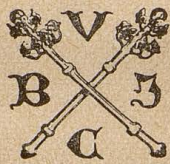

БИБЛИОТЕКА
Холмской Семинарии

<i>Сочинения</i>	Число	<i>3077</i>
<i>Книги</i>		<i>6857</i>
<i>Шкафа</i>		<i>18</i>
<i>Полки</i>		<i>13</i>

585741 I

Mag. St. Dr.

35/17

Zand Liki prof.

12,000.

*liber in scriptis Catalogo Librorum
Ratis. Bozleski Abb. Ploc. & S. Petri ibid.*

B E N E D I C T I
A
S A N C T O I O S E P H
Scholarum Piarum
L Y R I C O R V M
L I B R I I V.
&
E P O D O N
L I B E R V N V S.
ILLVSTRISSIMO DOMINO,
D. S T A N I S L A O
A N T O N I O
S Z C Z V K A
R E G N I R E F E R E N D A R I O.
L V B L I N E N S I, V A R E G E N S I, & C. & C.
C A P I T A N E O,
D E D I C A T I.

V A R S A V I Æ.
Typis Regijs Collegij Schol. Piarum
Anno Domini 1694.

*Ex Museo Stanislai Bozleski Abb.
tis Plocen. Canci Gnesen et Vlad. S. RM Sny*

IN GENTILITIA RASTRA
Vetustissimæ SZCZVKOVIORŭ Domus.

Laurea Sarmatico messis succrevit in Agro,
Quem Rastro coluit Szczukoviana Domus.
Scipio Marschalli crevit, crevère curule,
Lucia dū Patrig RASTRA teneret Honor.
Et noster Lechico vireat quod Pindus in
orbe,
Excultus Raltris, RASTRA coronat ager.

Dubl. 109.

8. 2. 1987. K. 63/120 (120)

ILLVSTRISSIMO
DOMINO
D. STANISLAO
ANTONIO
SZCZVKA,
REGNI REFERENDARIO,
Lublinensi, Varecensi,
&c &c.
CAPITANEO.

*NON alium Musis meis
Parnasum quærerere vo-
lui, quàm tergeminos Tuos*
) (2 Col-

585741
I

Colles ; non ab alio rude coli
ingenium, quàm à Tuo RA-
STRO. Felicitas scribentis
est, in eum incidisse Patro-
num, qui Musas nōsti, &
æstimas. Vilescunt aliàs diti-
oribus pulcherrime Virgines,
& multis nihil citiùs respectui
habetur, quàm earum erudi-
tio. Sed hoc non intelligenti-
um vitium est ; æstimat, qui
verè intelligit. Felices Ho-
ratij, quoties in Augustos in-
cidunt. Benè Homeris cum
Alexandro, quia intelligun-
tur. Benè Claudianis cum
Ho-

Honorio, quia pensantur. Optime Sarbievio, quia à prima post DEVM in terris potestate suspicitur. Mihi similia patrocinia querenti, non alius Mæcenas electus, quàm Tu REFERENDARIE REGNI ILLUSTRIS-SIME. Qualiscunq; lucubratio est, non aliter Orbi referripotest, quàm per REGNI REFERENDARIUM: non aliter iudicari, quàm à Lublinensis Urbis CAPITANEO, quæ Tribunalitijs iudicijs est sedes. Areopago hoc

contentor, nec ad Cæsaris iudicium provoco, satis ad Cæsaris, satis ad omnium notitiam venio, si per Te referor. Sed quorsum hæc? abeant literæ, si nomen tantum & fama queritur. Lyrica mea quid **ILLVSTRISSIMO** Nomini Tuo dedico, non aliqua gloriæ licitatio est, sed debite gratitudinis exsolutio. Scio, quid Tibi, scio, quid **SZCZVCIANO** Sanguini cum Scholis Pijis debeam. **ILLVSTRISSIMO CASIMIRO SZCZVKA** à vigin-

ginti & amplius annis, ex de-
lectis inventutis Oratoricæ, &
ignorantijs adolescentiæ Pœ-
tica innotui; admovit pecto-
ri meam ingenij teneritudi-
nem, & Infula Cracoviensis
quod viderit lucem, MAŁA-
CHOVIANO sumptui, ac
SZCZVCIANO svasui de-
bet. Maximus ut virtutis, sic
& literarum amator, ubi me
Lyrica moliri intellexit, ad
Te dirigebat, non Domui suæ
aliquam quærens famam, sed
labori meo patrociniū. Dum
venio ad finem operis, ille oc-
cum-

cumbit, quo Patrie, & meo
dolore! nemo intelligit, nisi
qui penetrat Patriæ lachry-
mas deflentis optimum Civem,
& Clientis, potissimum Pa-
tronum. Quicumq; tanti Viri
æstimator, nemo non ingemu-
it, cum Regnator etiam Thro-
nus indoluerit. Adeoq; defun-
cto illo tacuisset Lyra mea, ni-
si Tibi fuisset destinata. Non
enim extinguitur SZCZV-
KOVIANA in Scholas Pias
propensio, ubi CASMIRI-
ANI in nos affectus apud Te
executio. Feci, quantum à
me

me SZCZVKOVIORVM
veneratio expectare potuit.
Non descendi in Maiorum
Tuorum Illustrissimas Ceras,
quia satis Tibi è Luciorum
Romanis olim imperante San-
guine prodijse. Legat Bohe-
micos, Polonicos, Russicos an-
nales quilibet, & deprehen-
det SZCZVKOVIORVM
Nomina affinitatibus clarissi-
ma, ad quas Ducum etiam in
Russia & alibi regnantium
Nobilissime Familiæ accessere.
Mibi sufficit demonstrasse,
quis es. IOANNI III
pro-

probari, os Principis esse, Ma-
reschalcalem in Comitij Sci-
pionem direxisse, Cataphra-
ctam Legionem notabili sum-
ptu tenere, ad actum præstan-
di homagij Prussia Serenissi-
mo Regi IOANNI III. &
Serenissimo Electori Brande-
burgico FRIDERICO III.
cum LV BOMIRSCIO Le-
gatum Magnum, ad Augusta
Serenissime TERESIÆ
cum BAVARO tractanda
connubij federa Commissa-
rium extitisse, deniq. Maximi
REGIS cor effici, & amplif-
si-

simis destinari honoribus suffi-
ciens plectro occupatio. CA-
SIMIRVM Culmensibus
admotum Infulis, VENCE-
SLAVM Officialis Regni
honoratum Fascibus, RA-
STRA Vestra in alijs
SZCZVKOVIIIS nunquam
otiarum, hoc mihi decantare
propositum: non quia meritis
Vetustissimæ Domus ultimus
is applaudendi finis, sed quia
testudo mea amplius proserpe-
re non potuit. Et hæc est in
Lyricis meis frequentissima
materia. Quid ad aliorum
lau-

laudes descendi, nulli sunt, nisi
aut Tui Patroni, aut amici,
aut clientes. Si aliquorum
necdum notitiam habes, stu-
dium; ut essent Tui. Tibi de-
bebunt, si in aliquam orbem no-
titiam per me venient. Inte-
rea quia SZCZVKOVIA-
NO, quia Tuo Scholae Piæ
obligantur Nomini, per me ex
illis minimum obligatio exsol-
vitur. Satis illis, satis mihi
erit, si eodem quo CASIMI-
RVS SZCZVKA prosequeris
affectu. Ego verò non hic

tan-

*tantum, sed ubiq; perpetuum
me Tui, & SZCZVKOVI-
ANI Nominis testabor cul-
torem.*

ILLVSTRISSIMO
NOMINI TVO,

Devinctissimus Servus

BENEDICTVS à S. IOSEPH,
Scholarum Piarum.

(S)(+)(S)

Ad Amicum
LECTOREM.

ITerum ad illud tribunal
venio, ubi non aliud ju-
dicium, nisi censeri. Quod
Cracoviensi Infulæ time-
bam, hoc & præsentibus
Lyricis. Utinam tamen in
his propitiû ita habeam Le-
ctorem, sicut hætenus. Ly-
ricorum libri sunt quatuor,
& Epodon liber unus, non
quòd ad æmulationem Ho-
ratij, aut magni illius Sar-
bie-

bievij descendere volue-
rim, sed quia sequi cona-
bar. Quàm longe sim ab
illius Sarmatici Phæbi lau-
de, nemo mihi exprobret,
ipse fateor. Tam sublime
ferri nolui, quia nec tenui-
tas mea potuit. Non in
Vaticano, non in Septicol-
li Vrbe scripsi: qui me &
meas distractiones novit,
mirabitur non scripsisse
tantùm, sed & attentâsse.
Si ad illud Pœticæ publi-
mitatis fastigium non a-
scendi, non est unde argu-
ar.

ar. Afsequibilis esse malui,
quàm investigabiliter cur-
rens. Sed cum Lyrica mea
aliquot exemplaribus in lu-
cem editis censuræ subijcio,
ecce notor, Oratoriè ma-
gis perorare, quam Poeti-
ce canere. Ita est : ex Ora-
tore factus sum Poeta, ex
Poeta Orator: & id ut o-
stenderem Scholasticæ Iu-
ventuti, posse hæc omnia
fieri, si sedulitas & docili-
tas accesserit. Bonus &
verus Magister ita erudit
juvenes, ut omnibus porri-
gat

gat viam, nec suam laudem
quærat, sed cæterorum pro-
fectum. Novi me Paupe-
rum Matris DEI Religio-
sum, novi á primis elemen-
tis erudiendam suscepisse
Iuventutem: Scholarum no-
strarum Tyrocinio cam-
pum aperio, & non per ly-
tostrota, sed per viam pla-
nam duco ad illud Parnassi
cacumen. In hoc si non
perfecti viri, saltim primò
Poetica castra sequentes
gratias agent. In libro E-
podon fortasse laxior fui,
quam

quàm ipsum nomen requirit ; Resumpsi frequentius illud Carminum genus, quod legentium oculi, five audientium aures libentius accipiunt, sperans veniam, cum in hoc alij etiam Poetæ sibi indulserent. Quod protractior in eodem Epodon libro extiterim, respectus & amicæ monitiones fecerunt. Mens mihi fuit ethicis, & politicis immorari, sed quia aut majorum veneratio, aut parium amor, honorificam sui exeg-

ge-

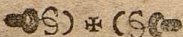
gère mentionem , ab illo
sententiarum pondere sub-
inde deflexi, ne vel primo-
rum cultui , vel postero-
rum deessem affectui. Ita
tamen, ut, ubi se materia
obtulit, non defuerim ma-
turiorens sensibus, eligens,
rem non verba loqui. Sine
livore, sine æmulatione
prodeo in publicum, nec
detractum eo alienis inge-
nijs, ut meum attollam.
Pro modulo meo literarum
famæ accumulo, non quòd
aliquid á me literis accede-
re.

re præsumptuosè existi-
mem, sed ut aliquid addam
huic fonti, ex quo hausi.
In publicam popularemq;
viam omnes semitæ con-
veniunt, scribentium quoq;
stipes in humani generis
ærarium. Vale amice Le-
ctor, & imbecillitati Au-
thoris ignosce.

FA

F A C V L T A S
R. P. PROVINCIALIS.

Datâ mihi potestate ab Admod.
Reverend. Patre Nostro IOANNE
FRANCISCO à S. Petro Præposito
Generali Typis edi permitto libros
4. Odarum, & Epodon Librum unum,
quos P. BENEDICTVS à S. Ioseph
conscriptit, quosq; Patres Religionis
nostræ Theologi, quibus id commis-
sum fuerat, prævio Superiorum per-
missu, censuerunt & approbârunt.
Eam in rem subscribo, & signo. Var-
saviæ, die 21. Martij, Anno 1694.

VINCENTIVS à S. Ioseph
Præpositus Provincialis

mpp.

IGNATIVS à S. Stanislao Assi-
stens & Secret. Provincialis

mpp.

150

APPROBATIO
ILLVSTRISSIMI
Loci Ordinarij.

ANtiqvi & proximi sæculi
egregiam in Lyricis amula-
tionem bonis moribus conveni-
entem & luce dignam repertam,
Admodum Reverendi Patris BE-
NEDICTI à S. Iosepho Schola-
rum Piarum, autoritate Ordini-
ariâ probamus, & prælo dari
censemus.

STANISLAVS
Episcopus Posnanien-
tis & Varfaviensis.

Pub

In

PE
C
Tu

Aur
Et
Tu

Qu
Pet
Lec

Si q
Lan

Bibliotheca Chetnensis Scholarum Piarum
S*H*S* *recensit ann. 1730*

B E N E D I C T I

à Sancto

I O S E P H

Scholarum Piarum:

L Y R I C O R U M

L I B E R P R I M U S.

M A R I Æ D E G R A T I I S.

In Varsaviensi Scholarum Piarum Basi-
lica favoribus illustri.

O D E I.

P R I S T I N A S nolo Charites, recenti
G r a t i a s n o l o v e t e r e s o p e l l æ,
T u m i h i V i r g o s i n e l a b e t a c t i s

G r a t i a p l e c t r i s.

A u r e u m P h æ b u s l i c e t a d d a t a r c u m,
E t p h æ r e t r a t i s f a m u l e t u r a r m i s,
T u m i h i f r a c t i s p o t i o r V i r a g o

M a g n a S a g i t t i s.

Q u æ F a v e n t i n a f u e r a s i n u r b e
P e t i l i s q u o n d a m d o m i t r i x f u r o r i s,
L e c h i c o q u æ n u n c e a d e m P a t r o n a
N o s c e r i s o r b i.

S i q u i s i g n a v è f u e r i t j a c e n t i
L a n g v o r, a u t t o r p e n s h e b e t u d o m e n t i,

A

Lan-

2 BENEDICTI à S. IOSEPH

Langvidam cura, residuq; firmas
Adijee vires.

Me Mariani meminisse nôris
Interim cultûs, faciamq; ,mecum
Vt Tuis supplex aliquando penna
Accidat aris.

Tunc palam fiet, quia sæcularis
Finiam postquam celestina Musæ,
Ad Tuas exnunc operosa vertam
Carbasa laudes.

A D

ANDREAM OLSZOVIVM
Regni olim Procancellarium,
Postea Archiepiscopum Gnesnensem.
Dum Viennam missus

MICHAELI I. Poloniarum Regi
ELEONORAM Austriacam throni &
thori sociam deduceret.

O D E II.

PROh! quanta demum vecta per exteros
Discurrit orbes fama! perambulat
Quantus maritatas Polonis
Austriacas Aquilis Alaudas
Canitq; rumor. Qvalis ibi Lecho

Sur-

LYRICORUM LIBER I.

3

Surgit mariti gloria Stemmatis,
 Dum bina Majestas in unum
 Ducta thorum generis paternos
 Permiscet ignes, miscet imagines
 Ceras avitas orbis & Imperi,
 Urbesq; distentosq; campos
 Vnanimi socians catenâ.
 Tu, tu ille tantis nominibus novâ
 Præful refulges luce, Prometheus
 Tu, tu reluxisti coruscis
 Sarmatico super axe flammis,
 Legate nuper connubialibus
 Electe tædis. fœdera Principum
 Rhensq; Vandalusq;, festos
 Lætus Hymen tibi debet ignes.

PÆAN LECHICVS

*Fuso ad Chocimū copiosissimo Turcarum
 Exercitu, anno Domini 1673.*

O D E III.

TAndem feroces ponere Bosphorum
 Minas cõégit Lechus, & ultimâ
 Damnavit eclipsi superbam
 Sarmatiæ gravis ira Lunam,
 Lunæq; cornu. Credite Posterî
 Despectiori Bistonas exitu

A 2

Fi-

4 BENEDICTI à S. IOSEPH
Finisse nunquam, Chocimensem.
Quàm miserè referendo cladem.
Sed inde nostro quæ nova Nomini -
Theatra prostant, quæ satis horridos
Luctata per campos perennis
Non recipit monumenta famæ
Heroa pubes ! surgite Sarmatæ,
Et Martiarum roborâ mentium
Nunquam recessuri decoris
Perpetuâ redimite lauro.
Victor Polonus Strymonia abnuens
Cessisse Lunæ, jam domitum super
Triumphat astrum, jam triumphat
Moldavica super arua terræ.
Proh! quanta Lechum fulmina Carpathum,
Quanta ac alumnam Martis in Alitem
Educta miluorum caterva
Vulnificis inimica rostris.
Hinc castra vallum muniit hostica,
Præceps bicorni hinc amne Tyras : locus
Invitat ad ferrum, & futuros
Ipse situs reputat triumphos.
Sed nec vetustâ deses in indole
Lechus, COMARNIVel NIEMIEROviæ
Memor, CALVSIACÆQVE tabo
Vt Getico maduère valles,
Vt Sylva palmam pro ilicibus dedit,

Ad

LYRIGORUM LIBER I.

5

Ad arma summo provolat impetu
 Infractus, & Thraces flagranti
 Elicit intrepidus duello.
 Ipse, ipse primas Sarmaticus præit
 Atlas cohortes, atq; SOBIESCIIS
 Prognatus Alcides Gradivis
 Ante equitum peditumq; turmas
 Avos priores atq; Atavos suo
 Reducit exemplo, armaq; pro fide
 Pro Patria, & quidquid paternas
 Inter habent melioris oras,
 Moverè svadet. stridula classici
 Vox stringit aures, tum litui, fero
 Tum concha bombo, clariori
 Tum crepitans tuba clangit ære.
 Clamor sub ipsum tollitur æthera,
 Plausuq; mixtus membra quatit pavor,
 Et bella miles, & frementes
 Quadrupedans equus hinnit iras.
 Iam tela strident, evolat alitis
 Iam grando ferri, fertur in arduam
 Vtrinq; Mars fervens arenam,
 Et rigidos micat inter enses.
 Horrendioris donec ahenea
 Hinc inde nubes crescere pulveris
 Cæpisset, ac à sulphurato
 Multus ager micuisset æstu.

A3

Et

BENEDICTI à S. I SEPH.
 Et fluctuavit sanguineæ satis
 Bellona pugnae, nec leviter duas
 Nutabat huc & huc per horas
 Ambiguè agitata pennis
 Fortuna belli, donec in aggerem
 Multo levatum cespite Lechicus
 Ascendit heros, ac in hostem
 Fraxineâ gravis ivit hastâ.
 Hic jam cadentium quas ego Bistonum
 Prospecto strages? quæ Marathonios
 Ruina per campos, & ipsos
 Quæ facies manet inter hostes:
 Et quanta diffusa inter aheneam
 Nubis procellam fulgura Achaicis
 Parantur arvis, sive promptè
 Intrepidus **MOTOVIDLO Thressiam**
 Petat phalangem, sive **PISARSCIUS**
 In non tacendi pectora militis
 Excurrat, & fundat cruenta
 Egregiam super arma vitam.
 Sêu major ipso, major ab Hectore,
 Et Patre magno filius haud minor
SIENIAVIUS, ZELECCIANIS
 Castra petat stimulatus actis.
 Vbiq; fortes non modicus furor
 Exercet iras, undiq; Norici
 Instant mucrones, & revulsis

Tur-

Hen
PAC
D

Et t
Suff
T

De
De
I

Acc
PO
I

Au
Sol
S

Do
Lu

Ta
Et

LYRICORUM LIBER I. 7

Turget ager tegiturq; truncis.
 Hem ! quale munus gloria Littavæ
 PAC magna gentis , quale per improbum
 Decus redorditur Gelonum ,
 Ædonios ubi solus ignes ,
 Et tela, & arcus, & gravium manus
 Suffert Cydonum ? quanta vel indolis
 Trophæa VISNIOVIECIANÆ ,
 Quæ intrepidi data scena cordis,
 Dextræq; virtus ? hîc alacres Lechus
 Depromit enses , corpora barbaris
 Lituanus hic opponit armis ,
 Et geminas calor unus alas
 Accendit; ô ! quos non stimulos habes
 POTOCIANÆ grandę decus Crucis,
 Invicte Felix, cûi Ducalem
 Mars Lechicus dedit ultrò Clavam,
 Auditis ! imo posteritas sciat ,
 Solus vibrantis spicula Concani
 Subiuit, & Parthos volantes
 Pressit equo, Cilicumq; peltas,
 Donec Polonus miles ad impigrè
 Luctantem Achillem venit , & hostica
 In Troia hiantem militaris
 Subsidijs animavit ardor.
 Tanti caloris fuscitat æmulos
 Et Frater ignes, quando per asperos

S   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
 Hæmicq; Cimbrorumq; tractus
 Invehitur, celeriq; voluit
 Bacra ipsa motu. hē! qui à LUBOMirschio
 Non turbo ponto! quantus in ægide
 Discurret heros! quantus iplo
 Mars residet generosus ore.
 Vidit paternam Bosphorus indolem,
 Et sensit Ister, dum bene tortili
 Instructus hastâ, , vel fugatum
HIERONYMUS premit unus agmen,
 Vel irremissis totus in icibus
 Suos in atræ pectore Tauricæ
 Demergit enses, & paventes
 Sternit Othomanidūm cateruas.
 Mirata Classē tunc de **OPALENIÆ**
 Prodisse puppi fama Liburnicæ.
 Et **IABLONOVII** Leonē
 Rossiaco tremefactus ipse
 Subhæsit Hæmus. **LESZCZYNIUS** neq;
 Quieuit Vrus. Turris eburnæ
 Fuit **GRIMULTOVĭ** nitentes
 Cui clypei galeæq; mille
 Hinc inde pendent. **GRUDZINII** Pharus
 Ostendit ignem, **DANIELOVICII**
 Quam prompta muniuit Sagitta,
 Et Tanai Leopardus olim
FIRLEI timendus, **CZARNEGIUS** quoq;
                                         Quem

LYRICORUM LIBER I.

9

Quem Dana norunt æquora Sueticis
Tentata lembis, transmarino

Non modicè tremefacta vento.

Nec POLANOVI desierat tua
Tonare virtus, BIDZINII excubans

Quid dextra possit, scimus, & quid
MATCZYNII soleatus Ales.

Non molle lignum, non aries leuis,
Sed firma belli machina, Martius

URBANSCII stipes, qui in amplas
Et viret, & viruit coronas.

Et sic aperto pectore Lechica

It fortitudo, sic Dolopes suas

Portant ruinas, sic in ipsis

Fata vident, subeuntq; fossis:

Sic præliares inter anhelitus

Luæatur acer Sarmata, Bistonum

Cæpere sic tandem repressæ

Non leviter trepidare Lunæ.

Talis frementes cum Notus excitat

Iratas alas, piniferas manet

Ruina sylvas, & furenti

Nunc sterilis cadit ornus Euro

Concussa, celsas nunc petit ilices

Nimbosus Auster, nunc Boreæ flabris

Collisa succumbit cupressus,

Nunc validæ cecidère quercus.

10   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
 Hic verò flentis, quas ego lacrymas
 Specto Tyranni ? dum capitis minor
     Videt fatiscentes cohortes,
     Fusa videt trepidare signa.
 Inerte Biston fulmineum manu
 Ne tange pardum; non famulæ Iovis,
     Fulmenq; portanti minores
     Convenient aquilæ columbi,
 Suspirat. instat victor atrocibus
 At Lechus armis, & trepidum pecus
     Trudit, nec imbelles resumpto
     Bella finit renovare Marte.
 Ergò futuri nominis immemor
 Dat terga victus Massagetes, vagum
     Istrumq; consulit, volucres
     Ergò recens timor addit alas.
 Sed quid Polonos luderet ordines,
 Pulchrè furentem quidvè ferociam
     Vitaret ? obvium recedens
     Rursus habet Geta **RADIVILUM.**
 Quare resumptis hîc iterum minis
 Depræliantùm iurgia gentium
     Moventur, ac utrinq; fervens
     Sanguineas agit ira cædes.
 In tela, in enses, impavidum tenet
 Pectus **RADIVIL**, cujus ab indito
     Thrax unus ictu, muricato

Afly-

Assyriè trabeatus ostro
 Letho propinquat : mox SAPIEHÆ, novo
 Mox tota nifu signa fugacibus
 Instant maniplis, quisq; stricto
 In profugos rapiturq; ferro.
 Fregit superbæ cornua Cynthiae
 Et DOLSCIANÆ nervus arundinis,
 Visusq; non feris, sed ipsi
 Indubium dare vulnus hosti.
 Fuere plures, quos vel amor fagi,
 Vel palma movit, quos Sonipes suo
 Lituanus hinnitu erudivit
 Intrepidus glomerare cursus.
 Tum cessit Ædon, nec tulit impetum
 Prostratus hostis, qui modo Lechica
 Virtute fufus decolorès
 Ponit humi moribundus artus.
 Vel in profundi flumina Nerei
 Præceps, avari gurgite vorticis
 Absorptus effudit molestam
 In stygias animam charybdes.
 O! quos acervos non tenet ossium
 Cruenta tellus! sanguine fervido
 Quæ stagna non undantur! Ister
 Quam solidum tenet ipse pontem
 E Barbarorum mole cadaverum.
 Ter dena fudit millia Thracici

Polonus hostis, præliarem
 Vix aliquo fugiente mortem.
 Io ! triumphe ! Threijcij canes
 Sui minores, Sarmatico gemunt
 Mucrone strati, noſter unos
 Victor ovans agit io ! plauſus.
 Io ! triumphe ! Thrax ubi propria
 Stativa nuper fixerat ; hinc pius
 Dux figit aras, Chriſtianus
 Et ſuperos veneratur Heſtor.
 Io ! triumphans Leche per integrum
 Incede mundum ; nec tua barbarum
 Per regna permittas Tyrannum
 Fædiſrago remeare curſu.

O D E IV.

*Omnis mundi voluptas tandem ſuæ
 nauſeam creat.*

Quid iuvat vaſtas aluiſſe mentes
 Pingvibus mundi dapibus ? profuſæ
 Quidvè Fortunæ ? ſi epulas voraci
 Mandimus ore.
 Nulla tam mundi placuit voluptas,
 Nulla Fortunæ : nimio frequentèr
 Quæritur gultu, ſequitur ſed omnem
 Nauſea gultum.

Ante-

LYRICORUM LIBER I.

13

Antequam sumas, sapiunt palato,
Sumpta, crudelem pariunt orexim,
Nilq̄ tam dulce est, cui non acerbus
Infit amaror.

Quantus in cœnam fuit apparatus,
Quando conuivæ Carolo, superbo
Serviit luxu satis, & novis For-
-tuna tricliniis.

Non Tagus tantum, sed & Afra quidquid
Inda vel tellus tenuit, redundans
Scaldis ac Rhenus, rapidoq̄ cincta
Tibride Roma.

Orbis in lautas datus immo menfas,
Si qua regnandi fitis & cupedo
Vffit, hauriri voluere plenis
Flumina ripis.

Cæsar indulfit genio, poposcit
Nec gravem forti pateram Falerno,
Hauit at lætus nova regna, magnas
Hauit at arces.

Crederet felix epulo, quod illo
Hauita cum gustu recreare possent
Regna, sed tandem cupidè petitas
Respuit Vrbes.

Unde quæ quondam placuere scepra,
Non placent ultra, foliumq̄ nuper
Svave vilescit, modicusq̄ pluris
Ducitur hortus.

Le-

14 BENEDICTI à S. IOSEPH

Lechicæ ubertas quoq; nota terræ,
Ut Ceres nostræ studiosa glebæ
Fertili hæud cedat Lybiæ, tuis nec
Mæssa campis.

Non Arabs dives segetis feracis,
Non solum pinguis Capuæ, Polonis
Plus agris infert, ubi vincit ingens
Horrea messis.

Est frequens piscis fluvij, natantum
Est genus quoduis, vacuæ nec unquam
Mitibus stagnis fluitant, nec absq;
Pondere nassæ.

Non aper spumans, variæq; defunt,
Quæ student denso nemori ferinæ,
Cervus est sylvis, volucres nec altus
Denegat aër.

Gemma regnorum Lechicum deinde
Creditur regnum; Dea larga gemmam
Hanc propinavit Casimiro, & amplum
Obtulit orbem.

Sumpsit; at magnos stomachi dolores
Sensit, oblatum Casimirus aurum
Gessit, expertus nova sed Lechæi
Tormina regni.

Unde, quod summis aliena curis
Quæritat sæpe ambitio, ille gestum
Ultro deponit diadema, notos
Ultroq; fascès.

Præ

Præ Vaticano melius quid ostro?
 Cæsarum subdit cui se potestas,
 Et genu flectunt Tyrio corusci
 MuriceR eges.

Hoc Petrus quondam redimitus, omnem
 Sæculi visus retinere pompam,
 Satq; felices reputatus inter

Degere in ensas.

Vidit at temni, doluitq; triplex
 Et Vaticani folij corona,
 Cum Petrus remo posito, quietum

Quæsiit antrum.

Nempe non totum volupe est, acerbis
 Quod cocus mundus male condit herbis:
 Fel inest melli, retinentq; mæstum
 Gaudia luctum.

Cuncta terrarum bonitas amari
 Cernitur, quando retinenda primùm est,
 Tenta fordescit, neq; nauseantē
 Fertur in alvo.

O D E V.

Ad S. CAROLUM BOROMÆUM
*Insolita luce & Solis non absimili Na-
 talis eius illustratus.*

Vix absq; rerum prodigijs erit,
 Si quando verus nascitur Hercules,
 Et

16 BENEDICTI à S. IOSEPH

Et magni Alexandri stupente
 Usq; adeo generantur Orbe.
 Natura quippe est non eadem omnibus,
 Sed Mater uni, durior alteri
 Noverca, filiosq; cæli
 Quosdam, alios iubet esse terræ.
 Sic illa tecum non popularibus
 Egisse cepit Carole gratijs,
 Natale dum ad solum repentè
 Insolitæ cõiere flammæ.
 Et id sequentis non dubium fuit
 Ardoris omen, quo Phæton novus
 Sed sanctior, deæstuares
 Ad meliùs moderanda puræ
 Momenta vitæ. nempè iubet DEUS
 Quos esse lucis, quos patriam ignium,
 Secernit umbris: Solis omnem
 Veræ Aquilæ speculantur ortum.

O D E VI.

Ejdem Sancto

*Qui puer adhuc tempus à Scholis
 vacuum, pietati & altariolorum ex-
 structionibus impendebat.*

Hic nugas pueri sinant,
 Tractat quando puer seria Carolus.
 Vix

Vix egressus ab ubere ,
 Et iam plus validis spirat Achillibus.
 Ingens in puero Gigas ,
 Et quem non recrees præcipitis pilæ
 Lusu, non teretis globi ,
 Non strato levium pyramidum ordine:
 Atas exstruit at sacras ,
 Bullæ Præsuleam substituens togam.
 Vel rursus Samuel redux,
 Vel non abfimilis magno Athanasio.
 Nil ætas minor occulit ,
 Et se prima statim porrigit indoles.
 E cunis subito patet ,
 Si natura aliquem parturit Hectorem.
 Infans præstat adhuc ea,
 Quæ præstare gravis debuerat Cato.
 Qualem se iuvenis gerit ,
 Talem non alium se sciat & senex.

O D E VII.

Inimicorum lingvæ non curanda.

A Rduum sentis , quoties malignus
 Obstrepit livor, vel iniqua quando
 Lingua proscindit, nocuiq; more
 Sibilat anguis.
 Tunè? sed primus lacerâre tantæ
 Dipsadis morfu , meliore quisquis

Na-

18 BENEDICTI à S. IOSEPH

Natus, & vivit genio, tyranno
Carpitur ore.

Hoc scelus vile, & nisi de mapali
Prospicit caulâ, propriasq; semper
Credit ærumnas, aliena postquam
Non metit arua.

Ut quis è plebe est, inimica nunquam
Tela vel rarò patitur, vel ipsa
Vilitas illum feriente semper
Munit ab ictu.

Magnæ idem menti, quod & altiori
Accidit monti, quia sæpe fulmen
Sentit infestum, validosq; spectat
Surgere nimbos.

Ossa sed quidam velut ac Olympus,
Qui suprâ nubes caput & lacertos
Erigit, nunquam trepidat minaces
Fulminis ignes.

Invidum sic nec trepidare dentem
Hic potest unquam, cui fida virtus
Altius sedit, sobolesq; puri
Conscia recti.

Quæ viam crescens prope vernat arbor,
Sæpius saxi petitur, remotam
Et procul stantem peregrina nunquam
Verberat ira.

Sic in obscuro positum loquaces

De-

Deferunt morsus , petitur frequenter,
 Qui coruscantis stetit in propinquo
 Limite famæ.

Sæpiùs prædo vacuæ, leviq;
 Nil nocet cymbæ; sit onusta tantùm
 Mercibus navis , subito furentem
 Invenit Eurum.

Non rudi qualis reputere vulgo
 Spectat , at quis sis , tua vita tolli
 Sit tibi iudex , aliena tutus
 Despice verba.

ODE VIII.

SERENISSIMO

JOANNI III,
 Poloniarum REGI

Panegyris Lyrica

Quod est in alto Iupiter æthere,
 Hoc Tu per Orbem Sarmaticum; Pater
 Est ille Divûm, Tu IOANNES
 Rex hominum, Pater atq; Princeps.
 Audetnè tantùm fistula simplici
 Instructa cantu ? grandisonis quia

Mis-

20 BENEDICITI à S. IOSEPH

Miscere se tubis , & altâ
 Cornua ubi crepuère voce,
 Inter boantis classica Lechiæ,
 Tentat strepenti murmure publicos
 Turbare clangores , & ipsum
 Aonio minus apta versu
 Cantare Martem. Non benè luditur
 Minore plectro, non tenues benè
 Ad barbitos itur , priorem
 Quando tubæ rapuère vocem.
 Qui signa ducit bellica , Patrio
 Tegitq; Scuto , sanguine qui suo
 Meretur immortale nomen ,
 Huic moduli , modiciq; parua
 In pensa nervi. Vel lituis opus,
 Vel, grande semper quæ loquitur, tubâ :
 Tormenta ni boent , modesti
 Vox nimiùm taciturna fistri.

ODE IX.

*Bona subinde erudita mentis con-
 silia præstant validissimis armis.*

○ Bit Quirini sæpius arduum
 Et lingua Martis munus , aheneos
 Editq;

Editq; fortiter fragores
 Cecropio remeare fluctu
 Assueta Pallas. Nec manus horrido
 Instrueta ferro semper ad inclytum
 Confert triumphum: sæpè sanum
 Iudicium meliùs quieto
 Inferuit orbi: nec sago opus, rogâ
 Prudète quando res peragi potest,
 Et arma vix quandoq; docto
 Plus poterunt perhibere Conso.

O D E X.

Nemo suo statu contentus.

A Terna mentis iurgia, turbidi
 Pomesq; belli, cum proprio statu
 Si quisq; disquirat, nec ullum
 Perpetuis velit esse curis
 Subinde finem. Non ubi Caspium
 Desavit æquor, non ubi naufragas
 Et sorbet & sorptas resorbet
 Scylla fretis inimica naves.
 Infesta sævi non ubi murmura
 Grassantur Euri, plena furentibus
 Vel aura debacchatur Austris;

Sed

Sed placidis ubi Tybur arvis
 Invitat, & quò Thessaliae vocant
 Amœna Tempe, perge, per uberes
 Transiq̃ campos, & beatæ
 In medio Capuæ quietis
 Vix ulla spes est, utq̃ animus suâ
 Sit sede lætus. Vidi ego, quos sinu
 Fortuna fovit, delicato
 Quos & opes tenuère lecto,
 Et illa mollis culcitra desidem
 Non passa somnum ducere, pectori
 Permissa nox non est amicum
 Eripiens oculis soporem.
 Vidi, potentes quos properis honor
 Evexit alis, Famaq̃ nominis
 Immensa per sublime duxit,
 Et medio stitit usq̃ cælo.
 Nec maior istis culminibus quies,
 Angusta quàm quos res retinet domi,
 Et nuda paupertas per altos
 Docta minùs volitare fasces.
 Qui bella tractat, signaq̃ Martij
 Subit Gradivi, quas facies timet
 Scenasq̃ bellorum, recurvas
 Quando videt rigidos in enses
 Coire falces, sarcula, negligi
 Pinguemq̃ glebam, rastraq̃ cassidum

Obi

LYRICORUM LIBER I.

23

Obire munus, inq̄ pila
 Agricolas redigi ligones,
 Et cuncta cædis plena, vel hosticis
 Ardere flammis, vel nisi funera
 Instare, crudelesq̄ mortes
 Sanguineis fluitare riuis.
 Quàm castra talis damnat, & asperum
 Exosus Hæmum pacis ad atria
 Suspirat, & dulces penates,
 Et patrias vocat ultro sedes.
 Idem peractis mox ubi prælijs
 Miles petito redditur otio,
 Urbemq̄, Ciuiumq̄ turbas
 Ac populum videt æstuâtem,
 Vel in propinquis aggeribus malum
 Pagoq̄ eodem cum Schario pati,
 Et ferre vicinum coactus;
 Sedq̄ suumq̄ simul molesto
 Dolore pectus torquet: ut æneum
 Ille, ille Martem rursus anhelitu
 Aspirat ingenti, magisq̄
 Præ strepitu lituos forensi
 Audire pōscit: nec sonitum tubæ
 Ærisq̄ rauci (quæ tubicen dedit)
 Sic signa abhorret, litigantis
 Ut gemitum fremitumq̄ vulgi.
 Fuit nec unus, qui steriles diu

Dum

Obi

Dum duxit annos, impatiens thorum
 Nescisse, nec blandas mariti
 Illecebras, neq̃ dulce Patris
 Cognosse nomen: mox licitis ubi
 Illuxit Hymen tædifer ignibus,
 Torusq̃ iunxit, huic petitæ
 Desipiunt thalami puellæ,
 Tædæq̃ tædet. Spernit adulteram
 Iason Medeam: perfidiæ reum
 Vel Theseum accusat, suamq̃
 Damnat inops Ariadna sortem.
 Fortuna nulla est, quæ careat suis
 Quandoq̃ morbis, nil fuit undiq̃
 Nec est beatum; sunt & agris
 Frugiferis hyemes iniquæ
 Sydusq̃ torrens, sunt statui novæ
 Cujusq̃ rixæ. Bella Boristhenis
 Istriq̃ quantumcunq̃ longo
 Marte domes prius, inquietæ
 Quàm bella mentis. Crimen id, & nefas
 Civile plusquam post dominum sedet,
 Post subditum, & regem, nec atras
 Vis, quæ abigat, datur ulla, curas.
 Natura sic fert, corpore frigida ut
 Pugnent in uno cum calidis, agat
 Humensq̃ cum sicco duellum, et
 Mollia sint inimica duris.

Producta tantam nec dirimet statim
 Natura litem : sapius alteri
 Obstabit alterum , fovebitq̄-
 Assiduas sine fine pugnas.

ODE XI.

*Non felicitas est vivere, sed nôsse
 vivere.*

I Ongo quis avo splendor ad inclytum
 Reptare nomen ? laus nisi in unicam
 Descendit hæc quercum , perennet
 Quod profugis diuturna lustris.
 Laus vera factis constat , inanibus
 Non verò factis ; tempore providam
 Parare famam sculpta possunt
 Saxa, homini egregijs ubiq̄
 Quærenda rebus. non benè gloriam
 Metimur annis . arbitra nec novum
 Conducit ætas ad triumphum ,
 Sed meritis decumana virtus.
 Est vita nobis , est animantibus
 Concessa brutis , est eadem rudi
 Permissa vivendi iuvenco ,
 Quæ cuivis homini, potestas.
 Vivit iuvenco, viuit homo, suam
 Uterq̄ vitam prorogat , hinc cibum

B

Et

Et hic, & iste quærit, uni
 Prospiciunt pariterq; vitæ.
 Sed ut iuvenco, cornigero quoq;
 Finis bifonti non alius, nisi
 Conservet ut vitam, suæq;
 Bruta pecus studeat saluti;
 Sic altioris longè homo spiritûs,
 Fortuna cûi vix vivere, vivere
 Ni ritè discat, seq; semper
 Ad minimum moderetur actum.
 Non vita, longo tempore quæ stetit,
 Dicenda vita est, qui melius dies
 Impendit, hic vivit, diurnum
 Vel modici superant quadrantes
 Subinde tempus. plûs valet unicum
 Momentum honesti, plûs spatium bonæ
 Unius horæ, quàm probrosi,
 Qui vitijs stipulantur, anni.
 Se quisq; tantùm negligat, alterum
 Nec spectet orbem, vilis & in putri
 Sordescet ignavus sepulchro,
 Et stolido miserè dehiscet
 Cum Marabodo; qui patrio throno
 Pulsus, patronas dum profugus ruit
 Romæ sub alas, longiori
 Plûsq; studet nimiùm senectæ;
 Illustre nomen perdit, & otio

Mar-

Marcens inerti, non folij memor

Non purpurævè, pro theatro

In tacitis sepelitur antris.

Immensa verus non stadia exigit

Virtutis hæres. Agricolaë brevis

Sat cursus annorum; putatur

Innumeris tamen ille lustris

Vixisse, Nomen si & præeuntia

Metimur amplæ tempora gloriaë,

Et si revolvimus, quid intrâ

Exiguos operatus annos.

Fax est honesti, gloria, pectoris

Mentisq; splendor: missilis è manu

Erumpit ignis, evolatq;

Æthereis similis favillis:

Nec ulla tædæ cura volatili

Pastûs foventis, sêu alimonîæ;

Ardetq; quò maiore flamma,

Hòc citius reperit propinquum

Consumpta finem. Dummodò luceat

Perire profûs prompta, diu satis

Vixisse se credens, vel unum

Si egregiè micuit per instans.

Commune nasci est omnibus, omnibus

Commune fatum funus, & asperam

Subire mortem, qui recentem

Substituit moriendo famam,

Hic esse tantum definit, integra
 Sed vita durat, nec miserabilem
 Cognoscit urnam: funeratur,
 Sequi novum statuit sepulchrum,
 Quicumque segnis vivit, & inscia
 Fit præda morti, qui nimium sui
 Oblitus, hæud curat futuros,
 Perpetuò quibus existet, annos.

O D E XII.

STANISLAI LVBO MIRSCHII
 Supremi Regni Poloniae Mareschalci,

E T

ELISABETHÆ DONHOFFIÆ

Regni Succameraridis

Nuptialis pompa.

Accede Pæan non popularibus
 Instructe nervis, intererit novis
 Fortuna pactis, quando in unum
 Conveniunt duo corda nexum,
 Regnumque amoris. nulla mora, ibimus
 Ad tanta magni fœdera sanguinis,
 Lyraque, buxosque, & coronis
 Magnificas statuemus aras.
 Non illa vanis Euridice Scytham
 Ligat maritum nexibus Orpheum

In-

Infausta confors, coniugales
 Festus Hymen cui mutat ignes,
 Et pro fideli fatiferum fovet
 Infidus æstum, cum malè lucidæ
 Fulsere quæ flammæ, tenebrarum-
 -In comites abiêre noctes:
 Fractumq; fædus vel Rhodopeias
 Turbavit arces; non socias init
 Iasonvè, Perseusvè vittas,
 Non miseris Ariadna fatis.
 Io! Quirites, connubialibus
 Neptunus ardet Lechicus ignibus,
 Iterq; Vandalusq; tanti
 Non humili celebrate plausu
 Momenta nexûs. Ex OPALENIIS
 Nuper natabat per LUBOMIRSCIUM
 Cymba una Flumen. proh! sepultæ
 Mira iterum rediviva Troiæ!
 Abrupta classis vinclâ OPALENIÆ,
 Et puppe mersâ, Virginis integra
 Se forma tollit, proq; navi
 DONHOVIAM Sreniava Nympham
 Vehit natantem. Dicite, dicite
 Stupenda pulchri tempora fæderis,
 Ipsaq; tædæ, nuptialem
 Ipsa Thetis fremè læta pompam.

ODE XIII.

Ad Divam Virginem de Gratiis.

Moderna iam ætas flumina nectaris,
 Et illa lactis flumina non habet,
 Nec mella distillant, ut ante
 Illice de viridi, sed omni
 Succedit auro ferrum, & aheneæ
 Venæ metallis: sævæ hyemes rigent
 Pro vere læto, sanctioris
 Inq; locum fidei dolosæ
 Fraudes subintrant. O! quibus & modò
 Exactus annus non tulit asperas
 Crûdelis horas, dum maritus
 Coniugis exitium, vicissim
 Et hæc mariti quæsiit. improba
 Bellona mundum dum crepitantibus
 Concussit armis, & diremit
 A focero generum, tenellam
 A matre natam: Dum sepelit suum
 Germana fratrem, dum genito parens
 Superstes absumpsit molestam
 In lacrymis gemituq; vitam.
 Adhucq; longè durius in dies
 Timemus ævum, cum furor & minæ,
 Cum dira conspirat malorum
 Et populis inhiat caterua.

O Gra-

O Gratiarum Virgo ! quis æneo
 Nos solvet ævo ? quis rigido modus
 Finisq; ferro ? tu recude
 Hos, solidum chalybes in aurum.

O D E XIV.

*Multis parasse divitias non finis
 miseriarum sed mutatio.*

QVas tam sollicitè quæsieras opes ,
 Iam ditatus habes ; non adeò penus
 Quando dives erat, pauperiem premens
 Sensit quando necessitas.

Damnabas miseræ iura penuriæ,
 Fortunam tenuem , fœtilibus quoq;
 Instructas abacos , & modicis calam
 Dotatam nisi sarcinis.

Torquebant animum mille molestiæ,
 Et curæ & gemitus, plena tumultuum
 Quævis hora fuit, non deerat timor
 Et mentem exagitans dolor.

Nunc, quamcunq; niger colligit in suis
 Indus littoribus gemmam, & opes tenes,
 Thesauros Arabum, quod Babylon, aut
 Crispus possidet Æthiops.

Culti magna soli iugera , quæ tibi
 Findunt mille boves , sunt quoq; prædia

Centeniq; greges, nec seges horreis;

Nec piscis lacubus deest.

Sunt ædes Pario marmore nobiles,

Quas vicina Iovis regia suspicit,

Aulæis paries omnis, & æreis

Fulgens porticibus domus.

Et cum tanta tenes; sollicitudinis

Nil instare putas? crede mihi; dies

Forsan nullus erit, qui tibi non ferat

Multas sæpe molestias.

Quò quis plura tenet, plura pati solet,

Crescentem sequitur cura pecuniam,

Et quò vacca magis mugit, oves aut

Balant in medio gregis;

Hòc major reboat mæror, & intimis

Sævit visceribus, ne medijs lupus

E sylvis veniens, lanigerum fera

Vel pestis laceret pecus.

Hïc rimas paries, hïc laquear timet,

Ne fur tollat ebur, neuè Phrygum manus

Quod confecit opus, vel tinea; exedant

Aût incuria servitus.

Quò tellus gravior, pressa suâ gemit

Hòc sub mole magis, promicat altiùs

Ignis, quem levitas nescia ponderis

Summo servat in æthere

Dum Cessæ modico prodit ab ostio

Notus Sarmaticis Vistula fontibus,
Emanat tenuis, nubiferis neq̄

Tundi sustinet Africis.

Sed postquam liquidum spumeus & Solam
Et Presmam recipit, dum Donaiecium

Torrentemq̄ Sanum, dum celerem Bugum,
Et Narvam, & rapidum Nidam;

Nimbosum subito sustinet Æolum,

Auditurq̄ fragor, quem Notus humidis

Latè ducit equis, quem Boreas nigris

Auget frigidus imbris.

Mercatorq̄ miser cogitur asperos

Ventorum fremitus ferre, gemit ratis

Quò plus mercis habet, quò uberiùs tumet,

Hòc plus fluctuat & seges.

Heu! non fide tuis divitijs, gravis

Illas licetor adit, quidquid enim eminet,

Magnis turbinibus subiacet, ingruunt

Summis fulmina montibus.

O D E XV.

*Senescentium pertesa felicitas
iuvenes ambit.*

TE Quintum video quomodo Carolum?

Specto vos varij quomodo Principes?

Dum Fortuna senes destituit, suo

Quos fovit iuvenes sinu.

B 5.

NOM:

Non est Austriaco majus in ordine
 Nomen, non fuerat, quàm Caroli fuit:
 Felix dum iuuenis, non eadem ultimo
 Nactus prospera termino.

Olim Roma genu flexerat, & Tagus
 Auri quos habuit, detulit alveos,
 Agnovit Dominum Rhenus, ad infimos
 Orbis se posuit pedes.

Dodona in memores non doluit quoq;
 Exscindi tabulas, quidquid & ilicis,
 Et quercus fuerat quidquid, in inlyti
 Iuit tempora Cæsaris.

Illum fama citis vecta curulibus
 Terrarum varias vexerat ad plagas,
 Illum posthabito vexit ad ultimos
 Plausus Castore limites.

Dum vixit vegetus, deperiit suum:
 Tunc fortuna procum, mox ubi grandior:
 Ætas incubuit, destituit senem
 Fortuna omnis Adonidem.

Plus ultrâ voluit qui tumidus novo
 Bellator stadium ponere nomini,
 Cancrum, PLUSQ; CITRA debuit æmulus
 Fessæ pingere gloriæ.

Hinc amissa Metis, pessima pristinae
 Eamæ meta fuit, quam neq; militis

LYRICORUM LIBER I.

35

Centum belligeri millia, strenua
 Nec ferro recipit manus.
 Et Saxo insolitam præcipiens fugam,
 Quantus magnanimo spiritui pudor!
 Henriciq; recens gloria Gallici,
 Ingens magno animo dolor.
 Fastidire suum cæpit amasium
 Fortunæ improbitas, & domini hactenus
 Inuicti genius transijt ad tuis
 Clarum Gallia, Lilijs.
 Est fortuna Venus, non vetulas amat
 Rugas, non senium; si iuvenem videt,
 Affectu rapitur, promit adultero
 Et pronam ex animo manum.
 Langventes reijcit, vel glacie quibus
 Horrens barba riget, quæis baculus pedes.
 Artusq; invalidos sustinet, & quibus
 Non est, qui fuerat, vigor.

ODE XVI.

Serenissimo ALEXANDRO

Polontiarum Principi

Carmen Genethliacum.

Quæ Pella? vel quæ Regia Principem
 Enixa partum? sceptrigeris novus
 Dum vagit è cunis ALEXANDER-
 -Lechicæ genitus coronæ. Su-

36   BENEDICTI à S. IOSEPH
 Suum vocabit Delos Apollinem,
 Sed major Infans, & pluviam Iovis
       Supra vsq; prolem, fabulosas
       Despiciet reprimetq; cunas.
 Non Leda Graium barbara Castorem,
 Thetisq; Achillem præferet; ad novas
       Damnabit hos factus cavernas
       Sors nimijs inimica spebus.
 Lucina tantum nobilior fovet
 Alitq; pignus, largifluas cui
       Fortuna dat dotes ALEXANDRUM-
       -Ipso ubi læta perorat ortu.
 Nec sola plausum Lechia, at ultimæ
 Dedere gentes: per Lechicos Io!
       Et per peregrinos amænum
       Io! volat, strepit Io! campos.

ODE XVII.

Fortuna virtute paranda.

S Emel monebo, qui nimia fiti
 Fortunæ anhelus magnificas cupis
       Stillare guttas, deq; largo
       Pocis opem recreandus imbre,
 Præmitte virtutem, & pluet aureo
 Fortuna nimbo, proq; minantium
       Fragore nubium, serenum
       Eliciet Dea læta vultum.

Secus, severo torva volumine
 Laxabit iras, nec poterit parens,
 Aviq; , Majorumq; sanguis
 Præcipitem cohibere Divam.

ODE XVIII.

*Monstrum est coli ab exteris, quem
 oderunt sui.*

SÆpe subrifi, quotiès superbè
 Quærit externos aliquis fauores,
 Nec domi secum reputat, quàm iniquis
 Naviget undis.

Quid mihi prodest, sua septicollis
 Roma quod sternit juga, quod benignum
 Monstrat affectum Tyberis; suoq;
 Ambiat amne.

Quid mihi prodest, si aliquando Thuscæ
 Obviam rupes veniunt? quid inde?
 Quod Pyrenæi venerantur alto
 Culmine montes.

Quod Tagus dives, Samoifq; magno
 Impetu currens, Hypanis, Lycusq; ,
 Quid, quod expansis alienus orbis
 Excipit ulnis.

Et Lechus cum sim, patrijs frequenter
 Pungor infelix odijs: amicam

Vanda nec frontem , placidumq; monstrat
Vistula vultum.

Nil peregrinæ studuisse famæ
Profuit, si intûs animis ubiq;
Tractor infensis , hilariq; nemo
Aspicit ore.

Cum quibus vivo, maneoq; ; de me
Iudicent, horum statuuntq; sensus;
Exteris prorsûs mea credo nunquam
Carbasa ventis.

Sæpè ibi multi celebres fuère,
Quos domi nullæ coluère dotes:
Sæpè ibi dictus leo, quem hîc scatentem
Sensimus hædum.

Hêu miser rumor? miseriq; famæ
Exteræ folles , alibi faventem
Quærere interdum Zephyrum, hîc rigentes:
Noscere Cauros.

O D E XIX.

A D

MICHAELEM RADZIEIOVI-

VM dum S. R. Ecclesiæ Præsbyter

Cardinalis renunciaretur,

VT ut minores temnit honor casus,
Et rusticano pegmate prodiens

Caulâq; virtus altiôres

Non adeò cupiat curules.

At:

At sanguis ingens, & proavis ubi
 Illustris amplos dat stimulos Domus,
 Et ipsa virtus erubescit:

Exiguum fieri theatrum.

Lucina testis de RADIOVIO

Id spargit Agno, non popularibus.

Quod prodit è campis, & illa

Se teneras habuisse cunas

Gaudens Honestas ipsi etiam movet

Lites honori, cur neget? amplior

Quos sanguis & dotes merentur,

Quos & Avi meruere fasces.

Hoc fama postquam proposuit, statim

Se Varmienfis subijcit Infula,

Regni sigillaresq; ceræ,

Et rubeus Tyberis Galerus.

O D E XX.

A D

ALEXANDRVM VIII.

Pontificem Maximum,

Dum Michaël Radziejovius Sacrae

Romanae Ecclesiae Cardinalis, Roma

diutiùs moraretur.

Satis, citatis quod tibi passibus

Progressus Agnus noster; & Italas

Octa-

40   BENEDICTI à S. IOSEPH
Oÿtave ALEXANDER per Alpes
Egit iter, propriâq; portans
Submissa gentis vota genu Patri
Flexit supremo, sat Lechicos ubi
Subiecit orbes, & Ioannis
Prociduo veneratus ostro;
Iam mitte nostras delicias, neq;
Per Vaticanos ulteriùs sine
Hinc inde circumire colles,
Sarmaticæ reducem Coronæ
Da magne Pastor. Si dominâ placet
In Urbe tantùm, per juga montium
Saltusq; pasci, patriosq;
Lechiadùm minus ambit amnes;
Iam grande crimen, jam Lechico nisi
Fomes dolori, cum tamen omnium
Huc vota conspirant, in ipsis
Vt Lechiæ spatietur aruis
Inossa noster. Non liquidi queunt
Deesse fontes, non tenerum potest
Deesse gramen, ipsa tellus
Et tiliam, & virides Polona
Submittit herbas: se cytisi, crocus
Se sternit ultrò, se violæ, rosæ
Pæstiq; pandunt, vult & hyblas?
Mellifluas erit inter hyblas.
Admitte votum, nec RADIOVIUM

Moreris ultra , fidus Ephestio
 Dignas Alexandro notavit ,
 Nec poterit reticere dotes.
 Iam fama nostris advena finibus ,
 Vt ante quiquid , quidquid & hætenùs
 O! Magne Alexander labores,
 Grandiloquo manifestat ore.
 Ex Innocenti funere pertulit
 Si Roma damnum , iam satis omnibus
 Nobisq; constat , cuncta mæstæ
 Ottobonum reparâsse Romæ.

O D E XXII.

A D

MICHAELEM RADZIEIOVIVM

*Qui Romæ diutiùs subsistens,
 inde tædio Patriæ evocatur,
 & latissimè excipitur.*

SI, vel hyberni remorantur Euri,
 Vel nimis sævæ retinèt pruina,
 Cedimus fato, neq; deviantem
 Cogimus Agnum.

Si nives obstant, vel hyems seuerè
 Asperat blandas glacialis undas,
 Si pluit nimbis Aquilo, gravesq;
 Decutit imbres,

Ce-

Cedimus fato, RADIOVIANUM
 Vi nec urgenti revocamus Agnum,
 Hæreat, nec se moveat rigentis
 Tempore brumæ.

Ast hyems postquam posuit minaces
 Et gelu stringens Boreas furores,
 Verq̄ succedens pepulit malignam
 Ætheris auram.

Nec tamen noster redit Agnus, imò
 Vota suspenso reditu precesq̄
 Lechicas ludit, Dominâ morando
 Hospes in Urbe.

Fata nil versûs querimus, sed ipsum
 Questibus lentis laceramus Agnum,
 Quid moras nectis? Patrio nec Agne
 Sisteris Orbi?

Fama Te primis Iunij quadrigis
 Sparfit è magnâ properâsse Româ,
 Iunium præter Iulius flagrantis
 Finijt æstus.

Quin, & Augusti seges inquietis
 Fluctuans culmis alacri metentis
 Decidit ferro, subjictq̄ largo
 Horrea fructu.

Nec redis noster tamen Agne, prime
 Nec redis Princeps; geminat querelas.

Ipsè.

Ipsè September, quod es & nec istis

Agne calendis.

Sed quid humani poterunt labores?

Agnus ex ipso venit usq; cælo :

Supplicet cælo, reducem videre

Qui petit Agnum.

Misimus sursum pia vota, cælo

Supplices dextras dedimus; Deusq;

Audijt voces, cupidis petitum

Detulit Agnum.

Agnus est præsens; Lechico Ioannes

E Throno prodit, CASIMIRA Prolem

Obuiam ducit, reditumq; sani

Excipit Agni.

Gnesna lætatur, niveisq; sparsum

Lilijs confert iter, & Piarum

Vota procedunt, animi, manusq;

Læta Scholarum.

Cum suas sospes subit Agnus oras,

Vivat! & noster recreetur orbis,

Vivat, & mæsta sine nube lætos

Transigat annos.

Vivat! hoc tactæ sonnère chordæ;

Vivat! hoc blandæ strepuère Nymphæ;

Vivat! & nobis momoretur omni

Agnus in hora.

ODE.

BENEDICTI à S. IOSEPH
ODE XXII.

A D

MICHAELEM
RADZIEIOVIVM
S. R. E. Cardinalem

*Dum accepto ad mensam ex postula
Romana nuncio de electo in Præpo-
situm Scholarum Piarum Gene-
ralem, Ioanne Francisco à S.
Petro, eius rei illico à mensa
sua inscias adhuc Scholas
Pias Polonas certio-
res reddidisset.*

Mensas secundas Tu CALASANTIE
Et grata genti fercula porrigis,
Dum fronte uel blanda, vel illo
Latum ubivis referente solem
Dignare vultu. Nil poteris tamen
Nil RADZIEIOVI Maxime lætius
Misisse, quam postquam IOANNEM
Sic supero statuente celo

Pro-

Pronisq̄ votis culmina nuncias
Inisse nostræ prima Colonia.

Id pulchrum & Electo, Tuæq̄

Id facinus bonitatis ingens,

Dum Purpuratus significas Pater,

Quæ fausta nobis, quævè Pij Scholis

Optata pridem. Non frequenti

Regna aliàs populosa plebe

Rectore solùm, non diademata

Gaudent perito. cura minoribus

Est ista cymbis, si carinæ

Egregius moderator, & si

Is ductor adfit, magna biremium

Quem velle moles posset. Honos seu

Det magna seu minora sceptrâ,

Sæpe virum, solidosq̄ semper

Quærit lacertos. Relligio alterum

Quæcunq̄ regnum est: huic etiam sua

Sunt Sceptrâ Regno, quæ capacis

Mentis opem, validâq̄ poscunt

Manu teneri. Nil humiles iuvat

Regnare mentes. Quem sapientia

Vfusq̄ rerum, quem probatæ

Præficiunt documenta vitæ,

Hic ductor esto noster, hic erigat

In magna sumptos agmina Filios,

Hic CALASANTINOS paterno

Imperio foveat Nepotes.

ODE

O D E XXIII.

*Ad Serenissimam CASIMIRAM
MARIAM Reginam Poloniae
dum Serenissimo infanti suo mäter-
no dolore parentaret.*

PONE lugubres CASIMIRA planctus,
Pone funestos CASIMIRA questus,
Regiæ nec Te properata tangant
Funera prolis.

Vixerat terris, sed eam coronat
Mors palatinis inopina cælis,
Non dedit tellus, aliam reponunt
Astra coronam.

Solis & lunæ quoties peritus
Spectat eclipsim, geminosq; cæli
Esse non illâ, fuerant ut ante,
Luce planetas.

Non statim profus timet, aut stupore
Obriget tactus: bene quippe novit
Claritas quod sit reditura fratri,
Atq; sorori.

Sic in humanis aliquando rebus
Fata si ludunt, brevibusq; noster
Constat hic cursus, via donat amplum
Altera campum.

Vita si præsens peperit dolorem,
 At fatis nullas dabit illa curas,
 Ultrò pro nimbis paritura sudum
 Ultrò serenum.

Regis es conjux CASIMIRA, nostri
 Et throni Princeps, animum resume
 Qui throno par sit, Lechicâq; dignam
 Principe mentem.

Interim trini tibi vota Iulî
 Suppleant, magnum reparentq; damnum,
 Si quid Augustæ quereris dirempto
 Stamine Pubis.

Ille te Ledâ meliore Castor,
 Iste Latonâ meliore Apollo,
 Ille te Nympha meliore partus
 Crescit Achilles.

Sentiet Biston, patriasq; quondam
 Plebit in natis redijisse vires,
 Sentiet Seres, reducemq; credet
 Luna IOANNEM.

At thronus promptis vocat ultrò sceptris,
 Quem Patris virtus, parat obsequentis
 Irna quem Lechi, parat ipse magni
 Sanguinis ardor.

Nos Lechi Patrem Patriæ canemus,
 Nos Lechi Matrem Patriæ canemus,
 Ambo quod tantâ Lechicas beatis
 Prole coronas.

ODE

ODE XXIV.

AD
CASIMIRUM
SZCZUKA

Abbatem Paradisiensem.
*Trium Poloniae Regum favoribus
 Illustrissimum.*

PARS magna cæli, Principū in terris favor,
 Prona Throni facies
 Favente lucens lumine.
 Nam fulminantes rarus hæud sensit Ioves,
 Terribilem pluviam
 Et torva vultūs nubila,
 Regumq; si sunt gratiæ, lentè fatis
 Ad famulos veniunt,
 Sed de recessu cogitât.
 Frequens in Aulis prædo, famæ mercibus
 Non vacuum aggrediens
 Tandemq; deturbans ratem.
 Accline cordis Regij rarò jubar,
 Diva potensq; Cypri,
 Vel fida lucent sydera.

For-

LYRICORUM LIBER I. 49

Fortuna nostri sola SZCZUCÆ, illum quia
De solijs placidus
Prospectat adstringitq; amor.
Dum Principū constans trium prensat favor,
Delitiasq; suas
Præfens fatetur Regia.

ODE XXV.

AD

STANISLAVM
SZCZUKA

Regni Poloniæ Referendarium,
Lublinensē, Varecensē, Vilkiensē
Gubernatorem.

ET Aula nostri non aliter patet,
Et cor IOANNIS, quàm cui Martia
Bellona, vel Pallas propinquum
Pandit iter: dominæq; profus
Arcentur omnes limine Curiaë,
Non erudit quos Helicon suâ
Latinus in schola, theatrum
Nec rigidus referavit Hamus.
Dioptra quædam est, Regia Principum,

C

Quæ

50 BENEDICTI à S. IOSEPH.

Quæ, quàm quid altum, latum, avidè notat,
 Longèq; curiosa novit
 Per vigiles penetrare crenas.
 Ut quissq; parvo iudicio valens
 Inopsq; mentis, perspicuè statim
 Dioptra distinguit, proculq;
 A proprio jubet esse centro.
 Si quæ Aula, nostri tunc subito videt
 Censetq; Regis; nec lateri suo
 Adsciscit, ut quis bucco tantum est,
 E stolidi patriaq; blenni.
 Et Phæbus, & Mars egregiam quibus
 Instruxit amplè bellicus indolem,
 Hos sumit Augustus, Polonæ
 Hos adhibet Dominatus Aulæ.
 Quàm verò apertis Te foribus Domus
 Invieta, pandis quàm capit atrijs
 Te SZCZUKA STANISLAE! pronò
 Quàm Solium recipit favore!
 Dum utroq; Cæsar nobilis, hâud rudem
 Seu docta Pallas porrigit ægidem,
 Bellona sèu ad arma ducit,
 Ferri aciem ingenijq; promptè
 Monstras eandem. Sunt, quibus inclyta
 Crescit per unas gloria literas,
 Et bella non nôrunt, Quirini
 Non galeas clypeosq; Martis.

Ple-

Plerisq̄ contra dextera Norico
 Assveta ferro, dum calamum tenet,
 Ignara, quid scribat, videtq̄
 Longè aliud calamum, gravemq̄
 Tractare sicam. Tu gemino trahis
 Ex amne famam, Sarmatici cui
 Tam castra, quam conclave Regis
 Non sterilem peperere laudem.
 Vienna vidit, (subsidiaria
 Cui ex IOANNIS pene salus manu)
 Ut ense, sub ductore tanto,
 Ut validam metuendus hastam
 Infesta Lunæ cornua Thraciæ
 Haustoq̄ plenum sanguine Bosphorum
 Adversus ivisti, Lechiq̄
 Quod intonuit clypeus Tonantis,
 Tu signa tanti prima sequens Ducis
 Nunquam potentem non penes Herculem.
 Hinc ille bellicæ decorus
 Laudis amor, proprijs tenendam
 Svasit cohortem sumptibus; hinc manus
 In Martiales prodiga spiritus,
 Hinc sermo nullus, quo rigentem
 Non memores ubicunq̄ Martem.
 Conclave magni Principis alterum
 Tibi theatrum: quod calamus Tuis,
 Quod penna scribit, quod venusto

52 BENEDICTI à S. IOSEPH

Eloquitur Tua lingua cultu,
 Vulgare nil est, iudicio Throni
 Semperq; magnum. Non aliter loqui
 Beata vellet Svada, possset
 Non aliam tenuisse pennam
 Athlante natus. Gratia pulchrius
 Non dixit unquam; non tripodis fuit
 Oraculorumvè in loquendo
 Nobilior meliorq; gustus.
 Et id IOANNIS cor Lechici rapit,
 Id in Ministro suspicit intimo
 Monarcha magnus, par utrinq;
 Quod gladio calamoq; grande
 Nomen mereris. Nil melius potes
 Gratumq; nostro reddere Principi,
 Quàm dum eruditore penna,
 Et pugili famularis ense.

ODE XXVI.

*Optima imperandi ars, benevo-
 lentia.*

Non si flammivomis tonet
 Iratus nimum Iupiter ignibus,
 Cyclopumvè vocet manus,
 Et formet Siculis fulmina malleis,
 Non si nimbivomis rigor
 Effun-

Effundat pluvios nubibus Africos,

Humanos animos ita,

Ac per se ingenuam commovet indolem,

Ut lentus moniti modus,

Et sermo gravium nescius imbrium.

Est popismus equo satis,

Et non immodici verbera stipitis.

Frangi quid teneris iuvat,

Cum flecti poterunt frondibus arbores.

Non incussa necessitas,

Sed vultus facilis blandaq; comitas

Affectus hominum tenet,

Et fidi subicit legibus imperi.

Quo plus per mare carulum

Atrocis regimen saeviat Aëoli,

Ventorumq; phalanx agat

Per sylvas tumido stridula spiritu;

Hoc murmur nemorum magis

Increbrescit adhuc, & resonantia

Miscentur prope littora,

Auditur resonis montibus & fragor,

Pontiç incipiunt freta

Impendente Noto mota tumescere.

Tranquillet faciem Aëolus,

Et cunctus pelagi disperijt fragor.

It prorsus placidum mare,

Ac gaudent hilari littora murmure.

Acclines Zephiro levi
 Sylvæ, quæ validis restiterant Notis.
 Unus Deucalio fuit,
 Qui, post se varios dum lapides iacit,
 Humanum genus excitat:
 Una & Pyrrha fuit, quæ reparabilem
 Mundum experta. Modò unica
 Et saxa, & lapides si iacis asperos,
 Auges duritiem, & nova
 Humano cumulas marmora pectori.
 Subjectum nisi mollibus
 Flectas, ad rigidas obriguit minas.

ODE XXVII.

*Patere se aliquid, vanus prægnan-
 tis superbiæ tumor.*

FALsus, an verus volat iste rumor?
 Esse equas amplis aliquas Iberis,
 Ex Favonî quæ gravidum reportant
 Flamine ventrem.
 Concipit simplex animal, graviq;
 Sperat immensum de utero caballum;
 Hora cum partûs venit, ecce nullum est
 Cernere partum.
 Mobili tantùm tumuisse venter
 Visus è vento, sobolisq; sola
 Spes geri & ferri poterat, sed omni-
 Eyanida fætu.

Sic

Sic quibus multo tumefacta sensu
 Fama blanditur, propriumq; lambunt
 Qui nimis nomen, referunt inanis
                                 Pignora plausus.
 Serium nunquam pariunt, nihilq;
 Grande producunt, tumidis subinde
 Utribus tantum similes, leviq;
                                 Undiq; bullæ.

ODE XXVIII.

*Peregrinatio bonæ indolis hominibus
 necessaria.*

VIx vera virtus ducere nobilem
 Potest sub uno sydere spiritum;
 Pro more cælorum, supremus
 Continuo quibus ire motu
 Præscribit ordo. Crescit amænior
 Et planta longè latiùs è solo
 Translata natali; inq; putrem
 Fons etiam liquidus paludem
 Abit, si eodem clauditur ostio,
 Quod primus ortus contulit. Indoles
 Et magna si domi resistit,
 Fertilibus sterilefcit annis.

O D E XXIX.

A D

LUDOVICUM PLACENTINŪ

Aulæ se accommodantem.

ROburnè triplex, aut adamantinum
 Æs ponè pectus, saxavè rupibus
 Decisa gesta? qui minaci
 Das fragilem pelago carinam
 Tumentis Aulæ. Marmore ductiles
 Gerisnè venas Deucalio? truncem
 Dum curris in pontum, protervis
 Vela parans laceranda Cauris.
 Immitis eheu! intolerabiles
 Fert Aula Phocas: torva licentia
 Quos inde cingit, inde durus
 Æoliæ comitatus Aulæ.
 Tum dira Cyclas, tum rabies Noti,
 Hyasq; tristis, Caspia tum cohors,
 Euriq;, quos vix irretorta
 Aspicias subeasq; fronte.
 Tu tanta plenis ostia carbasis
 Subire tentas unus? & aulico
 Securus in freto quietum
 Esse putas Ludovice portum?

BENE-

B E N E D I C T I

à Sancto

I O S E P H

Scholarum Piarum.

L Y R I C O R U M

LIBER SECUNDUS.

O D E I.

*Rumor Viennam Turcici appa-
ratús monet.*

V Tcunq̄ nomen garruli Rumor gerat,
Et falsa veris misceat ;
At vix iocandi tempus est , aut fabulæ,
Dum serium terret malum.
Funesta tristis nuncius porto nova,
Ingratus hospes auribus.
Crudele bellum Mars Othomanus parat,
Tibiq̄ maximè Austria.
Vulcanus & horrenda Cyclopum manus
Incude fudat in sua.
Iam stridet æs in igneo tinctum lacu,
Cedunt in enses vomeres.

58 BENEDICTI à S. IOSEPHI.
Genusq; quodvis destinatur falcium.
In cuspides & lanceas.
Quidquid nitrati pulveris, vel sulphuris;
In bellicas it machinas,
Tuo Vienna sed malo. Thracem time;
Non yana cudit fulmina.

ODE II.

Obsessa Vienna auxilium IO ANNIS
III. Poloniarum Regis implorat.

Non levis rumor, sed & ipsa tandem
Signa commoti monuere Martis,
Ut propinquant validis resistam
Viribus hosti.

Thracicus rauci canor instat æris,
Et tremendarum sonitus tubarum,
Sæva declarant Dolopes paventi
Bella Viennæ.

Una nec tantum legio, nec unus
Hostis armatas cumulat phalanges,
Hæmus ac Ædon furit, & cruenta
Induit arma.

Medus haud dormit; quatit acer agros
Ungulâ Biston, manicas minatur
Ferreas Seres, tumidus timorem
Indit Araxes.

Urbs

Urbs, quid in tantis faciam periculis?
 Cum volat plumbum, reboantque diræ
 Machinæ rictu, pluuiusque sævit
 Pulveris imber.

Viribus niti proprijs, & uni
 Arduum fanè resilire Thraci,
 Quid? tot & tantæ sonuere postquam
 Classica gentes?

Pressa suspiro auxilium Vienna,
 Imperi nec sat numerare robur:
 Ni manus fortis iuuet, imminentem
 Horreo cladem.

Lechici ni me tegat umbo SCUTI,
 In dies grandem timeo ruinam,
 Hên! coronatæ properate tandem
 Tegmina Parmæ.

Pulcher ad laudem stimulus, futuræ
 Uberes campi segetesque Famæ,
 Austriæ pulchrùm sociam petenti
 Tendere dextram.

Me iuvat quisquis, sibi servit; omnem
 Nam salus multis mea dat salutem:
 Regna, si labor, reputent eosdem
 Proxima lapsus.

Austriæ nidus ruit, & propinquæ
 Horreant urbes; draco quærit offam;
 Me voret tantum prius ille, totum
 Devorat orbem. Heu!

Heu ! veni SCUTUM , Tibi fata summam
 Destinant laudem, quia grande fies
 Sic fatifcenti columen , salusq̃
 Prima Viennæ.

SERENISSIMVS

IOANNES III.

Cum Polono Exercitu
 ad Viennam.

ODE III.

REx magne, finem non facimus Tuis
 Ullum triumphis. Sit Lechico licet
 Laus magna nomini priores ,
 Ad Chocimum revocâsse palmas,
 Et sub Comarno vel Niemierovia
 Tanquam trifuleo fulmine , Regio
 Mugisse SCUTO ; sit potente
 In Scythicas tonuisse Parmâ
 Laus summa rurinas, frænâq̃ sapius
 Dedisse crudo fortia Bosphoro;
 Sit Martiali famâ ad ipsos
 Sarmaticum retulisse nomen
 Illustre caelos ; ulterius tamen

Le-

LYRICORUM LIBER II.

61

Levandus umbo, castraq; Martiæ
 Movenda Bellonæ; per unos
 Sarmatiæ Tibi meta clivos
 Est parva: strictum non amat angulum
 Immensa virtus; & Macedo suæ
 Non immemor palmæ, vel extra
 Pellam alios sibi quærit orbes.
 Vienna poscit subsidiariam
 Obsessa dextram: pulchrùm adeo Tibi,
 Res Christianas, & Viennam
 A tragico relevare casu.
 Ad arma sævus Thrax Arabes trahit,
 Multamq; secum commovet Asiam;
 Mæotis, Ædon, ac Araxes
 Threijcio sociantur Hæmo.
 Sævit nitratus pulvis, & alitis
 Procella plumbi, deq; globis fragor
 Incendiarijs resurgens
 Flammivomam prope reddit Æthnam,
 Opusq; Mavors urget, & acribus
 Infestat urbis mænia machinis,
 Ut penè desperans Vienna,
 Nil aliud, nisi terminalem
 Sui ruinam respiciat, novo
 Urbisq; pressæ tacta periculo
 Fortuna desperando penè
 A trepidis agitet recessum

Per.

62   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Percussa muris. I, trepidantibus
Succurre rebus: Lechica post suum
    Ibit Monarcham fortitudo,
    Et patrijs animosa Thracem
Depeller hastis. Iam video novas
Cælum vel ipsum neçtere laureas;
    Vel ipsa destinare pulchras
    Iam video Tibi Fata palmas.
Ivit Polonus Mars Othomanicos
Adversus ignes, ivit & ultimos
    Casus revolventi Viennæ
    Indubiam peperit salutem.
Confusa cæpit plangere Taurica,
Dum Scuta sensit, dum galeas, gravis
    Roburq; ferri: Christianus
    Ast hilares ubivis triumphos
Indixit orbis: Famaq; posteris
Sumpsit canendam temporibus diem,
    Quâ noster obsessæ Viennæ
    Auxilium tulerit IOANNES.

O D E IV.

A D

STANISLAVM IABLONOVIVM

Castellanum Cracoviensem

Supremû Exercituû Ducem.

Hic verò Lecho te speciosius

Imo

LYRICORUM LIBER II.

63

Impende Marti Pegase, supplicem
 Hic verò sepiam modesto
 Flecte genu, veniamq; nostræ
 Precare Musæ, quod temeraria
 Fortasse buxo dicat, ab æneis
 Dicenda quæ tubis, vel ipsis
 Sint satiùs celebranda conchis.
 Adhuc per urbes, per gelidas adhuc
 Vocalis errat Fama Propontides,
 Et lora torquet, & quadrigas
 Urget equis, Tyriosq; comptè
 Induta cinctus, & lituo, & tubis,
 Et excitatis assonat æribus,
 Per regna, per gentes, per orbem,
 Quavè suas mouet Auster alas,
 Sonat per Hebrós, & super inviam
 Egressa Thulen, per Rhodopen canit
 Lunas, IABLONOVÌ vibrato
 Odryfias cecidisse ferro.
 At verò tabo Bistone pallidus
 Despumat Ister, Threijcio Tyras
 At verò decolor cruore
 Horret adhuc, Lechidùmq; grandes
 Pavescit iras, quas Othomanicus
 Accendit hostis, dum Lechici calens
 Amore regni, CAMENECAS
 Podoliæ violente ferro

Inva-

64 BENEDICTI à S. IOSEPH

Invadit arces , turpeq̄ liberis
 Pædus Polonis imperat , & graves
 Minatur exitus , Hydaspæ
 Vendibilem faciendo pacem.
 Ergò sarissis , ergo mucronibus
 Aptatur incus , undiq̄ , & undiq̄
 Thoracas , umbones , & enses
 Et rigidas crepitare parmas
 Gradivus urget. Qualiter igneæ
 Sudavit Æthnæ follis , in æmulos
 Dum bella Troianos , Achilles ,
 Vel Danaus repararet Aiax.
 Et iam canoro classica murmure
 Iusère pugnas : ivimus , ivimus
 In arma , certatumq̄ nostris
 Pectoribus , quoties paternus
 Vocaret ardor : nec tamen hostium
 Frigebat æstus , quem furor , & fitis
 Immensa sanguinum nefando
 Ire iubet super arma nisu.
 Credetnè victum posteritas Getam ?
 Et Tauricani cornua Bosphori
 Depressa Mavorti Polono
 Ad dominas iacuisse plantas ?
 Credetnè Seren in lachrymabiles
 Ivisse questus ? & Cilicam truces
 Cessisse peltas , à Ducalis

Oppo-

Oppositu graviore dextræ.
 Io ! minaci barbaries gemit
 Sopita iam ferro. Io ! supercilis
 Minor, triumphalem Gelonus
 Sarmatiæ veneratur orbem.
 Dum SCUTA primò ferrea prævius
 Educit ardor Regis, & auream
 Valere tantisper coronam
 Præcipiens, galeat virilem
 In bella frontem; Sceptraq; Martiam
 Commutat in clavam, & Mareoticas
 Cædes redorsurus, cruenta
 Seposito capit arma poma.
 Tanquam Coronæ prodroma pulchrius
 Laurus præisset; tanquam ebur atrijs
 Non ritè regnet, proq; cultis
 Castra magis teneantur aulis;
 Et rubra fuso sanguine Purpura
 Non Iaspis ornet. Ponè statim tuus
 Se fudit ardor IABLONOVI,
 Ponè Tui documenta ferri.
 Ut iuncta SCUTO dextera Thracicas
 Elisit Hydras, utq; Borystheni
 Servo Ukrainensem recludis
 Ense Barum, gelidæq; nimbo
 Regnante brumæ non sterili manu
 Pavofocenses nectis adores,

Et

66   **BENEDICTI á S. IOSEPH**

Et Thraca, Bistonemq; Passam

A Patrijs metuendus arvis
Exesse mandas; pensaq; barbaro

Ferenda Bello, sanguine profluo

Persolvis, in fuso cruore

Aurissuum numerans Hydaspem.

Quò pulchra SCUTUM concitat additis

Bellona flammis, ut vel aeneos

A Marte nitrato fragores,

Sulphureo tonitruq; factos

Fundat, volanti Mulcibero, focos:

Vel ipsa fractis aggeribus cavæ

In ima fossæ eat, cavernis

Clam pluvias iaciendo flammæ:

Vel in potenti milite bellicum

Alat furorem, nec nisi nobiles

Assignet in censum triumphos

Barbaricis genitos ruinis.

Quò fama SCUTI magnanimis volat

Prognata gestis; & Tu eò alacribus

O Magne STANISLAE pennis

Approperas, decorisq; vicino-

-Ornare penso: (nec socium fugit

In laude Princeps, cum neq; Theseus

Deturpat Alcidem; ex eodem

Si geminis fluit amne fama.)

Tu penna Pyrrhi, Tu manus Herculis

Se-

Secur

Tu

Vesp

Rece

Qu

Bello

Rem

Qu

Apte

Post

Co

Se fu

Quo

Pa

Ult p

Secur

Su

Sed

Dice

Ca

Secunda nostri : carus Ephestio
 Tu magno Alexandro , Polono
 Tu focijs Mucianus armis
 Vespasiano. Quod refugis minor
 Recedit undis Bosphorus, arcubus
 Quod Parthus haud instat , nec atris
 Urget Eos violenta signis:
 Bellona favam quòd gravis haecenus
 Removit hastam , laurigeras ferat
 Quod Mars paludatus secures,
 Proq; sago trabeam potenti
 Aptet lacerto : vinctus atrocibus
 Post terga nodis, quod rabidam furor
 Componat iram, Fas amœnum, &
 Cana Fides, quod amica , lætis
 Se fundat agris ; per Lechicas salus
 Quod erret oras ; per iuga , per domos
 Pax quòd triumphalis. serenis
 Circumeat speciosa bigis ;
 Ut prima SCUTI gloria , sic Tui est
 Secunda ferri. Se famulus Tibi
 Subdit Borysthenes, minorq;
 Thrax positus veneratur armis.
 Sed quò futuris carmina sæculis
 Dicenda narro ? quò melioribus
 Canenda Vatibus , minori
 Gesta cano graviora plectro?

Abfi-

Abfiste plectrum ! non levis lyris
 Res tanta , non plectro indiget ; indiget
 Res Marte non Phæbo : repone
 Sollicitas mea Mufa chordas.

O D E V.

A D

IOANNEM MALACHOVIVM
 Culmensem tunc ,
 nunc Cracoviensem Episcopum.

IO Quirites ! iam MALACHOVIO
 Fortuna nexu Sarmaticos parat
 Vincire Culmos ; iam iacentes
 Frugiferos fegetem per agros
 Stringens acervat Fascia. Protinùs
 Et pulchra Virtus & nova Gloria
 Portent in horreum, & repostis
 Affiliant hilares manùplis.
 Fæcunda messis, cù similem neq;
 Campana tellus protulerat, solum
 Non Catanense , non beata
 Dat Siculæ quoq; gleba terræ.

ODE

Dom

Est tr
 Arcu
 Aureur

Ut suo
 Vindic
 Phæbu

Ignear
 E man
 Incuti

Non t
 Spargi
 Quam

Ah ! fi
 Princi
 Pæne

ODE VI.

*Dominantibus, virgâ sic utendum,
ut Iupiter fulmine.*

EST tridens latas Domino per undas ,
Arcus intonso nitidusq; Phæbo ,
Aureum scutum , rutilansq; doctæ
Hasta Minervæ.

Ut suo quisvis agitur furore ,
Vindicat raptis violenter armis,
Phæbus inflatam Nioben , superbam
Pallas Arachnen.

Igneum dextrâ quoties supremi
E manu fulmen iacitur Tonantis ,
Incutit sanè metum , & universum
Territat orbem.

Non tamen summam ferit ad ruïnâ ,
Spargit at latum potiùs pavorem ,
Quàm ut minabundè velit ultrò cunctas
Tollere gentes,

Ah ! si & humani similem studerent
Principum fasces retinere virgam,
Pænæ ut ad paucos veniant , in omnes
Gratia cives.

ODE VII.

ODE VII.

*Ad honores lentè & per labores
ascendendum .*

Nemo festino nimios honores
Ambiat cursu , properisq; nemo
Gloriæ votis inhiet superbos
Tollere fasces.

Tutior lentè veniens potestas,
Quæq; paulatim graditur ; volatu
Confici nescit , neq; fessa fractos
Obruit artus.

Evolant pulli volucrum , citisq;
Se vibrant alis , simul aura plumatam-
-Evocat gentem , tremulis anhelant
Pergere pennis :

Cauta sed mater comitatur , & ne
Longiùs stultæ volitent , iuventam
Alitem sistit , nimiumq; promptas
Temperat alas.

Machinæ belli graviter moventur ;
Non statim summum venit ad cacumen
Quercus , aut ilex ; citiùs palustris
Crescit arundo.

Ista sed paucis superextat horis,
Vixq; succrevit , patitur furentem

Sæ-

Sæpiùs

Quercu
Et licet
Firma fFirmiùs
Nitimur
ConsulitDignita
Et pro
Ut TyrImpetit
Admove
StrenuoCulmin
Ingredi
AmbuleAuream
Vel Tag
Per cav

Herculi

Sapius falcem, stipulamq; fisco
Se exhibet igni.

Quercus in longum remanebit ævum,
Et licet multis adolescat annis,
Firma stat semper, superatq; cellas
Vertice sylvas.

Firmius stamus, quoties honesti
Nitimur fulcro; properata nunquam
Consulit tutè ambitio, suog;
Deperit æstu.

Dignitas arctâ sedet omnis arce,
Et procelloso manet in profundo.
Ut Tyrum Pellæ iuvenis gregatim
Non nisi lectis

Impetit saxi, lapidumq; crebras
Admoveret moles, operiq; sese
Strenuo accingens toties adortam
Accipit urbem:

Culminum sic qui cupit altiores
Ingredi fervens apices, per ipsas
Ambulet cautes, & acuta denso
Obvia sente.

Auræam vix nunc pecudem potentes
Vel Tagi gemmam capiunt Olynthi,
Per cavas rupes eat, & potentem
Stringet Olynthum.

Herculi non fat numerare cellum

Ex

Ex Avis patrem ; Iovis ille quamvis
Filius, magno nisi parta scandit
Astra labore.

Vix honor tolli poterit, madenti
Ni simul sudor comitetur ore,
Ut quis in summum veniat, peracre
Sumat acetum.

Annibal duras ita fregit Alpes,
Et se ad excelsam stitit usq; Romam:
Per stylos, enses, chalybes, coruscum
Quæritur aurum.

Obviam panis honor exit ulnis,
Sed petit curas, meritumq; poscit,
Nec tamen blennos recipit, sed aptam
Undiq; mentem.

ODE VIII.

*Non magni sunt æstimanda, quæ
Fortuna ignavis dare solet.*

Quod non Assyrius magnificam tibi
Infestet tunicam vermîs, ianthina
Insignesq; lacertos
Quod non purpura vestiat:
Quod non ad domini servitium frequens
Nutantis maneat iussa, quod aureo

Ostro

Ostro, & divite Gangis

Gemmâ non niteat domus ;

Audes sollicitis carpere questibus
Fata , ipsosq; Deos, ac si adeò tuo

Manceps debeat esse

Omnis prosperitas iugo.

Nescis? vel stolidis ingenuam quoq;

Fortunam famulam, quod vel honoribus

Pravum deniq; crimen ,

Et summum imperitet scelus.

Quos fortuna fovet, largaq; divitis

Circumdat penoris copia , per nefas

Ad tantam penetrârunt

Multi sæpè opulentiam.

Sunt æterna licèt , non tamen omnibus

Sunt exempta malis : scena suos ibi

Ludos semper habet; nec

Lunæ deliquium deest.

Ignavas pecudes immeritæ quoq;

Exornant trabæ; prodit agrestibus

Ex campis aries , &

Alto Zodiaco præest.

Spes Matris fuerat, spes fuerat Patris,

Et consanguineæ spes fuerat domûs

Nonacrina puella

Diro nata Lycaone.

Portabat pharetram , læve manu simul

D

Ten-

Tendebat iaculum , tergemina comes

Diana , & sociarum

Ingens gloria Virginum.

Non respexit honor , non micuit favens

Fortunæ facies ; sat Scythicæ fuit

Dianæ comitatus,

Nasci & Rege parente.

At postquam vetiti conscia criminis

Urfa ex eximia virgine prodiens

Uncos crevit in unguis

Villis horrida fortibus ;

Tunc Divis placuit , tunc per inania

Ventorum rapitur , fitq; de adultera

Sidus nobile , Iuno

Et non vindicat invida.

Qui vix serpat humi , sapius ad novos

Excurrit titulos , inq; suæ sinu

Fortunæ cubat , amplis

Ponens iura colonijs.

Vix virtus aliquem vera curulibus

Admovit ; sceleri summus apex patet :

Sapè ignobile germen

Ad magnos penetrat gradus.

Claram non Atavis commemores domum ,

Nec stirpem tenebris indoleas premi ,

Tum quod Stemmatis hæres

Obscuris latites locis ;

Tum

Tum

Qui qu

Et p

S

Indign

Ac me

Obr

F

Non e

Ætern

Tan

R

In syl

Hec o

Gra

P

Et qui

Plures

Pass

P

Quis n

Hoc ta

Eur

Sec

Quæ fl

Calcar

Aut

Tum quod te tumido despiciant situ,
 Qui quandoq; tuis servierant Avis,
 Et plebsilla gregalis
 Sublimi eniteat tholo.

Indigna est animo cura, superfluous
 Ac mentis gemitus, velle regentibus
 Obniti Superis, vel
 Fatorum premere ordinem.

Non est hinc, nec erat perpetuum bonum
 Æternare potens, nulla fuit nec est
 Tam constans facies, ut
 Rugis non careat suis.

In sylvis putidam conspicis arborem,
 Hæc olim vixit: celsicomo tumet
 Grandis vertice pinus;
 Pinus virga itidem fuit.

Et qui pastor erat, posteritas Remi
 Plures nacta Duces, quam potuit greges
 Pastoris baculus, vel
 Pauper pascere perula.

Quis non de miseris exul erat Scythis?
 Hoc tam vile genus non Asiæ nisi,
 Europæq; diremptæ,
 Sed multæ imperat Africæ.

Quæ florent hodie, cras malè marcidæ
 Calcantur violæ. Frigidior metet
 Autumnus, quod & ætas

Vastis præparat horreis.

Quid mentem crucias ? si quod heri dedit,
Aufert hora hodie ; quæ dedit , abstulit.

Si fles , non pietas, sed
Stultus cor lacerat dolor.

ODE IX.

A D

IOANNEM SBĀSKI

Episcopum Varmiensẽm ;

Dum Romane accingeretur Legationi
ad Innocentium XI.

ERgò beatas ad Latij domos
Legatus ibis ? Sarmaticæ tibi
Sic vota decrevêre gentis,
Sic Lechico placuit Ioanni.
I ! nil moramur, Te cupidis Tibris
Expectat undis, qui , placidæ mihi
Ut nuper exscripsêre Nymphæ ,
Ter liquidas agitare ripas,
Ter se quieti margine dicitur
Movere rivi. Sacra palatia
Sedis Vaticanæ disertum
E Lechicis habitura regnis

Spera
Remi
Ar

Il &
Acced
Lo

ST
Reg
Na
d

QV
P
I

Nec
Quid
Ill

Spe-

LYRICORUM LIBER II.

77

Sperant Cineam. Te iuga collium
 Remiq; tellus, Te Capitoliij
 Arces adorabunt, Tuâq;
 Tota fremet propè Roma pompâ.
 I! & Innocenti culmina Fasciâ
 Accede avitâ, Laomedontia
 Locuta sic est svada quondam,
 Penfilibus redimita vittis.

ODE X.

A D

STANISLAUM SZCZUKA
 Regni Poloniae Referendarium
Natalis SZCZUKOVIORUM splen-
dor ab ipsis Romanis Lucijs
originem suam ducens.

Qvis LUCIORUM? nescit imagines,
 Priscaq; ceras? quivè adeo rei
 Ignarus ac expers Quirinæ, ut
 Romuleam neq; noscat urbem,
 Nec quid Quirites, quid Capitolium,
 Quid Martis olim campus, & inclyta
 Illa illa Libertas, fuissent,

Spe-

D 3

Quo-

Quovè dein fabricata tanta
 Auctore moles, calleat? Aut rudes
 Aut in Latinis historijs parùm
 Sumus periti, **COLLATINUM**
 Et dominis graviter superbis
 Si infesta **BRUTUM** nomina non fatis
 Hucusq; scimus. Qui **LIVIUM** legit,
 Is **LUCIOS** discet fuisse,
 Nec modicam peperisse pressæ
 Romæ salutem, nubere barbaræ
 Fæstus parabat quando libidini,
 Tandemq; pulsus Consulares
 Ingemuit placuisse virgas.
 Ivit secundis ivit **Ethesijs**
 Tunc Roma felix! & **LUCIIS** Honor
 Servivit, excelsas curules
 Pro solito statuens tributo.
 Diuq; dignam prosperitas Domum
 Beata fovit, divitias, opes,
 Et ferre quæ. Fortuna novit
 In meritum numerando censum.
 Sed ut Coronæ & Regna suos habent,
 Patiç debent maxima limites,
 Dum creverint, sistunt, coacta
 Aut misero retroire cursu,
 Aut de priori culmine flebilè
 Subire casum: nullaç prosperis

Perennitas concessa rebus,
 Imperiis tacito subinde
 Instante fato; sic etiam potens
 Illa illa capit Roma senescere,
 Luxuq; marcens ad ruinam
 Continuis properare rixis.
 Nam Barbarorum Romuleam furor
 Adversus urbem, nam rabies truci
 Armata bellorum tumultu
 Intonuit, variaq; signa
 Movere gentes; mota fragoribus
 Ut Roma tantis ingemeret, gravem
 Belliq; civilis procellam
 Nobilitas fugiens, paternis
 Expulsa sedem quæreret ædibus.
 Quas cuiq; virtus, propitij seu
 Dedere venti, mansit istis
 Ausonius decor ille terris.
 Prono sed Albis flumine defluens,
 Frugisq; tellus & pecudum ferax
 Electa LUCIIS, Boemæ
 Fertilitas sapuitq; glebæ.
 Hinc præter illos, quos habuit Domus
 Avita colles, Rastrum etiam additum, ut
 RASTELLINI à Rastro, à recenti
 Hospitio legerentur HOSTI.
 Ignava sed pax non placuit diu

80 BENEDICTI à S. IOSEPH
Desesq; magnis mentibus otium :
Ad arma quos natura format ,
Frustra auidi retinentur ignes.
Ingens ut ille à Balthide spumeum
Ad usq; Volgam, Istrumq; volubilem
Victor Ladislaus , vocatus
Ad Lechici diademæ regni,
Excelsæ ut insunt Regibus indoles,
Nec se quietis marginibus tenent,
Primum coronatæ laborem
Bella subit generosa frontis ,
Promptosq; secum deligit HOSTIOS,
Inde illa nostræ gloria Patriæ
Effecit Hostios fidelem
In Lechia statuissè sedem.
Ac ut Boemus pro LUCIIS suos
Sermo vocari fecerat Hostios ;
Nativa sic & lingua nobis
Patritium revocando Rastrum
Dixit GRABITAS. Hinc Lucius fuit
Quicumq; , rursus Sarmatico SZCZUKA
Dictus vocabulo, hinc frequentes
SZCZUKOVIIS LUCIIS libelli .
Nec una solùm Russia nobili
Tellusq; culta est Littava sanguini ,
Sed Vissa ubi currens propinquas
Irriguo fovet amne villas,

Hic

LYRICORUM LIBER II. 63

Nemo, quem positi non superet cibi
Tandem copia multiplex;
At solum cupidum vox fugit hæc, SATIS.
Novit magna fames modum,
Non nõrunt avidi, nescit avarities-
-Vasto similis mari,
In quod quò fluidis plura ruunt aquis
Magnorum ostia fluminum,
Hòc plures rapidum poscit aquas mare.

ODE XI.

A D

ANDREAM
SANTACRUCIVM
Legatum Apostolicum in
Polonia.

NON signa Martis, non Aquilas, vetus
Quas Roma quòndam prætulit, Africos
Non nos secuturi Leones,
Sed potiùs veneranda Sanctæ
Trophæa cuncti deligimus Crucis.
Tu SANTACRUCI Dux eris, & novæ
Præbis insignis per omnem

Ds

Mi-

Militiæ Polemarchus orbem.
 Mentemne ludit palpebra? Principum
 Vel spectro fasces, vel diademata
 Regumq; Cæsarumq;, portas
 Vel Parijs solidas columnis?
 Palmare signum Crux ubivis: cui
 Tum regna flectunt prociduos pedes,
 Tum summa sternitur potestas
 A dominis quoq; fulta sceptris.
 Quid SANTACRUCI? quid? quoties Tuar
 Vel curiosi respicimus Domus
 Insigne? vel quantum Paternæ
 Te faciant renitere ceræ?
 Ut ut lacunar præcipuo undiq;
 Coruscet auro, vel bifores ut ut
 Ubiq; ab argenti probentur:
 Luminibus radiare valvæ,
 Luxuq; demū splēndida regio,
 Et gaza ab intrā Perfide fulgeat
 Domus, locupletesq; monstret
 Dives opum paries penates;
 Præ sanctiori nil tamen est Cruce:
 Fortuna quam vix vidit, & inlyta
 Virtus, triumphis destinatum
 Credidit & tenuit trophæum.
 Hinc Mars paternâ de Rhodope, lare
 Hinc Phæbus exit de Clario, suam

LYRICORUM LIBER II. 61

Hic lecta multis SZCZUKOVIIIS quies,
 Hic vineta pulchris fœderibus Domus,
 Hic magnus Abbas CASIMIRUS
 Conspicuo renitescit ortu.

At lacte puro, & Cecropio quibus
 Arrisit olim nectare Russia,

Quibusq; Principum decori
 Per thalamos placuere nexus,

His Tu vetustæ stemmata gloriae,

His plena debes atria imaginum.

O Magne STANISLAE! primas

His Abavis Proavisq; cunas.

Pulchrum, decoris, pulchrum adeo Domus

Ardere ceris, nilq; superstitem

Illustrius monstrat nepotem,

Quam patrijs radiare signis.

Sed is superbam iactet originem,

Qui parvus ex se: non eget atrijs,

Cui ipsa virtus pro theatro,

Non inopes animiq; dotes.

Et hoc aviti Tu sine sanguinis

Illustris ortu, RASTRO etiam sine

Et absq; collibus STANISLAE-

-Eximius potes esse SZCZUKA.

ODE XI.

*Desunt inopiæ multa, avaritiæ
 omnia.*

De-

82 BENEDICTI à S. IOSEPH

DEsunt multa inopi, omnia
 Sed defunt cupido. Quò quis avarior,
 Hòc plus semper eget: miser
 Inter divitias, inter opes inops:
 Ut quondam Berecynthius
 Heros, qui Phrygiæ præfuerat plagæ,
 Esse aurum voluit, manu,
 Vel quidquid proprio corpore tangeret.
 Dant lautas famuli dapes,
 Admoto positæ dente nitent dapes.
 Poscit pocula cæcubi,
 Aurum est ex liquido fusile cæcubo.
 Hinc dives simul & miser,
 Serò quas petijt, damnat opes; famem
 Ingens copia non levat,
 Et guttur nimia exuritur à siti.
 Nil est unquam avido satis,
 Non Tartessiacis hunc saties Tagis:
 Hermos hauriat, & rubri
 Pactoli latices, maior in arido
 Regnat gutture siccitas,
 Et maior misero pectore anhelitus.
 Tam crudelis opum furor,
 Nummi ut crescat amor, sola pecunia
 Quantum crescit; & haud prius
 Humanam fugiunt vota cupidinem,
 Quàm vita. Est adeo vorax

Ne.

 Servi
 Cand
 Et

 Nom
 Saltu
 Al

 Hæc
 Plen
 T

 Tun
 Qua
 N

10

C

LYRICORUM LIBER II.

87

Servire, sese dum socium Tibi
 Candor fatetur, blandaq; comitas,
 Et ille sinceri propinquus
 Cordis amor, famulare nunquam
 Nomen recusamus: iuga montium
 Saltusq; manda, per cava rupium &
 Abrupta, non segnes Poloni
 Ibimus, inq; Pij manebunt
 Hæc vota tandem sæpè Scholis, quia
 Pleno petemus vivere fœdere,
 Tuq; Dux præclare quâvis
 Imperio statuemur horâ.
 Tunc discet orbis, nos nihil amplius
 Quæsisse, tantum consistet ut omnibus,
 Nos & sub Andrea, sacro & SAN-
 TACRUCII mervisse Signo.

ODE XIII.

A D

IOANNEM FRANCISCVM

à S. Petro, Scholarum Piarum
 Præpositum Generalem.

Redisnè? Famæ prospiciens tuæ
 Quod septicollis Roma vel Aufone
 Im-

Ne-

Implenda Tibri, Cæninensis
 Vel viridi satianda campo
 Quandoq; terræ ? tam modico nequit
 Romana virtus sistere limite ;
 Ultra Palatinum, Sabinas
 Ultra etiam volat illa portas.
 Nec hæret Albæ littoribus, prope
 Vel si quid Albam est : non Gabiam fuit
 Contenta debellâsse gentem,
 Non Metium Metijq; sedes.
 Ultra Pyrenen, Hesperias quoq;
 Quâ tangit undas sol, nitido effluum
 Auroq; post Tagum it, rebellem &
 Imperio reprimat Britannum.
 Hinc Scaldis ingens, & rigido satis
 Rhenus fluente, qui sobolem probat,
 Ut casta vel non casta Mater
 Hanc liquidis statuisset undis.
 Hinc qui profundum Danubium colunt,
 Novère Daci, Nominis Itali
 Porrecta quò Fama, utq; totum
 Circumijit prope sola mundum.
 Et nostra quamvis Ausonijs fuit
 Tentata nunquam Sarmatis ensibus,
 Virtute at auditâ vetustam
 Ultrò fuit venerata Romam.
 Sicq; universim sumpta vel ultimis

De
 Hinc
 Parna
 Id
 Hinc
 Hinc
 Pe
 Vide
 Hono
 TI
 Defo
 Habe
 P
 Tan
 Poss
 P
 Et i
 Se C
 S
 Id i

Delonq̄ deserit , nec arcu ,
 Nec levibus recreatus hastis.
 Hinc quidquid Hæmus , quidquid amanius
 Parnassus olim detinuit , Tuâ
 Id exstat in Domo , simul SAN-
 TACRUCIAM cumulatq̄ gentem.
 Hinc illa laurum fertilitas , seges
 Hinc illa palmarum , gladius ubi
 Pennamq̄ Majores secuti
 Egregiæ studuere laudi.
 Videt penates , plena & imaginum
 Honor coruscans aspicit atria ,
 Tholum triumphalemq̄ spectat ,
 Conspiciam subito phasello
 Descendit , & quos in tenero sinu
 Habere fasces , quas trabeas potest ,
 Promit , palatinosq̄ cinctus
 Ac varias adicit curules ,
 Tantum beata sub Cruce quatenus
 Possit mereri : militiam neq̄
 Poscit Camillorum , ultro vestris
 Accumulans sua vota factis.
 Et inde quod iam multoties Tuo
 Se Cardinalis Purpura sanguini
 Submisit ANDREA , Galeris
 Quod toties rubuit , satelles
 Id ipse semper fecit Honor , cui

Mens prima vel nunc, Te Lechicas adhuc

Quando Vaticanæ per oras

Magnus Apostolicæq; Sedis

Legatus & nomen geris, & grave

Pondus ministras, Purpureos brevi

Locare Patres inter, ipso

Id cupidè statuente celo.

Credisne? dicam: quidquid Honor, Tua

Fortuna quidquid cogitat, impiger

Accede conviva, Innocenti

Non vacuis Tibi præparatur

Murex in ollis: ejus in effluo

Cruore virtus tingere Purpuram

It Cardinalem, prævijsq;

Pulcher Honor meritis minister,

Eviscerato pisce adamantinum

Io! ter Io! protrahit annulum,

Quo Roma Piscatore Petro

Et superi monumenta cæli

Obfignet & terræ: hunc Italo Tibi

Fortuna spondet fida Polycrati:

I! perq; Apenninos honorum

Scande gradus, placidæq; promissum

-Haud temne Divæ. Nos, Tua dum venit

Sub signa virtus, dum Pietas novis

Adscripta castris, Fama pulchro

Dum obsequio memoranda certat.

Ser-

LYRICORUM LIBER II.

89

Si Roma reddi quæsiſt axibus
 Illustris, ambitiq; noſci,
 Limitibus tamen illa nunquam
 Claudi paternis ſuſtinuit: Tuæ
 O magne credis quid Capitolia
 FRANCISCE ſuffectura laudi?
 Quid Patriam meritis Mutinam?
 Si Roma nutrix Te fovet, & ſuis
 Perfundit undis ſi Tiberis, neq;
 Colles Apennini, Quirini
 Sufficiet neq; meta Circi.
 Orbem in theatrum poſtulat indoles
 Romana ſemper: non alio Itali
 Nascuntur euentu, quàm ut omnes
 Contribuant veniantq; gentes
 In iuſta laudum præmia. Quod Iovi
 Eſt Creta, Delos quod vel Apollini,
 Hæmuſq; Marti, hoc ſepticollis
 Roma Italis. Niſi Mars ab Hæmo
 Cretâq; prodit Iupiter, & niſi
 Eſt Phæbus à Delo; ex Itala quoq;
 Sic nobiles tellure tantum
 Proveniunt venientq; mentes.
 At Creta magno ut non ſatis eſt Iovi,
 Phæboq; Delos, ſapius integrum
 Diſcurrit hic & hic per orbem,
 In varijs poſiturus oris

Tro-

90   BENEDICTI à S. IOSEPH
Trophæa famæ : sic quoq; septiceps
Non Roma vobis sufficit, Itala
Non sufficit tellus: decorum,
Sarmatico quoq; si Trioni,
Si vestra Lecho nomina Carpatho,
Baltiq; , pulchræ creditis integram
Laudisq; virtutumq; classem : &
Hic Helicon , sua non profanis
Hic penna factis : hic etiam indoles
Est illa nobis , progeniem quia
Amare Romuli, tributo
Nec meritæ spoliare palmæ
Studemus ullim. Tu resono quia
Es prima plectro materies , quia
Director es summus Piarum
Præpositusq; Pater Scholarum,
Audi , Polonas quod resonat dein
Io per urbes ! quodq; tui studens
Testudo promit, filialis
Et quod amor stimulante dicitat
Subinde Phæbo. De cerebro Iovis
Natam Minervam credidimus, Tua
Est interim FRANCISCE Pallas ;
Pierij sacra turba Pindi
Te fassa Vatem, Rumor in ultimum
Progressus orbem, Pegaseo canit
Stagnare Te semper liquore , &

Cecropijs dare iura Divis.
 Adest Atlantis Mercurius nepos.
 Ac erubescit, si quoties tuo
 Non scripta conceptu minister
 Iussa refert, volucresq; plumas
 Vibrare non vult. Dum calamus tuus
 Dum dextra scribit, Roma venustior
 Te sapè adorat, & Quirini
 Ire iubet super ora vulgi.
 Imò ipse magnus quem Macedo suum
 Novit Magistrum, ac Angelici Thomas
 Ille ipse non simplex Aquinas
 Ingenij, Tua dum studentis,
 Et dum doctis pulpita viderit,
 Ex Te triumphat discipulo, novæ
 Gaudetq; successisse palmæ, &
 Omnigenæ in studijs coronæ.
 Et nos remoti scimus, ut erigit
 Ipse ipse gratam Pantaleon manum,
 Quod liber à censu propinquæ haud
 Ulteriùs tenèatur ædi.
 Scimus, IOSEPHUM quo CALASantianæ
 Labore donas, ut radijs DEI
 Servus coruscet, & beatos
 Cælicolas numeretur inter;
 Quos hîc agendo non levis æmulus
 Expressit olim: pestiferi mala

Ferendo mundi, vel nefandas
 Invidiæ comitantis iras.
 Scimus, IOANNI quo studio Pia &
 Fervore quanto fervierint Scholæ,
 Primam vocantes ad curulem
 Ut paribus studuere votis.
 Ut ipsa demum Iustitiæ Tibi
 Dilecta virtus, sanctaq; Charitas,
 Et ut gubernator supremus
 Has geminas adhibes sorores:
 Ut eruditæ tam caput erigunt,
 Quàm forte collum Te Duce literæ;
 Et ut scholasticæ Tuis sub
 Auspicijs dominantur artes.
 Ista, ista scimus, nec tacitæ invidi
 Damnamus umbræ; si quid ego, mea
 Si Musa quid potest, sonantis
 Obsequio celebrabo conchæ.
 Et nostra nomen non sterilis Tuum
 Canet iuventus, quâ calamis suis,
 Quâ voce plestri; quippe nostri
 Regna tenes Pater alme cordis.
 Quod si supino segnis in otio
 Marcebit, addam calcar, & impiger
 Præibo Vates, impetuq;
 Ipse adigam, ipse adero Magister.

ODE

ODE XIV.

*Cui cum paupertate benè conve-
nit, dives est.*

Non cui innumeris impletur dives arca
nummis

Fulvoq; mensæ promicant metallo,
Non quem mille boum recreant iuga, tot
simulq; aratra,

Pinguesq; campi, fertilesq; glebæ:
Non Phrygijs innixa cui domus eminet
colossis,

Pictiq; plenum marmoris lacunar;
Sed cum paupertate sua qui convenire
novit,

Nec plus eò, quod possidet, reposcit;
Hic verè est dives, magnis par semper &
Lucullis,

Nulliq; cedit propriam quietem.
Pauper; non qui pauca tenet, sed plura qui
requirit,

Immensa quem torquet sitis tenendi.
Pauper; multa satis quem copia non facit
beatum,

Modumq; nescit exigens palatum.
Nam quid plena penus prodest, quid & ar-
ca copiosa?

Superba quid gazæ iuvat supellex !
Si non acquisita , sed acquirenda compu-
tantur ,

Fænusq; tātum est, quod potest deesse.
Divitijs modus hic primus , si plura non
petuntur ,

Svadere solūm quæ solet NECESSE.
Cui SATIS est, hic Crassos vincet , & in-
quieta mæstam

Torquere mentem nesciet cupedo.

ODE XV.

*Livor in rusticis casis non habens
locum , ad Aulas refugit.*

I Vit per Orbem livor alacribus
Vibratus alig; iuit , & ultimam
Egressus ad Thulen quietam
Perpetua statione sedem
Inter mæpales quæsiit angulos ;
Sed è mæpali turpiter angulo
Expulsus, incertum deinde
Quas volitet vagus inter oras.
Ut quisq; vilis, temnit , & invidum
Excludit arctis sedibus hospitem,
Nec caula pauper , nec casarum

Vile

Vile genus, tugurijq; parcè
 Congesta molli culmina cespite,
 Vel tecta iuncis texta palustribus
 Dignantur, arcetur modestâ

Ut rabies furibunda sede.

Tentare plures vellet adhuc plagas,
 Fallente verùm quò nisi tramite

Erraret, aularum potentes

Cum satiùs retinebit arces ,

Et plena eorum tecta satellitum ,
 Quos maximorum gratia Principum ,

Ardorq; crescendi còëgit

Sollicitis inhiare curis.

Ibiq; tantùm vix stetit , intimis
 Admissus exnunc est penetralibus ,

Et forte lætus, hæc tumentis ad

Invidiam prope iactat ore.

Utcunq; viles despiciant domus ,

Et rusticanis non benè confitum

Mapale cannis ; è penate

Magnificis radiante sceptris

Nec arma pellent. Hïc mihi Patria,

Hïc regna. Tentas quisquis ad aulicum

Venire limen , i ! in potentem

Livor ero tibi ductor Aulam.

O D E XVI.

Non

*Non Aula, sed in Aula commo-
rantes livori student.*

Quousq; demum cor lacerantibus
Scindar querelis? nec malè garrulam
Expungo linguam, virulento
Quæ toties animum malignè
Transfigit ictu. Tædet & aureis
Pollere testis, præ foribus statim
Si inuisus excubat satelles
Livor, & eximias potentium
Si pulsat arces undiq; Principum.
Ac si vel ipsas Rex sit in indoles,
Qui sceptrâ, qui thronum gubernat,
Nec potiùs famuli reatus
Est, si eminentis culmine Curia
Ignorat uti. Per scelus aulicos
Immane quæritis fauores,
Et miseram laceratis Aulam,
Regumq; famam. Portat hic ambitum,
Hic invidentis vota libidinis,
Ille ille livorem, scelestos
Iste dolos, tacitasq; fraudes,
Et damnat aulam. Credite, credite,
Nil Aula pecco: vos sceleri modum
Inferte, vos finem furori, &
Innocuam sciet orbis Aulam.

ODE

ODE XVII.

*Ipsum nomen grandis iniuria est,
 si plus exhibet, quàm facta
 doceant.*

Nil iuvat pulchrum retinere nomen,
 Turpibus quando maculatur actis;
 Nil cani magnum iuvat, & minori
 Vivere laude.

Hic Alexander vocitatur, istam
 Angelam dicunt, tamen & nec illi
 Bactra succumbunt, aliquâ nec ista est
 Angela dote.

Gaudet hic Firmi titulo, probantur
 Nec tamen firmæ documenta vitæ:
 Prosperi, Prosper licet alter, omni
 Nil agit horâ.

Nominum grandes nocuere fasti,
 Si nihil faustum renuere mores.
 Detrahit famæ, qui aliam refert, &
 Nomine vitam.

Ut probro nanus sibi ducit, ipsum
 Dicit ingentem si aliquis Gigantem,
 Sic & hi, fallens si aliquando ludit
 Nominis echo.

E

ODE

ODE XVIII.

In degenerem Magnæ Domûs
Filiûm.

*Avorum virtutes, non semper tran-
seunt in Nepotes.*

Q Uod sæpè narro , rursûs idem cano:
Nil plena profunt atria imaginum,
Quas aut Avi, aut magni Parentes
Parietibus , patulisq; pictas
Portis relinquunt. Sedula strenuæ
Ut quisq; tantûm regna modestiæ
Admisit in pectus, novisq;
Applicuit genium trophæis
Illustris hæres, hic Latijs micat
Omnino Gracchis pulchrius, eminent
Hic maior Augustis : perennes
Vix alijs adeuntur arces
Et castra famæ passibus, intimis
Quàm si medullis & probitas manet
Admissa, & indoles honestæ
Egreditur studiosa vitæ.
Secus, per ædes qui nisi respicit,
Et de paterno stemmate gloriam

Me-

LYRICORUM LIBER II.

99

Metitur, in suisq; deses

Nulla iacit monumenta factis,
Inane lignum est: cui galeas licet
Et tela & arcus, & clypeos quoq;

Appendis, & multo undequaq;
Conspicuas chlamydes cruore,

Inane lignum, non ideo tamen
Trunculvè dici desinet. Arboris

Et sanguinis par fors, ut illa

Quò senior magis & vetusta,
Hoc certius nil, quàm cariem timet
Sentitq;: sic & sanguis ut ut calet,

Defervet ætatum per ipsam

Usq; adeo seriem, suiq;

Parùm relinquit vel nihil. Herculem

Nil esse magno progenitum Iove

Iuisset, in cunis minantes

Ni intrepidus laceraffet angues,

Et fæda terræ monstra: velutq; aqua

In fonte primo quæ riget, ultimis

Mitescit in venis, & ipsa

Quò ulterius proprios propagant

Fluenta cursus, hòc citius ruunt

Ac detumescunt: sic generis decor

Magniq; natales frequenter

Per nimiam minuuntur augem.

Non gleba tantùm vilis inutiles

E 2

Pro;

100 BENEDICTI à S. IOSEPH.

Producit herbas : est lolium suum

Et nobili solo, bonusq;

Sæpe Parens vitiosorem

Prolem relinquit. Magno etiam Iovi

Non semper ingens nascitur Hercules;

Martemq; qui prius, bibonem

Mox iterum parit ille Bacchum.

De Patre frustra, deq; Abavis tumes

Ignave Fili. De propria adjicis

Virtute si nihil, dolendum!

Ipse tuos sepelis Parentes.

ODE XIX.

A D

FELICEM POTOCKI

Palatinum Cracoviensem

Exercituum campi Ducem.

POTOCIANA CRUX *palmarum*
Polonis signum.

Semperne mæsti nuncia temporis

Erraticorum lumina syderum

Immanè niçtabunt? nefasta

Parrhasias feret Urfa nubes

Sem-

Semperne nostræ in climata Lechiæ?
 Nec surgit æther lætior ignibus,
 Nec noctis authores opacas
 Fulgidior fugat axis umbras?
 Io! Poloni luminis æmulas
 Proscribit umbras POTOCIÆ Crucis
 Novum serenum, faustiora
 Inq; suo vovet astra signo.
 Quod non Bootes, non Getico calens
 Ardore vincat Luna, quod impio
 Maxentius congressus ausu
 Depositis benè sensit armis,
 Et sentit hostis barbaricus suo
 Hucusq; damno, dum tragicas nisi
 Refert ruinas, tanta quando
 Crux Lechicos animat manûplos.

ODE XX.

A D

STANISLAVM MALACHOWSKI
 Palatinum Calissiensem.

TU, tu illa magni sanguinis indoles,
 Tu, tu illa firmis Fascia nexibus,
 Palmaſq; pacataſq; lauros,
 In focios cumulas manûplos.

E 3

Tu

Tu Nestor idem, qui crepitantibus
 Ajax in armis, & malè stridulas
 Elidis Hydras, & deserto
 Attonitum trahis ore vulgum.
 Et sic agendum, si memoris trahit
 Cupido laudis: vel gladij stylus,
 Vel penna signet, cùm sequentes
 Hac methodo decoramus annos.
 Strictis ligari fæderibus volunt
 Et Phæbus & Mars, nec fera paginam
 Vagina proscribit, sed unum
 Castra tenent utriusq; collem.

ODE XXI.

STANISLAO

Decano Gnesnensi

ADALBERTO

Decano Louiciensi

FELICIANO

Capitaneo Gostinensi

IACO

I A C O B O

Pincernæ Zakrocymēsi

K R A I E V S C I I S

Uterinis Fratribus.

VT Latona solet, laudet Apollinem
 Alcmenęq; suum prædicet Herculem:
 Ut vult, iactet Achillem;
 Non æquat KRAIEVĪS Thetis.
 Felix tum genitor, tum genitrix quoq;
 Quod tantâ Lechicum progenie polum
 Distinctis velut astris,
 Stellarumq; beant choro:
 Bis terni superas iam retinent plagas,
 Ad quorum tumulos triste silentium
 Non hæret, sed abunda
 Ampli copia nominis.
 Bis bini remanent, quos super æthera
 Virtus ipsa levat; quos geminis vehe
 Mecum Fama quadrigis
 Clangentes adhibens tubas.
 Quot matres alibi, quot miseros patres
 His & præteritis cernere sæculis
 Mæstus debuit Orbis,
 Lugens pascere Patria,

Dum

104 BENEDICTI à S. IOSEPH

Dum vel defidiâ se malè pervicax,

Vel turpi maculat filius otio,

Post dignosq; parentes

Stultus degenerat nepos.

Et quas à Proavis, quas ab Avis habet,

Has in continuis haurit opes scyphis,

Utq; ipsis sceleratus

Hæres, sic pariter sibi.

Magnus, qui patrias servat imagines,

Maior, qui auget adhuc: de proprio addere,

Et se ostendere factis,

Veri gloria Nobilis.

Dignos nostra canit concha KRAIEVIOS,

Quòd cum plenâ Atavis proveniant domo,

Credunt se nihil esse,

Nâ virtute refulgeant.

ODE XXII.

*Optimum est spernere, quidquid
assultat.*

Vistula nostri rapidiq; Narvæ

Et tumescentes reputans aquarum

Vortices, vidi, quid iniqua demum

Non agit unda.

Classicum ventis canit, & minaces

E4

U4-

Undevs cogit violenta fluctus,
Obvium quidquid rapit, & furente

Occupat amne.

Ac ubi largo magis aucta crescit
Imbrium lapsu, pluviaeq; ab altis
Montibus vires veniunt, & udi

Copia nimbi,

Tunc dat ingentem strepitu fragorem
Impetu currens vehementiore,

Tunc, redundanti ruit in propinquos

Gurgite campos.

Et quod agrestis seges inquietis

Nata sit tantum titubare culmis,

Primus in culmos segetesq; lata

Impetus undæ.

Hinc quod abduci videt & moveri

Posse, festino movet unda cursu,

Ut casas viles, humiliq; tectas

Stramine caulas.

Quodsi in Alpinas eadem subinde

Incidit rupes scopuloq; lympa,

Siq; robustam reperit graviq;

Pondere caudem,

Affilit velox quidem, & impetenti

Pugnat interdum similis, sed & tunc

Non nisi allidit, cuperetq; quamvis

Lædere, ludit.

Nem-

106 BENEDICTI à S. IOSEPH

Nempe robustæ gravitas modestam
Efficit molis generosa lympham,
Ut nihil possit, redeatq; vano
Spreta tumultu.

Id fit in nostris animis frequenter,
Ut quis è limo est, faciliq; molle
In lutum gleba, modicis liquefcit
Illicò guttis.

Ut quis exili paleæ leviq;
Pulveri compar, minimo movetur
Protinùs vento, tenuiq; prorsus
Sternitur aurâ.

Non statim cedunt animi valentes
Æolo cûivis, rationis illis
Est suum pondus, stabilisq; firma
Robora mentis.

Bella commotis agat undequaq;
Fluctibus livor, gravibusq; pravi
Æmuli certent odijs, & acris
Cuspide linguæ.

Qui potest sèipso propriæq; fulcris
Stare virtutis, minùs invidorum
Hic timet motus, quia tutus omnem
Excipit hostem.

Tela si pugnant inimica, parvum
Vir probus sentit reputatq; vulnus:
Et licet sentit, tamen ille nullo
Læditur ictu.

Qui

Qui semel mortem didicit vel ipsam
 Temnere, & temnit, subito minarum
 Ridet insultum, invidiæq; quasvis
 Despiciit iras.

Frustra ab obtusis trepidamus armis,
 Arma vim perdunt ubi cuspidata;
 Frustrâ hebescentem metuit, qui acuto
 Non perit ense.

O DE XXIII.

A D

VESPASIANVM KOCHOWSKI

Nobilem rerum Polonicarum
 Scriptorem.

Quæ penna? vel quæ sepia Lechico
 Desudat orbi? Sarmatiæ nova

Quis scribit & signat futuris
 Gesta stylo relegenda sæclis?

Ventura quæ post tempora posthumis
 Mirentur annis, & doceat suos

Ævum secuturum nepotes

Historicum relegens volumen.

Audite! dicam, KOCHOVII mantis

Et penna tanto nobilis à stylo.

Hic Scriptor, hic in eruditis

Sarmatiæ notat acta chartis.

Qui

ODE

ODE XXIV.

IOANNI IABLONOVIO
Vexillifero Regni

ET

IOANNÆ MARCHIONIS
de Bethune Filiæ

Inter Geniales plausus
Epithalamicum votum,

EDico sponsis vota, vel ultimus
Quæ discat orbis, discat ad æreas
Evecta Gadium columnas
Cærulei vetns ora Glauci.
Vestra laborant sæcula gloriæ,
Vobis beatæ plurima circumit
Caterva fortis, & notantur
Perpetui sine nube soles.
Vos ad paterni stemmata sanguinis
Magnas Nepotum addetis imagines,
Vos prole sublimes futuris
Fulcra Domûs parietis annis.
Vos vincita pulchro nomina fœdere,
Vos, o! Poloni sydera climatis
Viveteis ætates, & auro,
Et solidas adamante luces.

ODE

ODE XXV.

*Quamdiu æquor mundi navigamus,
tamdiu fluctus.*

MUndus Euxino similis, mariq̃
Caspio, sævis agitur procellis:
Ut quis huc tantùm subiit, vadosum
Invenit æquor.

Semper hîc fluctus, resonantis undæ
Dira vertigo, rapidiq̃ semper
Vorticis pugnæ, gelidiq̃ cruda
Classica venti.

Scylla trux unum latus, & Charybdis
Alterum cingens metuenda, magnò
Sæviunt motu, varioq̃ replent
Cuncta latratu.

Non ab infestis aliquam quietem
Africis speres; Aquilo feroxq̃
Eurus hîc stridet, tumidiq̃ frendent
Murmura Cauri.

Navis humanæ miseranda vitæ
Se freto credit quoties, furentem
Æolum sentit, tremuliscq̃ pergit
Anxia velis.

Lætius quòd si referat cubile
Phæbus, & puro micuit sereno,

MO BENEDICTI Á S: IOSEPH

Heu! nimis sudum breve, blandientisq;

Decipit aura.

Rursus horrendis inimica nimbis

Bella tempestas movet & movebit,

Rursus immittis subeunda rursus

Prælia ponti.

ODE XXVI.

AD

STANISLAVM KRAIEWSKI

Decanum Gnesnensem,

Tribunalis Regni

Præsidentem.

VT Themis quondam lachrymata dixi,

Ut Themis quondam querulata flevi,

Non queror iam sic, quia non maligna

Opprimor arte.

Nuper immensis dominando terris

Meq; regali trabeando sumptu,

Ad caput ferto, adq; manum potente

Splendida Sceptro,

E paludatis malè pulsa tectis,

Atq; concessos dare iussa cinctus,

Quas tuli leges, dolui scelestæ

Cedere fraudi.

At

At modò primæ rediêre sortes ,
 Et profanatæ renovantur aræ,
 Iura cum specto KRAIEVIANÆ.

Credita CLAVI.

Rusticas erro minimè per ædes,
 Nec per ignotas vaga vector urbes,
 Quò feror tantùm, veneratur omnes

Lechia fasces.

Hïc vel obscuro licitum mapali,
 Vt suas pressum recitet querelas,
 Ac Herum dicat, quoties gravantem

Sustinet Aulam.

Hïc hero fas est, quoties rebellem
 Subditum sentit, recitare quantum
 Subditus peccat, Dominumq; quanto

Asperat ausu.

Si quis ereptos patitur penates,
 Vel datam venum gemit ire famam,
 Promat hic vulnus, si aliquando stricto

Scinditur ore.

Nil sciet clausum, referetq; pœnam,
 Si vel erravit Dominus, vel audax
 Subditus læsit, vel iniqua si quid

Deviat ira.

Hïc ad ereptam licet irè villam,
 Hïc laceffitum reparare nomen,
 Hïc ab inflicto poterit reposci

Pœna dolore.

Sicq;

112   **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Sicq̄ dum specto mea iura reddi
Pristinæ formæ, repetiq̄ leges
Quas tuli quondam, meliorem nolo
Vivere sæclo.

Millies dicat mihi iura, rursus
Millies dicat, voveo, redibunt
Sceptra sub tali, repetentq̄ raptum
Iudice Regnum.

Millies dicat mihi iura; laurus
Fracta quæ quondam, melius virefcet,
Inq̄ maiores veniet sub isto
Iudice frondes.

Millies dicat mihi iura, tunc spes
Crescet ereptæ melior coronæ,
Tunc reassumet temerata primum
Purpura vultum.

Atq̄ si Tuscas etiam sub Alpes,
Vel peregrinas properabo Gades,
Ultimas vel si Tyrii subibo
Climatis oras,

Resciam tantum KRAIEVIANÆ
Iura quod CLAVI data, nil morata
Desero Gades subito, remotam
Desero Thulen.

Imo si celsos habitabo celos,
Et sciam tantum KRAIEVIANÆ
Iura quod CLAVI data, tunc vel ipsum
Desero Cælum.   **BENE-**

B E N E D I C T I

à Sancto

I O S E P H

Scholarum Piarum

L Y R I C O R U M

L I B E R T E R T I U S .

O D E I .

A D

STANISLAUM SZCZUKA

Regni Poloniæ Referendarium.

Pulchrum bellatrixis Domûs testi-
monium in expeditione Viennensi

septem simul SZCZUKOVIOS
militasse.

S Oror Gradivi non reputat quot, &
Quantinè pugnent, cui fatis est, potest

Si scire, quales. Bella nempe

Non numero, sed agente fortis

Virtute constant militis. Attamen

Roma illa pulchrum censuerat suæ

Quandoq; genti, dum phalanges

Ex

ipsum
BENE-

114 BENEDICTI à S. IOSEPH

Ex Fabijs numeravit ipsis ;
Dum tota quondam castra sequentibus
Nec tanta cessit fama Quiritibus,
Ut sanguis unus in Veientes
Patritijs tonuisset armis.
Pulchrum Polonis & chronicis decus ,
Conscripta solis quando Toporijs
Vexilla septem, totq; strictas
Enumerat Cromerus secures.
Et SZCZUCIANIS servit adoreis
Fuisse septem SZCZUKOVIOS simul ,
Bellona quos Mater cadenti
In columen statuit Viennæ.
Ibiq; COLLIS pro rigido triplex
Mavortis Hæmo, RASTRAq; pro integro
Nativa castris , pro potenti
Mens steterat generosa muro.

ODE II.

*Fallitur, qui reverentiam de metu
querit.*

Nemo non lætus , famulantis omne
Excipit postquam studij tributum;
Nemo non gaudens humilis profundo
Poplite cultus.
Sed coli quisquis capit , id coacto
Non metu quærat, trepidante vera

E genu nunquam reverentis exit

Gloria pensi.

Comitas magnum statuit, suiq̄

Imperat summos ubivis amores ;

Nescit incusso veneranda reddi

Larva pavore.

Qui minas addunt, proprij q̄ tali

Corporis cultum methodo requirunt,

Non adorantur, sed ut efferata

Monstra timentur.

O D E III.

A D

CAROLUM DOLSKI

Magni Ducatus Lithvaniæ

Supremum

M A R E S C H A L C U M,

Scholarum Piarum Dabroviciensem,

Lubieszoviensem Fundatorem ;

Dum desideratissima suæ Consorti

E L I S A B E T H Æ

O S T R O R O G I Æ

*Septenæ prolis funeribus stipatæ**dolenter funebria pararet.*

I Nane morti munus, inutile

Simulq̄ pensum flebilibus statim

Sta-

116 BENEDICTI à S. JOSEPH

Stagnare lachrymis & amplo
 Insoliti gemitùs canali
 Rigare pectus, dum sociam thori
 Prolemq; defles, quæ numerosior
 Ornabat ut vivens Parentem,
 Sic subitis citò rapta fatis
 Auget dolorem. Marmora lugubri
 Perfunde fletu, teq; rigentibus
 Adsternere lamentans sepulchris;
 Ad miseram Lachesis querelas
 Obdurat aurem. Sic Phæton suo
 Quondam Parenti, per Rhodopeias
 Defleta sic rupes gementi
 Euridice toties marito;
 Nec lachrymarum profluvijs fuit
 Lenita quidquam mors; stimulo dolens
 Savire ictuq; in paventes
 Phæbus equos potuit, negare
 Ipsiq; mundo servitium; miser
 At Fata versùs nil potuit Parens,
 Ille, ille cûi aurora vesperq;
 Et celeres famulantur horæ.
 Argilla quædam nos figuli sumus
 Omnes supremi. quid querimur? sua
 Si vasa fingit, & refingit:
 Nemo hominum juvenis senexq;
 Immunis, ætas nulla, volubilis

Ale-

A lege
 No
 M
 Peren
 Defun
 Spe
 I
 Imme
 Iuvabi
 Et u
 I
 (Et qu
 Orbif
 Ape
 S
 Tutè,
 Pisces
 In a
 V
 Acced
 Præda
 Sta
 C
 Perce
 Abdu
 Ven
 S

A lege fati est. Illa eadem dedit
 Nos hora quæ nasci, illa mortis
 Nos tragico subicit tributo.
 Perenne nil sit; plurima iam suis
 Defuncta fatis; & reliquum quod est,
 Spectat ruinam: ipsæq; noctes,
 Imò dies obeunt & astra.
 Immensa terras tam solidas neq;
 Iuvabit unquam machina, & oppidis
 Et urbibus fatalis instat
 Ictus; ab hoc elementa casu,
 (Et quidquid hinc nos sustinet, ac alit)
 Orbisq; pendet; pennigero gregi
 Apertus aer, ludit omnes
 Squamigerum genus inter undas
 Tutè, nec ullas insidias putant,
 Pisces; at hamus, vel modicum cibi
 In ære captivat recurvo;
 Visco in aves pedicisq; laxis
 Accedit auceps callidus, & novâ
 Prædâ potitur: sic hominum super
 Stat Parca vertices, & icu
 Continuo minùs arbitrantes
 Percellit atrox: sic aliquem grege
 Abducit è nostro assiduè gravi
 Venatui instans, mille ut hamis,
 Sic laqueis metuenda mille.

BENEDICTI à S. IOSEPH

11

Erepta coniux ELISABETH tibi
 O Magne DOLSCI! pondò statim suam
 Præcessit & secuta Matrem
 Septicipis sobolis ruina.
 Videre natos exanimés, simul
 Spectare dilecta ex Niobe unicum
 Rigensq; marmor, quanta cordi,
 Quanta tibi catapultæ sævi
 Fuit doloris! verum animo est opus
 Magnoq; mentis robore, siquidem
 Lugere vix viri est, Lacena
 Christiadùm pietas scit à quo
 Hæc tela nobis proveniant Duce.
 Non est Lycæi nervus Apollinis,
 Nec ira Latonæ furentis,
 Quæ Nioben nimiùm superbam
 Suoq; fætu se Ortygias supra
 Divas ferentem vindice Filij
 Ultura ferro, grande natis
 Tantalidi quoq; grande Matri
 Ut vulnus, ipsum sic dedit exitum;
 Sed id supremi velle fuit DEI,
 Humana cûi servit voluntas,
 Velle hominis cui servit omne;
 Probata cælis ut tua ELISABETH,
 Et quarta ternis Gratia Gratij
 Addenda, de præsentè vita

Ad

LYRICORUM LIBER III.

119

Ad Superum meliora felix
 Transire posset regna : cui statim
 Parata cælis præmia, ubi sequens
 Illa illa natorum corona
 Se medijs sinuavit astris.
 Finem dolori pone ; ita Martio
 Extinctus olim Filius, & quidem
 Quem mæstus unicum tenebat,
 Nec reliquæ fuit ulla prolis
 Spes, temperavit sed gemitum tamen
 Sic, ut Senator funera publico
 Privata postponens, eâdem
 Se Patriæ statuisset hora.
 Te Curialis Scipio Littavi
 Ambit Senatûs, funereis videns
 Te deinde pullatum lacernis
 Blandus honor, subito curuli
 Ferale mutat pegma, nec ingerit
 Lugubre peplum, sed trabeâ, iubet
 Sed more vestiri Gabino
 Patritios habitus, & illos
 Pro nigricantis syrmate tegminis
 Profert amictus, quos diademata,
 Quos scepra, quos omnes videre
 In medio cupiant Senatu.

ODE IV.

Ad

Ad

A D

HEDVIGEM IABLONOVIAM

Supremi Exercituum Ducis

Filiam.

*Dum IO ANNI KRASINI
desponsaretur.*

Quem Leda mallet, quàm dare Castore
 Præfert Achilli quem proprio Thet
 Nubis KRASINIO IOANNI
 Pulchra IABLONOVII vireti
 Pomona; deducens IABLONOVIO
 E Patre Mavortem, KASANOVIÀ
 E Matre Bellonam, vicissim
 Ipsa novos paritura Martes.
 Ut ut querenti perfidus Orpheo
 Hymen serena pro face flebilem
 Fumum refuscitat, nec omen,
 Vel proprium sine nube vultum
 Ostendit; at vos connubialibus
 Magis fidelis convenit ignibus,
 Non dira cum tantas adunat,
 Sed melior paranympa mentes.
 Fortuna. Nec Thrax Euridicem Orpheus
 Heben Polonus sed capit Hercules,

Ad-

Admetus Alcestem, venustam
 Mars clypeo melior Dianam.
 Tu nata magno sanguine Cynthia
 Ignara nubis, Tu Iove prodata
 Tonante Pallas, Christiani
 Tu rutilans Cynosura Solis.
 Tu pulchra pulchræ Filia Gratæ,
 Minerva Iunonis, melior Tui
 Pandora sæculi, Dearum
 Una nurus, graviore multas
 Præis cothurno, quam famulus Pudor
 Candorq; pleno circumit agmine,
 Quam blanda comitas amico
 Illicium statuit IOANNI.
 Iam vota felix sume, vel ultimus
 Quæ discat Orbis! Vive: adamantibus,
 Auroq; textiles obryzo
 Vive dies, placitumq; sume!
 In vota Sponsum. Vivite! vivite!
 Utriq; longis vivite sæculis,
 Utriq; , & in vestris avitas
 Pignoribus cumulate ceras.

ODE V.

F

AE

Ad-

AD

HIERONYMUM
AVGVSTINVM
LUBOMIRSKI

Supremum Regni Poloniæ Thesaurarium,
Ressoviensem Scholarum
Piarum Fundatorem.

NUnquam Drusorum sanguis ab arduis
Cessavit armis; à strepitu, minis,
Nunquam à resultanti tumultu
Scit requiem SRENIAVA motis
Pugnator undis. Sæpè voragine
Vastâ ac hianti gurges hic æstuat,
Ingenſq; vis illi, nec unquam
Lenè fluit, nimiâ frequenter
Sed sævit irâ: saxa cui, graves
Oppone rupes; in scopulos ruit,
Firmosq; saxorum lacertos
Vexat atrox, fluidoq; cuncta
Assultat iclu. Sic agit horrido
Fluctu tumescens Adria; sic agit
Et ille qui pro aquis rubenti
Sæpe fluit Rubicon cruore.
Quæ verò tanti Numina fluminis?

Quis

LYRICORUM LIBER III.

123

Quis SRENIÆ perspicuas facit
 Spumare sic lymphas? ut arma,
 Ut galeas clypeosq; volvant?
Nec sola vastis littora fluctibus
 Pulsent, sed Hæmo, sed grave Pelio
 Offæq; deferant duellum
 Sangvineis saliendo spumis.
Tu, Tu ille tanti Fluminis es Deus,
Tu Martiales erigis altiùs
 Aqvas, ut immensis redundant
 Vorticibus, subitisq; semper
 Stridant procellis. Tu refluentibus
Neptunus undis, Tu pelagi Pater;
 Quod arva, quod cautes, potenti
 Quod scopulos feriat fragore,
Tu LUBOMIRI Maxime. Non tamen
 Spumante Ponto, non fragor editur
 Latrante Scylla, sed crepantis
 Fit sonitus strepitusq; ferri.
 Fluctusq; surgunt non alij, nisi
Quos mucro movit; nec regit hic Thetis,
 Bellona sed Mater; tridente
 Res agitur neq; , sed trabali
 Res constat hastâ. Pro scopulis novæ
 Petuntur arces; saxa nec ampliùs
 Tunduntur, at muri; nec agri,
 Sed validæ feriuntur arces.

F 2

Nec

124 BENEDICTI A S. IOSEPH

Nec Phæbus hîc iam tingit equos levi
 Instructus arcu, sed vehementibus
 Mars acer armis, cûi capillus
 Non rutilo renitescit auro,
 Sudore sed frons, ense riget manus:
 Quem lenta nunquam balnea noverant,
 Non molle Nympharum cubile,
 Sed gelidæ tenuère thermæ.
 Sic illa primis sanguine gestijt
 Ætas ab annis, sic clypeo super
 Reclinis, aut hastâ iuventus
 In patrio Tibi crevit amne
 O! LUBOMIRI. Mars dederat cavo
 Ab ære signum, non Tibi culcitra,
 Non suavè nutrices canentes,
 Sed rigidæ placuère conchæ.
 Parvoq; Achilli non alius thorus
 Quàm scuta, duri quàm gladij brevem
 Dedere somnum. Crevit ætas
 Threijcium sonitq; postquam
 Ad arma cornu, Tu velut Africi
 Buriq; motus turbine; barbaras
 Excurris adversus phalanges,
 Ac Getico metuendus Hæmo,
 Spumantis instar voveris æquoris,
 Littusq; non iam, Thressa minacibus
 Sed castra verberas procellis,

Et

Et rapido propè mergis alto.
 At primus in nos arma Borysthenes
 Sumpsit rebellis, mancipium antea
 Et vile vulgus, Lerna putris
 Multiplices pariens sed Hydras,
 Et mille semper monstra: cœercuit
 Quæ mucro quamvis Sarmaticus, tamen
 Illæ renascebantur Hydræ,
 Quæ Herculeas etiam fatigant
 Subindè vires. Iverat Hercules
 Mavorisq; noster; Tu pariter Tuum
 Post Herculem Theſeu paratis
 In famulū populum catenis.
 Verùm obsolescit gloria sæpius
 In hoste vili; nec satis ad decus
 Plebeia carrago, triumphus
 Nobilior, quoties arenam
 Par monstrat hostis. Quare Oriens Tibi
 Audaciori quæritur æmulo,
 Geluq; concretas, acutâ
 Nec glacie Geta vidit undas.
 Palmare flumen fluctibus intulit
 Se non supinis, naufragium statim
 Ferendo Tauricæ, furenti
 Ingrueras quoties fluento.
 Vexilla pugnax quæ tulerat manus,
 Regnantis & quæ gratia Principis

Infomnis in munus laboris
 Ultro dedit, Tibi militare
 Ad bella signum! non puduit sequi
 Martem vel ipsum, quandoquidem manu
 Vexilla portabantur illâ,
 Quæ gladio nisi, vel tripenni
 Affveta telo. Mox iterum gravem
 Implevit ingens Scipio dexteram:
 Et hic paludatos, Achillis
 Hasta velut, peperit triumphos.
 Nunquam in virili nempè manu rude
 Inersivè telum. Clavi etiam potes
 Præstare, quod clavâ; loco arcæ
 Si solidas referabis arces.
 Ibit per ipsas fama Propontides!
 Tantiq; fulgor Nominis aureum
 Evincet Hermum: non Idaspem
 Non tumidum magis æstimabit
 Fortuna Gangem; pulchrius alluit
 Qui scuta pro auro, fert Garamantide
 Qui tela pro gemmâ, corusco
 Qui remeat SRENIAVA ferro.

ODE VI.

*Nemo Patriæ tanta tribuit, ut nos
 plura acceperit.*

Tan-

Tanta nemo Patriæ
 Rependit unquam, quanta de benigno
 Bius accipit sinu.
 Utcunq; nasci fit bonum perennes;
 Ast ali perennius.
 Laus sola, quod gignant, penes Parentes;
 Amplior sed Patriæ.
 Sustentat, educat, fovet, tuetur,
 More matris optimæ.
 A bellicis phalangibus secundat,
 Hostiumq; turbine.
 Spirare si licet malis repulsis,
 Omnis inde spiritus.
 Hoc fonte manant gratiæ, beata
 Hoc volupta margine,
 Felicitas hoc omnis ex fluento.
 Vana Patriæ Patris
 Plerumq; nomina, tituli tumentes.
 Vel profuso sanguine
 Das debitum Matri tuæ tributum.

ODE VII.

AD

M A R C U M

M A T C Z Y N S K I

Terrarum Russiæ Palatinum.

Varezensē Scholarum Piarū Fundatorem.

F 4

Eone

EOnè tendam præcipiti ferox
 Vates volatu? quò celeres vibrat
 Sublime per nubes & auras,
 Æthereis propior coluris
 Festinus alas Accipiter? petit
 Quò celliorum lumina syderum
 Nimboſq̄, inaccessosq̄ tractus,
 Et reliqui nova regna mundi
 Impune pennis scindit alacribus?
 Inuitatos nec tenues agis
 O Magne MATCZYNI! volatus,
 Accipiter properas avitus
 Adurget alas, cūi paribus comes
 Inſtructa plumis Gloria ad ultimos
 Uſq̄ uſq̄ luſtatur Triones,
 Teq̄ ſuis ſuper aſtra pennis
 Portare tendit. Profer in æthera
 Corpusq̄ mentemq̄, effugit infimas
 Mens magna valles, quam ſub ipſos
 Dexteritas vehit ipſa cælos.
 Credetis? urbes, & capitis minor
 Recedit orbis, regna volatilem
 Ivere ſub pedem. Io magne!
 Heſtor ovas, ſuperoq̄ nomen
 Inducis axi. Te ſuper algida
 Remotioris littora Boſphori,
 Dacumq̄ Getulumq̄ ſupra

Fama vehit, Rhodaniq; canas
 Excedit undas. Ibis & ultims
 Noscere Colchis; ibis & ultims
 Noscere Baëris, Fama promptam, &
 Accipiter movet ultrò pennam.

ODE VIII.

*Nibil in mundo securum, quod
 prosperum.*

Stat nulla certo prosperitas loco.
 Rerum beatos tangere limites,
 Immane portentum, omne lætum
 Ambiguo solet ire passu.
 Quæ firma credis, continui docent
 Caduca casus: non ebori fides,
 Aut pallet, aut rubet, molestâ
 Nulla caret Cynosura nube.

ODE IX.

AD

REMIGIUM SUSZYCKI

Cracoviensem Canonicum,
 Scholasticum Lanciciensem.

F 5

Se.

*Serenissimorum Principum*ALEXANDRI
& CONSTANTINI*Moderatorem.*

C Hironè sub quo, sapius interest,
 Et magni Achilles à teneris statim
 Formentur annis, ad Coronas
 Et geniti vigilem requirunt
 Omnino curam. Nos adeo sumus
 Qui turba simplex, qui populi sumus
 Servire nati, subditosq;
 Quos rutilus dedit esse sceptris
 Natale fatum, præcipuos tamen
 Semper Magistros poscimus, ultimam
 Minante natura ruinam,
 Ni ingenuâ stabilitur arte.
 Iam verò Regum quos diademata,
 Quos cincta summis purpura fascibus
 Expectat, & regale obryzum
 Quos cupidis manet ultrò votis,
 Quantum educari pertinet! indoles
 Privata quando negligitur, sibi
 Vel admodum paucis nocebit,
 Exiguum paritura damnum.

At

At quos theatri publica Principis
 Orchestra poscit, cūi cydares student,
 Cūi summa maiestas paratur,
 Hic proprio famulūq; damno
 Nutritur orbis, si male sedulam
 Custodis Argi respuerit scholam;
 Et si gubernatrix ab ipsis
 Non fuerit bona norma cunis.
 Sunt multa regnis damna, nec interim
 Durare possunt; à male Principis
 Regnantis instructā iuventā
 Perpetuæ populosq; vexant
 Regnumq; clades: nec licet his malis
 Sperare finem, ni vel in ultimo
 Agone Regnantis, vel ipsis
 Dum veniunt sua busta regnis.
 Hinc ita magnos cura frequentius
 Movit Philippos: hinc Theodosijs
 Impensus est labor, quis esset
 Arcadij moderator? & quo
 Ductore posset tam Imperij gravem
 Subire molem, quàm diademate
 Cinctus, paludata decoram
 In trabea perhibere scenam.
 Hinc & IOANNIS sollicitum petit
 Res istā pectus, quo nolo Lechicæ
 Crescens ALEXANDER coronæ,

132 BENEDICTI à S. IOSEPH

Quomodo Sarmaticis & alter
 Natus triumphis Filius indolem
 Ad regna formet, formet & inclitam
 Dignamq; CONSTANTINO opimis
 Imperijs solijsq; mentem.
 Nam si IACOBO Sarmaticas prior
 Lucina spondet Iunoq; purpuras,
 Non vult ALEXANDRUM, corusco,
 Non alium spoliare Fratrem
 Intendit ostro. Sunt ea nomina
 Formata sceptris; est ea maximi
 Fortuna Patris, Filiorum ut
 Quisq; suam teneat Coronam,
 Regniq; pomum: cum Iagelonic
 Et Casimiro non patrius nisi
 Servivit Orbis, sed relictam
 Regna alibi petière prolem.
 Fortuna nullum deseret; omnibus
 Sunt regna natis, si puerilibus
 Non desit informator annis,
 Spemq; novis foveat tiaris.
 Tu tu ille tantæ rector es indolis,
 Tu ad Scepra formas progeniem optimi
 O digne SUSZYCCI IOANNIS,
 Tu Lechicæ sobolem MARLÆ.
 Augusta proles vel sapientiam,
 Vel fræna mentis discit, & ubere

In

In regna plausu, se Leonem
 A tenero manifestat ungue.
 Crescit futuris gloria sæculis;
 Orbisq; spectat, quantus hic Hercules,
 Et ille quantus est Achilles,
 Deq; tuæ studio Minervæ
 In quanta surgit culmina Patrio
 Ornanda Scuto. Iam video, æquitas,
 Et illa quæ Reges adornat,
 Temperies bonitasq; morum,
 Vultûs sereni blandaq; comitas,
 Regniq; legum magna perities,
 Et cuncta, quæ Regnante digna,
 In dociles abiere mentes,
 Sed te Magistro. Quandoquidem tibi
 Fortuna nostri credita Cæsaris,
 Da vela lætus, spesq; nostras
 Sollicitis moderare remis.

O D E X.

*Sic quosdam Fortune favor, vel vir-
 tutis commendavit opinio, ut ipsa
 vitia putentur virtutes.*

Hercules toto celebratur orbe,
 Hercules pulchris ubivis triumphis:
 Ple-

Plenus incedit, faciuntq; grande
Sæcula nomen.

Quod Leo quondam Nemeæ timendus
Sensit oppreffos graviter lacertos,
Et quod impactæ gemuit sub alto
Vulnere clavæ;

Quod coruscanti radians in auro
Mænali demum superata cursu
Cerva pernici, quod & Hydra strictum
Hauserit ensẽ;

Non levis Taurus populis quod horror
Hesperijs olim reboans in agris,
Quodvè Sus vastæ Arcadiæ potentem
Senserit ictum;

Lata discurrrens canit universum
Fama per mundum, memoresq; fasti
Herculem clamant, sua dantq; tantis
Præmia gestis.

Et tamen scimus, quod & impudenti
Est Leo donum positus puellæ:
Scimus horrentes maduère nardo
Quomodo crines.

Scimus, ut duro manus illa ferro
Nata, vel fufum muliebre fumpfit,
Vel tubam ponens cecinit nugacis
Carmina pleçri.

Scimus, ut clavam pudet hæud virili

Fam
FlexiHerc
Semp
HercProb
Orb
QuoCre
-Op
IpsaSit
Cre
Qu

S

E

Fæminas inter studuisse penso,
Flexit ut Martis soboles ad unam
Transfuga lænam.

Hercules felix tamen inter istos
Semper excessus, vetus illa magnum
Herculem clamat, memoratq; præsens
Sæpius atas.

Proh! quid id tandem? scelerum nefandas
Orbe quod toto celebretur hæres,
Quod sub illustris vitium triumphet
Pallio honesti.

Credo Fortunæ favor est, & illa-
-Opinio gestæ semel orta vitæ,
Ipsa virtutes putet ut tenaci
Crimina sensu.

Sit miser, certos habeatq; navos,
Creditor magnus: quia fama pronis
Quem levat ventis, etiam per ipsas
Emicat umbras.

ODE XI.

AD

STANISLAVM WITWICKI
Episcopum Posnaniensem.

Ergo minacem fatidica face
Planeta vultum, & prodigialium

Arca

136 . BENEDICTI à S. IOSEPH

Arcana Saturnus dierum

In Lechicum quoq; portat orbem?

Pridem Cometarum exitialibus

Ardemus astris ; firmate longior

Pridem redardescit favilla

Igniferis metuenda virgis.

Credetis? io ! flammivomos trahens

E nube crines sydus in Arctico

Fulsit Polono , faustiori

Sarmaticis radiavit igne

Planeta terris. Surgite Sarmatae

Et emicantis lumina syderis,

LUNAMq; , nativalsq; STELLAS

Multisonis celebrate filtris.

O D E XII.

A D

M I C H A E L E M

à Visitatione B. M. V.

Scholarum Piarum.

*Post administratum optimè gesti
Provincialatus munus, Religiosa sua
quieti modestissimè vacantem.*

Non illa imperij fames ,
Non hæc sollicitæ cura superbiæ,

Ho-

LYRICORUM LIBER III.

137

Humanam beat indolem,
 Sed desiderijs parta pijs quies,
 Savi nescia turbinis,
 Ipforumq; potens æmula Cælitum.
 Hâc Tu pace beatior,
 Quàm si Bactra tuis subdita nutibus,
 Vel subiecta foret Tyrus,
 Vel dives Phrygiæ Persia purpuræ.
 Inter dum Iuvenes manes,
 Quos primò teneræ vere puertiz,
 Vitæ sancta serenitas,
 Circumfusa suæ luce modestiæ
 Unos format in Angelos,
 Et planè medium constituit polum.
 Nil tali meliùs domo:
 Nil post Empyreas nobilitis plagas.
 Terris esse domesticum,
 Et cælos humili tangere vertice.
 Sed Tu non MICHAEL fores,
 Ex his Angelici ni fierent chori.
 Princeps Militiæ Sacræ,
 Verbo & compositis moribus eminens,
 Comprêndis fatis omnia,
 In se, quæ inferior continet Angelus.
 Tantâ cumq; modestiâ
 Privatus tacito vivis in angulo.
 In nos imperium tamen

Et

138 BENEDICTI à S. IOSEPH

Et quædam placidi sceptrâ tenes Patris.
 Nam quidquid sumus, est tuum;
 Et nostrum esse, tuo ex esse stat, & stetit.
 Da signum MICHAEL tubâ,
 Et prompti sequimur classica milites.

O D E XIII.

*Didonis, & humana in promissis
 suis inconstantia.*

ME prius tellus subito dehiscens
 Sorbeat, totam rapiatq; hiatu,
 Me prius vortex ferat, & profundum
 Mittat in amnem.

Me vel immiti iaculetur arcu,
 Vel nimis sævis perimat severus,
 Fulminum nimbis, pluvioq; tollat
 Iuppiter igne.

Ut vel infernas Erebi sub umbras,
 Tetra pallentis vel in antra mortis,
 Et tenebrôsæ miseranda pergam
 Limina noctis.

Te Pudor quàm si violè, vel illa
 Iura dissolvam, quibus obligata
 Hactenus vixi, retinens prioris
 Fœdera vitæ.

Re-

Regna
 Vel tu
 Delph

Nec I
 Cui fi
 Serve

Audij
 Ille q
 Hæc

Dicis
 Ecqu
 Ignis

Sepi
 Non
 Fom

Cer
 Hor
 Int

Ure
 Im
 Hir

Regna vel Mavors Rhodopenq; donet,
 Vel suam Delon, Clariosq; fines,
 Delphicam Lesbou, tribuatq; dites
 Phæbus Amyclas.

Nec Iovis Cretam volo; prima quondam
 Cui fides à me fuit: illè nostros
 Servet affectus, alium recuso
 Nosse maritum.

Audijt tristi recubans in urna
 Ille qui primos tenuit iam amores,
 Hæcq; commotus loquitur dolenti
 Corde Sichæus.

Dicis id nostris malefida tædis,
 Ecquid internum tenet ille pectus
 Ignis, ut totas vehemens adurat
 Flamma medullas?

Sepibus tædas adhibeto, tanto
 Non flagrant æstu, stipulamq; non sic
 Fomes exurit, mala sponfa quanto
 Ureris igne.

Cerva defixo semel icta telo
 Horridis errat fugitiva sylvis,
 Interim nescit, latus alta quando
 Læsit arundo.

Ureris Dido, neq; Luna svavem
 Impetrat somnum; vacuas per ædes
 Hinc & hinc curris, positiq; marces
 Langvida stratis.

Et licet prandes , licet inquieta
 Sæpe convivæ loqueris , sub imum
 Intrat Æneas penetrabile capti

Non bene cordis.

Interim cessant operæ , nec Urbis
 Tecta consurgunt , validæq; turres
 Et domus cessant; posito quiescunt

Mænia vallo.

In nemus fert mens ; it odora ponè
 Vis canum , stipant equites , Phrygumq;
 Est frequens tecum comitatus , aditat

Dardanus hospes.

Credis in nexos quod itura casses
 Ursa , vel misso iaculo quod Afram
 Tigridem prorsus perimes , ferumq;

Dente leonem?

Non aprum , fulvos neq; tanta cervos
 Quærit indago ; capienda laxo
 Dama tu reti , peritura tenso

Tu lupa casse.

Fulgurat cælum , sequiturq; plenus
 Grandinis nimbus , nova quisq; quærit
 Tecta , sub tanto queat ut latescens

Sistere nimbo.

Troius Æneas fugit , & tu eandem
 Sola speluncam petis : ardet æther
 Igne , sed nec tu misseranda parvo

Ureris æstu.

Obf
 Obf
 Et V

Coni
 Et te
 Nesc

Fing
 Pell
 Crim

Ha
 Exp
 Heu

Sæp
 Sæp
 N-r

Ver
 Et f
 Nos

Ha
 Ira
 Ira

Obstitit rectum , pietasq; , primus
 Obstitit sanè pudor ; at Cupido
 Et Venus vicit, quia prostitutum es
 Passa pudorem.

Coniugem dicis , sceleris sub isto
 Et tegis nomen titulo? supernus
 Nesciat tanquam polus, & corusci
 Regia solis.

Finge proüt visum; vaga fama turpem
 Pellicem spargit, penetravit iste
 Criminis rumor Lybiam , meaq;
 Detulit auri.

Hactenus fractum Phrygiæ pudorem
 Exprobat læsus Dominæ Sichæus;
 Heu! quotus nostrum gravioris haud est
 Criminis author?

Sæpius cælo , superis vovemus
 Sæpius Divis ; maculandus ullo
 Nemo quod nostrum vitio sequentes
 Vivet in annos.

Venit interdum brevis hora, parvum
 Et suæ poscit spatium voluptæ ;
 Nos Dei obliti scelerum lutosi
 Mergimur undis.

Hæc dies dicit, quia nulla nostrum
 Ira pulsabit violenta pectus ;
 Ira non tantum, subeunt sed atri
 Castra furoris.

142 BENEDICTI à S. IOSEPH.

Hæc dies dicit, quia nulla puram
Vis subintrabit minus apta mentem ;
Heu ! Venus nostris quoties potitur

Integra castris.

Hæc dies dicit, quia non avaro
Vile quæretur studio metallum ;
Ecce non aurum, minimus sed hæret

Pectore nummus.

Hæc dies dicit, quia lassâ morbis
Ad suum rectum remeabit ætas ;
Sanitas venit , tenet omnis ægrum

Vita teporem.

Millies cælo, superis vovemus ;
Millies cælo superisq; factum
Frangimus votum , similes furenti

Semper Elisæ,

Heu ! quid infidi superos , Deumq;
Ludimus ? lapsi meminit pudoris
Impudens Dido, temerumq; lavit

Sanguine crimen.

Nos Dei iustam retinentis iram
Prorsus obliti , scelerum vadoso
Mergimur cæno, immemores sequentis
Undiq; pænæ.

ODE XIV.

AD

A D

RAYMUNDVM
à S. CATHARINA

Scholarum Piarum.

*Dum ei Author Lyricorum suorum
curam commendaret.*

VT absq̄ n̄vo vivis, & integra
Servas profundæ regna modestiæ,
Sic vive mi RAYMUNDE; nostri
Interea memor esto partûs.

Labore proles nata meo, meâ
Qualiq̄ Musâ, Matre; domesticis
Non vult supersedere tectis,
Sed mediij cupidè theatrum

Aspirat orbis. Non, modico memor
Se Patre natam; non, inopum memor
Natalium fortis, per urbes
Per varias cupit ire terras.

Mitto, protervus quò trahit impetus,
Custode sed Te: fit tenuis licet
Pauperq̄, Tu contende, ut omni
Circumeat tamen absq̄ n̄vo.

ODE

AD

ODE XV.

A D

*Vetustissimam*CORVINORUM
Familiam.*Cum suo CORVO diutissimè
perennantem.*

VT ut sit ipsis vana superstitem
 Vixisse CORVUM fabula sæculis,
 Vester secuturos legendam
 Historiam dedit in Nepotes.
 Non una CORVUM sæcula grandibus
 Implere fastis, postquam adamantinis
 Is ipse captivam catenis
 Parcæ agiles agit ante currus,
 Et pro tributo stamina strenuæ
 Prolixa vitæ mandat aheneis
 Ducenda fufis, temporumq;
 Pensa gravi solidanda ferro.
 Et cum frementis monstra Propontidis,
 Aut æstuosi regia Bosphori,
 Austereq; inaccessiq; Phocæ,

LYRICORUM LIBER III.

145

Et gelidi simulacra Cauri
 Plerosq; terrent à medio brevis
 Ardore cursûs, ille tot impiger
 Decurrit ætates; volucrem
 Nec spatjs cohibet volatum.
 Vos illa tantæ, Vos Soboles Avis,
 Vos è Quirinis proveniens jugis
 O! Magna CORVINI propago,
 Per Proavos Atavosq; longum
 Impletis ævum: cùmq; alias domos
 Absumit ignis, vel violentior
 Everrit Eurus, aut hiulcis
 Trux Boreas, Aquiloq; nimbis,
 Vastantq; fessis tempora sæculis;
 Vos à tot annorum ordinibus gravem
 Nescitis occasum, perenni
 Sed solidos adamante menses,
 Sed ducta duro sæcula marmore;
 Sed fusa forti, ac impenetrabili
 Momenta ferro, sed metallo
 Perpetuas numeratis horas.

ODE XVI.

A D

VINCENTIVM à S. IOSEPH
*Dum Romam ad Generalia Comititia
 electus illuc infirmus ires, & tan-*
dem

G

dem sanus, & Scholarum Piarum Provincialis rediret.

Nil fata versus, nil adamantinos
 Contra Polorum possumus ordines;
 Ut quemq; virtus, vel benignè
 Respiciens Cynosura blando
 Dignata vultu, quemq; suæ Deus
 Commisit urnæ; spebus hic illico
 Illudit humanis, videtq;
 Consilij hominum supremum
 Non stare Numen. Te licet arida
 Depasta febris, Te macies licet
 Morbusq; non cessans ad almam
 Ire diu prohiberet Urbem:
 Periculosum fida cohors neq;
 Permisit unquam aut svasit iter; tamen
 Te Fata spem præter, beatæ
 Incolumem statuere Romæ.
 Quem fata amico prona fovent sinu,
 In seq; cælum suscipit, huic nihil
 Humana vis obest: per ipsa
 Letiferi quoq; colla morbi
 Calcando pergit: nec pueriliter
 Deridet ægrum, nec iocularibus
 Vexat cachinnis, ast amicâ

Pren-

LYRICORUM LIBER III.

147

Prensat honor recreatq; dextrâ.
 Sic post flagrantium tormina febrium
 In sanitatis promptius essedo
 Te prima devexit potestas,
 Præpositi officiumq; Patris.

ODE XVII.

A D

ANDREAM ŁACKI

Infulatum Olycensem
 Gnesnensem, Loviciensm,
 Canonicum

Tribunalis Regni VicePræsidentem.

Fama refer, nostris iterum se transfuga re-
 sistere visa Themis. (gnis
 Nec iam per varias extorris currere sedes
 Vel vaga tecta cupit,
 Postquam ŁACCIA CIS defendi sentit ab
 Seq; suamq; domum. (Hastis
 Non audet vitium grandes attollere cristas,
 Tela nefas reprimunt.
 Et malefana coqvunt aliquam si pectora cul-
 Pæna comes sequitur. (pam;
 Tuta fides, nulliq; patent sua limina fraudi,
 Nec sua tecta dolo.

G2

Hinc

148   BENEDICTI à S. IOSEPH
Hinc taceat veteres ætas tranfacta Solones,
    Numina Iustitiæ.
ANDREÀ divina Themis præ Iudice, nul-
    Iura petunt alium.

ODE XVIII.

A D

IOANNEM BONAVENTVRAM
K R A S I N S K I
Palatinum Plocensem.

*Dum Varsavia sumptuosissimum
Familie suæ palatium erigeret.*

Non regna mundi, non Phrygias ego
    Inviso moles, non Babylonios
    Prospecto muros, sat dum in illa
    Pono pedem vetus hospes urbe,
Quæ prima nostris Principibus data
De lege sedes, quæve, vacat thronus
    Si quando Lechicus, vacanti,
    Prima legit Dominum Coronæ.
Hic hic Qvirites quantam ego surgere
Contemplor ædem, quam neq; Punica
    Molita Dido, quam stupenti-
    -Anchisiades oculo revolvens

Non

LYRICORUM LIBER III.

149

Non vidit unquam, conspicio domum,
Magale quondam. Pars manibus suis

Immensa volvit saxa, grandes

Pars alia è Parijs columnas

Excidit instans rupibus. Arx Iovis

Non illa tanti, Regia non fuit

Ac illa Solis, & pyropi, &

Cujus ebur rutilum tegebant

Ut tigna, sic omnem undiq; parietem.

Non illa Memphis pyramide in sua,

Dictynna vel templo; superbâ

Majus opus Babylone, magnæ

Urbiq; compar penè domus: potens

Quam si videbit Iuno; suam statim

Samum relinquet, & KRASINÛ

Magnificas habitabit ædes.

ODE XIX.

A D

IOANNEM CHRYSOSTOMVM

a S. PAULO

Scholarum Piarum

Per Poloniam & Hungariam

Visitatore[m] Generalem.

Descende celsis hospes ab Alpibus,
Hetrusca non Te detineant juga!

G3

De-

150 BENEDICTI à S. IOSEPH

Descende ! Florentina Chloris
Non patrijs remoretur hyblis.

Et nostra tellus explicat uberes
Planosq; campos , & Lechicæ sua
Sunt præta glebæ , sunt fragrantés ,
Lætus ubi spatieris , horti.

Quidquid moratur magne CHRYSOSTO-
Fixumq; reddit; pone moras, amor (ME
Te nôster, aspectusq; nôster
Sollicitis vocat ultro votis.

Auditis ? ut jam Fama volucris
Se tollit alis, utq; CHRYSOSTOMUM
Venire per campos , per urbes,
Et cupidus perhibet per aures.

Imus Poloni ! lætitiâ viæ
Plausuq; frendent ; it Calasantia
Pubes , & arctis destinatum
Læta tenet manibus IOANNEM.

O D E XX.

*Rerum omnium jactura reparabilis,
præterquam temporis.*

Thesauris Arabum majus, & aureo
Pactoli pretio tempus, inanibus
Si transit studijs , irreparabile
Damnum , & perpetuum malum.
Fortunæ varias ut quis opes diu Fe-

Felix
Poffe

Et ta
Iullu
Duci

Hic a
Resta
Iactu

Priv
Priv
Qva

Bell
Alto
Et

Hic
Liv
Se

Te
So
Da

Felix in propriam detulerat domum,
Posseditq̄, niger quas habet Æthiops,
Pleno divitias sinu.

Et tandem miseram pauperiem pati
Iustus sollicitos in tenui lare
Ducit sæpe dies, exiguus focus

Lautas nec retinet dapes.

Hic amissa potest prædia, pauperem
Restaurare domum, qui modici subit
Iacturam minimam temporis, omnibus

Fert damnum gravius malis.

Privatur placitis alter honoribus,
Privariq̄ dolet: sed veniet dies,
Quando munifici gratia Principis

Largis depluet imbris.

Belli præcipitem perdidit aleam
Alter sanguinei, mox animum erigit,
Et vires revocans egregius redit

Fusus victor ab hostibus.

Hic famæ subijt grande periculum
Livorisq̄ minas, mox iterum innocens
Se virtus perhibet, famaq̄ subdolis

Fit non læsa cuniculis.

Tempus dum stolido perdimus otio
Socordesq̄ dies, nemo refarciet
Damnum, præteriti consilio carent,

Quo passu redeant dies.

Si rectè sapias , nec minimum boni
 Abstumes spatium temporis, vnica
 Nam vel si hora abeat, non retinebitur
 Multis deinde repagulis.

ODE XXI.

IGNATIO
 à S. STANISLAO
 DOMINICO
 à S. THOMAAQVINATE
 VENCESLAO
 à S. FRANCISCO

*Scholarum Piarum Religiosis; uteris
 nis Fratibus.*

Quid vestra nobis attulerit trias,
 Quid eruditæ mentis, & ingenii
 Gaza illa dives; nemo nescit,
 Invidiæ nisi quem malignus
 Adurit ignis. Cum reliquis tuba
 Et dura Martis classica Fratibus;
 Cum castra Bellonæ, vocantis
 Cum litui placuere campi;
 Vos ad quietæ Palladis otium,

Vos

Vos castra seu ad claustra modestiæ
 Iuistis, innocente vitâ
 Egregium peragendo cursum.
 Sed castra spernunt, claustraq; desides
 Odere mentes, his gladius datur,
 His penna, prout cuiq; visum,
 Hoc meritam trahit amne laudem.
 Ad arma quos Mars Sarmaticus suo
 Accendit æstu, sanguine congruum
 Soluere iam pensum, Minervam
 Ingenio, calamoq; prompti
 Vos fœderatam redditis, indole
 Illâq; nostram per CALASANTIDEM
 Regnatis insignes, ut ipsa
 Non alibi reperisse Pallas
 Potentiolem gaudeat ægidem,
 Non regna Svadæ, quam dociles ubi
 Cujusq; vestrum tam eruditè
 Introijt, tenuitq; mentes.
 Vivunt profuso sanguine nobiles
 Post fata Fratres, ingenio datum
 Certare vobis, hoc volantem
 Ingenio retinete famam.

SERENISSIMÆ
HEDVIGI ELISABETHÆ
AMALIÆ

Principi Neoburgicæ
Dum Serenissimo IACOBO Polo-
niæ Principi desponsata Sarmaticos
fines ingrederetur.

PROME terra, festiorem
Prome tellus læta frontem :
Sume molles compta cinctus
Martijs egressa nimbis ,
Quando Aprilis nuptiale
Administat ipse festum, ferta flores con-
Alemanni Nympha Rheni, (gere
Maximi proles PHILIPPI,
Cæsarum Regumq; sangvis
Patrio fertur LEONE.
Et marito capta SCUTO
Principi Princeps novâ se fert IACOBO
Iamq; cano sparsa crine (Palladem.
Bruma sævas clausit arces,
Durus Athlas non niveoso
Dissipat nives Olympo ,
Aigidis nec crudus armis

Hæmus altas stringit ornos, nō propinquas
 Non tepentes afflat auras (arbores.
 Eurus udo tristis ore.
 Non fatigat insolenti
 Vasta Caurus funda flabro,
 Sævientis flatus Austri
 Non meantem torquet Istrū, non Polonum
 Quâ Neoburgica Diva (Vandalum.
 Delicatum ferre passum
 Allubet, statim satelles
 Te frementis pulchra plausis
 Scena stringit, te trecentas
 Excitata per plateas prompta stipat gloria.
 Blanda dulces aura risus
 Per nitentem ducit æthram.
 Ipsa Chloris liliorum
 Et rosarum fert canistra.
 Tam genistæ quam ligustra,
 Tam cupressi, quàm racemi, nuptam adorât
 Hospitem iam fige calcem- (Principē.
 -Hebe nova Herculis Poloni:
 Atq̃ segnes pone tractus,
 Limpidus dum servit àër,
 Prende lauros, & fatiga
 Mille soles, mille lustra, mille Princeps
 (sæcula.

Vtrifq̄

SERENISSIMIS NEOSPONSIS

*Dum in Patriæ limitibus obviam,
convenirent.*

CREDITISNE? Fama postquam
 Nuntiat Sponsam IACOBI
 Patrium liquisse Rhenum,
 Et Lecho stetisse tractu;
 Pax amæno ridet ore,
 Ac IACOBUM dulcis Hymen ire gaudet
 Regijs tunc læta Sponsis (obvium.
 Sumit amplum terra cinctum.
 Nec nivofos novit imbres
 Nec polares sentit iras,
 Subq̄ plantas utriusq̄
 Spargit herbas, spargit hyblas, larga spargit
 Hinc roseta de paterno (lilia.
 Prodière rubra Pæsto.
 Inde blandis nardus hortis,
 Inde lætis caltha campis
 Crescit, & viam decoro
 Flore sternit, sternit omnes Flora vernans
 Pōnit udos Cyclas imbres, (semitas.
 Asperas hyems pruinas:

Non

Non fatigat saviēti
 Vasta Caurus funda nimbo.
 Excitati sed svaves

Trudit alas, trudit auras sibilus Favonij.

Lenē Vandalus susurrat,
 Carpathus strepit choreis :

Ex Bois tollit undis
 Lucidas Phæbus quadrigas,

Et nivis pro turbulento

Rore lætos spargit ignes, læta spargit lumi-

Perge alacri Sponse passu, (na

Perge alacri Sponsa passu ;

Iunge amicam uterq; dextram:

Vos Salus, Vos Pax sequetur,

Rifus uno, Plausus uno,

Faustitasq; Comitatusq; Vos sequetur tramite.

O D E XXIV.

A D

ALEXANDRVM BYKOWSKI

Scholasticum Cracoviensem,

Gnesnensem Canonicum.

Alluditur ad Gentilitium

GRYPHEM.

R Eciprocanti Gryphs alibi pede
 In Atticarum marmoreis capax

Lu-

158   BENEDICTI à S. IOSEPH

Ludit chorearum theatris ;
Hic levibus patuisse circis ,
Et cum rotanti ducere flexiles
Gyros magistro respuit , alitem
Sed tentat excursum , parato
    Quadrupedem quia prona currum
Fortuna GRYPHI iungit , & impigro
Dat frena collo , per mare , per solum
Fortuna cum tanto jugali
    Per varias abitura terras
Auriga felix. Subtrahe te moræ,
Tardis BYKOVI subtrahe passibus,
Et scande currum: GRYPHS paternus
    Veligeris vehet ultro pennis.

ODE XXV.

A D

STANISLAUM DABSKI

Episcopum Vladislaviensem.

IO festivis sonet io ! campis ,
Dignus illustri resonare plausu,
Ipsa quem virtus merito recenter
    Ambit honore.

Io festivis sonet io ! campis ,
Io ! iam primis revoluta scenis

In

LYRICORUM LIBER III:

159

In STANISLAI properat decorum

Sepia nomen.

Ibis insigni per inane passu,
Præsulum splendor, speciosa pulchros
Fama cūi amplis cumulare pergit

Ductibus annos.

Ibis emotas super Orbis oras!

Ac diem tardo rapiente cælo
Patriæ vives decus, & Polonæ
Gloria Gentis.

ODE XXVI.

A D

LUDOVICVM d' ORGEVAL

Dapiferum Livoniæ

S. R. M. V Colonellum.

Bellona Marti connubialibus
Seu juncta tædis, seu quoq; bellico
Dilecta sit soror Gradivo
Fulminei soboles Tonantis,
Non curiosus disputo: sit penes
Hæc fabulosas historias fides,
Martisq; Minervæq; verum,
Te fat erit LUDOVICE pullum
Si plectra cantent. Gallia fertilis

Ple-

160 BENEDICTI à S. IOSEPH

Plerumq; tales educat indoles ,

Ut ad Pyrenæos Latinum

Inveniant Heliconæ montes ,

Hæmumq; bellis perpetuam domum :

Musæq; eadem Castalias colunt

Quæ forte ripas, non minori

Velivolum studio Garumnæ

Omnino servant. Sic ibi Martium

Quæ stringit ensem ; non refugit manus

Et eruditam ferre pennam,

Ingenijq; acies eadem

In mente, quæ ferri est : ibi paginæ

Vagina concors ; nec gladio nisi

Concessus est campus , disertæ

Sunt etiam sua rostra lingvæ :

Ibiq; iisdem collibus eminent

Parnassus, Hæmusq; , & cytharam solet

Audire quæ Phæbi , canoræ

Illa tubæ quoq; servit auris.

Sic Gallicæ te nutriêrant scholæ ,

Sic Musæ fovit, Strymonio simul

Ut cresceres Marti , parando

Ad geminam monumenta famam.

Ut verò pigram degenerat quoq;

Fons in paludem : non it ab ostijs

Si quando primis , & se eodem,

Natus ubi est , malè servat amne:

Et

Et planta vix se latiùs explicat,
 Natale si illam detineat solum,
 Nec alteri translata terræ,
     In proprio nisi marcet agro;
 Sic Tu Parentum limine prodiens,
 Nec flexuosi littore Seqvanæ
 Contentus, iuisti per amplum
     Ulteriùs poliendus Orbem:
 Tagiq; primo pergis ad impigras
 Lustrator undas, qui haud ita proprio
 Gavissus est auro, ut cruento
     Dum micuit tua dextra ferro.
 Hinc illa tellus, quæ veteri diu
 Collisa Romæ, divitis ubere
     Nunc clara glebæ, quam Britannum
     Nereidem manifestat æqvor.
 Hinc Scaldis ingens, hinc Venetum tibi
 Lustrata Thetis, nubiferas subit
     Hinc quidquid aut transcendit Alpes,
     Et reliqvas domina inter Urbes,
 Accessa Roma est; omnigenæ capax
 Tu ubiq; famæ, seu lituis crepet
     Ad arma Mavors, litterata
     Seu studijs recreet Minerva.
 At Marte postquam sub Lechico tua
 Bellare virtus caput, & optimam
     In Biaçocerkuensi theatro

162 BENEDICTI à S. IOSEPH

Mens habuit generosa scenam ;
 Tunc illa quercus (quæ nemus integrum
 Tam cingit amplè , ut quanta sub arbore
 Est herba tota ; tanta totam
 Illa eadem superare sylvam
 Annosa quercus possit) aheneas
 Ultro secures , ultro Erisichtona
 Vocat , nec indignata , frondes
 Si pariter , pariterq; rami
 Scinduntur : ipsis dummodo adoreis
 Servire possint , & meritam manum
 Ornare ; tunc Dodona palmas ,
 Tunc virides dat Apollo lauros ,
 Ac ipsa Delos : tunc Driades suis
 Cedunt choreis , tunc manibus novas
 Texere quas quondam coronas ,
 Ultro tuæ Ludovice laudi
 Et ultro cedunt. Sed grauioribus
 Quò plectra pergunt affona classicis ?
 Si bella D' ORGEVAL , severa
 Si sequeris generosus arma ,
 Nec Pallas exfors ; tam bene literas
 Quam castra nôsti : sic gladium foves ,
 Ut copules Marti eruditam
 Pieridum LUDOVICE mentem.

ODE

ODE XXVII.

A D

IGNATIVM à S. STANISLAO
Scholarum Piarum.

NEc Te seqvacî perfida Theseo
 Fortuna privat, nec mihi mutuus
 Tu dêris Hercules: amicas
 Inuge manus, paribusq; mecum
 Insiste fœdus ponere legibus,
 Et reddam Orestem. Peccat aheneam
 Qvi damnat ætatem, dolorum
 Sollicitis qveriturq; signis
 Dedisse raros sæcula Castores,
 Ego ipse Castor: si placet unicum
 Assume Pollucem, & Lacones
 Fama canet redijisse Fratres,
 Orbisq; plaudet. Nec iuvat argui,
 Qvod sæpe vilis, qvi prior intimum
 Testatur affectum, gregalis
 Miles amor famulare nunqvam
 Nomen recusat. qvi licet impotens,
 Dat multa, si votum nimium dedit,
 Dum se dat ipsum. Me sodales
 Nulla quidem tibi ferre dextras

For-

164 BENEDICTI à S. IOSEPH

Fortuna, gemmis ut pote defluus
Non pendit ullos cūi Tagus alveos,
Me dives ipso : fænerari
Sed nec amor didicit, vel amplo
Venalis auro pascere torridos
Avarus ignes. Muneribus male
Amor paratur, quem profufis
Quisqvis avet retinere donis,
Magis meretur, quàm tenet : at neq̃
Accedo vilis sarcina, debito
Vel absq̃ commodo, fidelis
Si statuo monumenta cordis,
Census fat ingens. Ditiore Indico
Præ Gange candor, nec Mareotico
Non maior auro, sed volucris
Rara, fides, adeoq̃ multum
Fæcunda, verum quælibet Herculem
Si gignit ætas : sæcula Theseum
Si tota dant unum, stupendis
Indubiè focianda monftris.
Admitte dextram, haud diffociabile
Et scribe pactum : velle perennibus
Et nolle servemus diebus
Semper idem, studijsq̃ prisca
Simus Dimantes. Quis scit in alteras
An fama festis vecta curulibus
Non ibit ætates, tubarum

Gran-

Grandiloqvo recitans fragore,
 Vixisse & isto tempore Nestores,
 Vixisse amicos, quos semel unicus
 Ut iunxit affectus, svaves
 Nulla dies dirimet catenas.
 Quis scit futuris fabula sæculis
 Non vana num & nos historiam ultimo
 Non demus ex nobis Nepoti,
 Unanimes retinendo mentes.

ODE XXVIII.

A D

ERNESTVM NVGIVM

*Quid hæc omnia sunt, Opinio,
 Laudes, Elogia? Venti.*

Qvod Te fama levat, qvod proprijs NU-
 Sublatum manibus portet in æera (GI
 Applaudens populus, publica fervidis

Qvod Te laus rapiat rotis.

Credis Te solidis pergere curribus,
 Sub limiq; vehi celsius effedo,
 Infelix Phæeton, heul per inania

Picti duceris ætheris.

Venti sunt, celebris non juga nominis,
 Venti plaustra ferunt, & nimium levis

Auræ

Auræ temo regit, non ita frivolis

Te committe jugalibus.

Quid Thebis genito profuit Herculi?

Quid Pellæ domino? Bactra quod & Tyrus,

Gades occidua quod fremerent novis

Tanta ad nomina plausibus.

Unus follis erat, vel modicæ nisi

Flatus gloriolæ: mors subijt celer,

Et Famæ periijt fumus, in unicum

Et versa omnia pulverem.

Ingentis memores nonnisi nominis,

Et vitæ immemores vivimus, & tamen

Plausus nil hominum, nil dat opinio

Plenis turgida laudibus.

Virtutis studium qui tenet, hunc vehit

Festivis melior fama curulibus,

Importatq; polo, cellaq; prosperis

Fert in sidera passibus.

ODE XXIX.

A D

LVDOVICVM ZALVSCIVM

Suffraganeum Præmysliensem.

Q Vis Te Parentis gloria maximi
ZALUSCIANÆ splendor originis

Effu-

Effudit ignis ? quæ superna
 Parrhasio dedit Urfa cælo,
 Qvis misit æther ? rursus ab Arctico
 Venisne summo ? & nobilior trahis
 Ignemq; temonemq; Solis
 Per medios Phæton coluros ,
 Inferq; terris. Num Tibi proprias
 Pandora dotes deposuit , suis
 Exuta donis ? num paternas
 Calliope dedit ipsa sortes ?
 Qvocunq; Præsul Te posuit die,
 Qvicunq; & author ; non ego vilibus
 Adscribo Te glebis , polari
 Sed genitum venerabor AGNO,
 Datumq; terris. Non humiles Tibi
 Adscribo cunas , purpureo cui
 In ore Comitas refedit ,
 Perpetuo memoranda cultu.
 Te Te ZALUSCI stipat alacribus
 Laus vera plumis ; Tu Lechico novus
 Splendor Trioni , Tu futuris
 Materies satis ampla fastis.

ODE XXX.

AD

A D

OTTONEM FRIDERICVM
à FELKIERSAMB

Palatinum Czerniechoviensem.

M Endace ni me perfida decipit
 Dioptra centro , cerno tuæ rotam
 O! digne FELKIERSAMB curulis ,
 Dumq; rotam, simul & paratum
 Adverto currum. Non Cybele suis
 Deesse vellet prompta Leonibus;
 Ambiret & magnus Camillus
 Hæc patriam properare Romam,
 Vehiq; Victor , quem niveis eqvis
 Romana miles sub Capitolia
 Secutus intrantem relato-
 -Ex Celtiberis hilarem triumpho.
 Non ille tanti currus , ab unico
 Cui axis auro, temo cui aureus,
 Et ipsa curvatura puro
 Ac radij micuère ab auro ;
 Ut ista quamvis fracta rota est, vias
 Habere fuso quæ nisi sanguine
 Gaudet, triumphaliq; semper
 Tesqva solet superare cursu.
 I perge felix , nec vaga nubilis

Da-

Damnanda peplis lumina porrige,
Sed inter ignes, inter astra
Flecte tuum moderator axem.

ODE XXXI.

Ad Famam.

Vt de Severissimo IOANNE & e-
xistente in Valachia Polonorum exer-
citu nuntiet aliquid.

TERRÆ Parentis Nata, Fama quid files?
Mobilitate vicens
Viresq; eundo possidens.
Cur nubila inter abscondis tuum caput?
Cui oculi totidem,
Plumæ quot extant corpore.
Nostri IOANNES quid gerat Princeps
Regia quid soboles? (throni?
Quid militares ordines?
Prutumnè victor & vagum emensus Tyrā,
Moldaviæ populos,
Infida Daci littora.
Deditnè pugnae copiam mixtus Dahis
Concanus? & Cilicum
Armata telis agmina?

H

Ivitne

170   BENEDICTI à S. IOSEPH
Ivitne Seres sub jugum? averfo minax
Parthus eqvo, gravium
Vel grande robur Bistonum?
Hucusq; nobis innuens nihil, files
Fama, loqvax aliàs
Et orbe toto garrula.

ODE XXXII.

*Vana hominum cura, & fortuna-
rum licitatio.*

QVàm sæpe spectans ridet inutiles
Fortuna curas, dum studio nimis
Urgente venamur superbas
Divitias, & opes anhelis
Votis procamur. Deficit interim
Fortuna tantis parta laboribus
Nostrasq; spes ludit, nec illis
Tanto animi studio petitis
Permittit unquam divitijs frui:
Sed vix amicas exhibuit manus,
Infida subducit deinde
E medijs fugitiva castris.
Est qui capaci condat in horreo,
Quidquid paternis verritur arcis,
Gaudetq;, sarculo boum si, &
Mille jugis arat inquietos

Osyris

O Syris agros : est etiam sua
 Qui laxa pandit vela cupidini,
 Quousq; non plenas peculi
 Tum vel opum sedet inter arcas
 Parcus sibimet. Fit cui libera
 Et hora non est, sæpe quod integras
 Noctesq; consumit diesq;
 Usq; adeo studiosus auri,
 Et usq; nummi : cumq; superfluas
 Avarus auceps caput opes, & his
 Se sperat usurum, scelesti
 Mors agili properat phaselo,
 Et omne tollit, quidquid avarior
 Collegit ingenti Euclio anhelitu,
 Hæresq; vel nequam subinde
 In cyathis nepos abligurit.
 O ! vana multæ cura pecuniæ,
 O ! spes inanes! quò cupidam magis
 Mentem nutrimus, sæpe plus illa-
 -Esurit & magis æstuantem
 Profert orexim. Sollicitudini
 Quandoq; nostræ sit modus. Omnium
 Sis plenus; & gemmis & auro
 Ultima te spoliabit hora.

ODE XXXIII.

AD

STANISLAVM SZCZVKA,

Regni Referendarium.

*Dum à morte SAMUELIS PRAZMO-
WSKI, Palatini Plocensis, relietam Ha-
statorum cohortem obsequio Patrie
tenendam suscepisset.*

LAus nulla major munificæ manûs,
Quàm postulantem dum Patriam fovet,
Servatq; censu liberali,
Nec modico retinet potentem
Sumptu cohortem. Taliter efflua
Et se profundens dextera clariùs
Elucet, & dat eminentis
Signa satis generosa mentis.
Nam quid superbis nunc Arabum bonis
Pollere prodest? Mygdonias juvat
Tenere quid gazas? scelestus
Si nisi regnat amor tenendi,
Et largiendi nobilis exulat.
Inter Virorum non ego divitum
Exempla pono, quos avara
Mens nisi sollicitat, fitisq; ,

Quis

Quâ parte magnâ divitiâ affluent :
Et in petentis commoda Patriâ

Quo refluant sinu, tenaci

Nullus amor studiumq; menti.

Immane monstrum ! si patulis nisi
Rimatur aurum faucibus Euclio :

Ad totq; fortunas, minaces

Excubias peragunt dracones:

Vel ille Serpens, Hesperidum aurea

Ad poma semper qui vigilat ferox,

Gryphesq; pennati, silentium

Ac domini nemorum leones.

Quæ liberalis dextera pulchrius

In militares effluit indoles,

Cum sicut herbam imber, vel humanum-

- Ut nutriunt alimenta corpus,

Sic ad viriles excitat impetus

Et Martialem sæpè animum favor

Regumq; Magnatumq; Regno

Protinus est cuivis parata

Fortuna, quando præmia bellicis

Sunt prompta dextris. Strenua quilibet

Audere novit, quando frustra

Nemo. Statim cadit atq; langvet

Herodâ virtus, si rude, vel parum

Videt metallum nobile, fulgidum

174 BENEDICTI à S. IOSEPH

Si ponis aurum ; & excitatur
Et celeres agitat triumphos.
Non peccat unquam Munificentia
In exigentem prodiga Patriam ;
Laudemq̄ habet, qui militares
Irriguo fovet amne mentes.
Sed ista quorsum ? ni Patrius Tibi
Gratetur Orbis, ni Lechici quoq̄
Gratentur Hastati, profusâ
Quos retines refovesq̄ dextra
O Magne LVCI. Non Patriæ nisi
Hæc turma, laudi velit & tuæ :
Tibiq̄ quælibet perenne
Hæc levat cataphracta Nomen.

ODE XXXIV.

A D

IOANNEM BONAVENTVRAM
KRASINSKI
Palatinum Plocensem.

Valerij CORVUS in KRASINIO-
RVM & CORVINORVM
Nobilissimæ Familjæ al-
tissi.

tissimè evolans.

Polona Corvum Vanda, vel aureo
 Fortuna lenis copulat annulo?
 Fortuna? vel pernix citatis
 Fama iubet properare pennis
 Phæbi volucrum! cum levioribus
 Commune Nisis huic nihil aliti;
 Qui si volaturus per auras
 Plumigeris parat ire remis,
 Non segnis, uno sed cum Aquilis gradu
 Iam convolutum verberat aëra,
 Iam sub coruscantem calenti
 Sole domum propior sagacem
 Non stringit acri lumine palpebram:
 Sed sive ferri fulgor, atrocior
 Seu urit ardor, verberantes
 Intrepidè speculatur ignes.
 Qui signa primo Marte sub Ausone
 Secutus, alis, indomitis velat
 Armis minabundos adorsus
 Nil animo metuente Celtas.
 Audere visus plura, severior
 Quàm posset hostis credere, & impotens
 Sperare Messalæ Gradivus
 Ancipiti variante bello.

176   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Vernante stipat prodroma Martium
Bellona lauro protinus Alitem,
Et rumor egressus tubarum
Grandiloqvo resonat fragore,
Non Sole tantum lora vel aureos
Tenente frenos, Marte etiam nigrum
Rectore **CORVUM** iam quadrigas,
Iam celeres agitare currus.
Nec Roma tantum cognita nobili
Est sola pullo, per varias volat
Illustris auras Ales, ipsa
Præpetibusq; sub astra pennis
Se tollit audax: quâ vitreis tumet
Tibiscus undis, quâ genus inclytum,
Servile nec vulgus, Poloni
Littavicis sociantur armis;
Ille, ille lætus fridet, & alite
Passu triumphans sub pedibus pigrum
Relinquit orbem. Panno concors
Interea medijs paternæ
Campis Coronæ postulat, & sua
Tendenda firmis sceptrâ dat ungvibus,
Pomumq; (quod vanis cupido
Sæpe putans patuisse votis,
Ut quærit amplo sanguine, sanguine
Sic sumit amplo) porrigit aureum

Sic

Sic orbe subscribente, prono
 Sic superum statuente voto.
 Novo futuris carmine saculis,
 Quod fulminantes extra Aquilas quoque
 Sceptri capacem Nitra CORVUM
 Imposito reperisset ostro.
 Lechus coronas si popularibus
 Non subdit urnis, pone tamen thronos
 Volare vicinum, ac eburna
 Stare iubet prope sceptra CORVUM.
 Ubi Ducales partim apices, peda,
 Summasque partim possidet Infulas,
 Et inter illustres honorum
 Magnifice vehitur curules.
 Adhuc patentes excidio legit
 Vocalis echo Sarmatiae domos,
 Quarum Ales hic semper ruinas
 Suppositis abigebat alis.
 Dum vel quietis a Patria graves
 Arceret iras consilij, trucem
 Sermone vel docto, suisque
 Auspicijs removeret hostem.
 Tum si qua diris improba partibus
 Produxit Hydram Lerna volubilem,
 CRUX fortis & chalybs aduncos
 Sat valide soleavit unges:
 Quae pullulantes proterat impiae

Omnino cristas belluæ , & obvium

Concalcet hostem, si subinde

In rapidos agitur furores.

Ego ista Vates : præproperis fugit

Cum CORVUS alis, laudeq; Lechicæ

Prægressus oras, usq; ad Alpes,

Ad superas volat usq; sedes,

Et me stupentem deserit, ætheris

Non primus hospes. Fama volatilis

CORVI satelles clariorem

Nacta tubam properat, sub ipsum,

Inter novorum classica plausuum

Itura Pindum : & quâ Tanais, vago

Quâ Rhenus excurrit fluente,

Per Rhodopen, per aqvosa Tybris,

Per vasta Sossæ flumina, divitis

Quâ gemma Gangis defluit, & Tagus

Promanat Hispanus, pyropo ac

Latifluo pretiosus auro ;

Septena Nili fertur in ostia :

Tubâq; claris grande sonat plagis

Et FERRO & ANNULO decorum

KRASINIIS volitare CORVUM.

ODE XXXV.

CARO-

AD

CAROLVM

RADZIWIE

S. R. I. Imperij Principem ,
in Nieśwież & Ołyka Ducem.

M. D. L. Procancellarium.

TU quantum olim parvus adhuc puer

Inter Paternæ compita gloriæ

Reptasse diceris , tenello

Laurigeris Tibi ludit ætas

Quando trophæis : cum haud temerariâ

Virtute nixus , pufio crederes

Laudiq; honoribusq; , natus

Eximæ pariterq; famæ.

Virtute tandem conspicui Tibi

Fulfère ut anni , magnificæ statim

Venère in occursum Curules,

Littavicum simul & Sigillum.

Qvos nempe fangvis , qvos meritis **Domus**

A dulta nutrit , femper in indolem

Videntur educi Paternam,

Nec Thetidis fua vult deefle

Pupilla Achilli ; fit quoq; Peleo

Mater fuperfles , qværit & hæc , fuum

Qvi formet efformetq; partum,

Et vigilem reperit Chironem.

A D

CASIMIRVM SZCZVKA

Abbatem Paradisiensem

*In Principum Aulis ad canos usq; à
teneris deducta atas gloriosissime.*

NEc Aula simplex, aut adeo rudis
Palæstra, dignè quâ generosior
Procedit instructrice sanguis
Egregios penetratq; mores,
Qvos in paternis sæpius ædibus
Vel blanda nutrix, vel nimum fovens
Tutela Matris non tulisset
Præ tenero insinuare corde.
At quisquis Aulæ se iuvenilibus
Commisit annis, semper hic indolem
Ad magna format, quando & Aula
Scena satis luculenta magnæ
Campusq; pûbi. Mixti odijs ubi
Certant amores, gratia fulmini
Concurrit, alicæq; discunt,
Qvid fugiant capiantq; mentes.
An tanta multis profuerit Schola?
Nil quæro: sat quod Te iuvenem semel
Ut Aula sumplit, sic amanter
Fovit ad hos CASIMIRE canos.

B E N E D I C T I

à Sancto

I O S E P H

Scholarum Piarum

L Y R I C O R U M

LIBER QVARTVS.

O D E I.

J O A N N I III.

Poloniarum REGI Serenissimo

QVod minùs rauco metuenda cantu
 Territas hostis tuba reddit aures,
 Et Salus, & Pax quòd in ampliores
 Irruit urbes,

Inclyto debes Leche cuncta Regi;
 Svada cùì Sceptrum, soliumq; Confus;
 Seu Sagum, felix Toga seu quietas
 Exigit artes.

Nempe, non semper meruit cruento
 Lauream ferro manus, & tonanti
 Vis inest verbo; quod ab erudito
 Provenit ostro.

O D E

182 BENEDICTI à S. IOSEPH

ODE II.

A D

STANISLAUM SZCZUKA,

Regni Referendarium.

*Dum in Generalibus Regni Comitij
Equestris Ordinis Marechalcus
fuisset electus.*

Quæ scena? vel quæ Sarmaticos vocat
Orchestra Cives? Consilij locus,
Et ampla Libertas Polono
Hanc tribuit cuicumq; sortem,
Ut ista dicat, quæ velit: & velit
Quæ sentit omnis Nobilis; arduæ
Res sicq; tractantur subindè,
Ut pariter sua sint salubri
Ius Fasq; voto. Tam Genitrix bona
Nos à tot annis, tam facilis Parens
Tot sæculis servat, suosq;
Imperio retinet benigno
Pridem Nepotes. Obsequium fides
Subire semper debet in exteris
Submissa Regnis, & tacendo
Impositas retinere leges.

Da

Dum nec beatæ Consule fulgurant
 Sacræq; sedes, proxima non adest
 Cum lege dum Prætor Potestas,
 Patritiæq; vacant curules.

Dum cuncta Cæsar præcipit & jubet :
 Assentiendi muta necessitas

Explere dum debet, ferenda

Quæ tumidis placuere sc eptris

Et nulla veri copia subditas

Obturat aures; quæq; placent throno

Hæc quisq; suffert, improbantis

Grande scelus reputando linguæ.

Sed ista solùm non datur exteris

Fortuna Regnis; altera Lechicæ

Est forma Libertatis, ampla

Quandò patet cuivis facultas,

Vt ore promat quod benè iudicat :

Linguæq; tradat, quod ratio putat,

Sensusvè censet. Nec ullus

Esse potest pudor, auspicatum

Si sol sequetur deniq; Phosphorum.

Aurora Phœbo non nocet, aureis

Si vecta bigis, prima pandit

Purpureas præeundo portas;

Tandemq; Titan diffugientibus

Hinc inde stellis, ipse novissimus

Diem reducit, ultimòq;

Syderei statione cæli

Et

184 BENEDICTI à S. IOSEPH

Et arce prodit. Sit famulus prior,
 Heroꝝq; latis præeat ignibus;
 Non inde vilior, præeuntem
 Si Dominus regitur per ignem.
 Sic nil Honoris Principibus perit
 Noſtris, bonorum ſi quoꝝ Civium
 Mentem requirunt, ac apertum
 Conſilijs faciunt theatrum.
 Deliberantis tot Lechiæ baſes
 Et fulcra, quotquot Sarmatiæ bono
 Inſerviunt Cives, honeſtam
 Iudicij peraguntq; ſcenam.
 Verùm iſte fulcrum nobilius, cui
 Ceſſit ſupremum Conſilij decus:
 Regniꝝ qui ſortes gubernat,
 Atq; datam bene verſat urnam.
 Hic, virga monſtrat Mercurium, boni
 Quæ eſt ſemper index, aut etiam mali:
 Vt quiſq;vis hæc virgâ fruetur,
 Sors Patrios manet iſta fines.
 Rectène primus Scipio dirigit,
 Tunc recta ſunt omnia: ſi malè,
 Parata tunc Regnis ruina,
 Indubius populisq; caſus.
 O! quàm ſecundum Te duce & arbitro
 Sperare rerum poſſumus ordinem
 Cui docta Virtus, erudita
 Cui Pietas, animiq; candor,

LYRICORUM LIBER IV.

185

Cui cura semper maxima publicæ
 Felicitatis fixit amabilens
 In corde sedem; cui in imis
 Regnat amor Patriæ medullis.
 Tu, si cicatrix Sarmaticum premit
 Acerba corpus, vulneribus manum
 Director appones medendis,
 Sollicitas faciesq; primus
 Omnino curas, inter Equestrium
 Divisa votorum studia, ut novo
 Pax læta descendens paratu
 Per Lechicos spatietur agros.

ODE III.

ALEXANDRO
 ZAZUSKI,
 Palatino Ravensi,
 Nomine Filij sui Francisci
 nunc Vexilliferi Nurensis.

Lyrice Aggratulatio.

REduxne Fatum? prodigialia
 Vel ominoso vincula Gordius
 Appendis axi, dum implicatum
 Nectis amor pharetrate nodum.

Pri-

186 BENEDICTI à S. JOSEPH

Pridem solutus nodus aheni
 Ictu mucronis, nil ea præferunt
 Arcana, ALEXANDRI tenaci
 Mucro dedit sua fata loro.
 Audite ! dicam: Rex animi mei
 Hucusq; non est. nodum amor hîc locat:
 Rex esto, qui solvet; sub isto
 Ponit amor mea regna nexu.
 Evolve nodum magne Parens, tuæ
 Hoc consecrârunt sidera gloriæ:
 Evolve ALEXANDER, vel ipsum
 Urget ad hæc monumenta nomen.
 Fallorne? mendax, an dubias agit
 Fortuna mentes. io! vel aspero
 Solvenda vix ferro, paternus
 Explicuit mea vincla pollex.
 Abfiste verbis, quam tibi detulit
 Fatum Coronam magne Parens cape:
 Rex esto, non moror, sub ipsas
 Pressa Tibi fero sceptrâ plantas.

ODE IV,

A D.

D. THOMAM AQVINATEM,
*Acerrimum adversus Hereticos
 Scriptorem.*

Roma

Roma Spartanæ documenta dextræ
 Poscit, in grandes adolesce pugnās,
 Sume Bellonam, validumq; fume
 Pectore Martem.

Ibis in pugnam, domitoq; grandes
 Victor effundes super hoste plausus,
 Quem sub abstrusis Patrio requires
 Flumine nervis.

Et Dei & legum, scelerisq; vindex
 Per triumphales gradiere lauros,
 Nescies taxos, vel amica nigræ
 Flumina Lethes.

Te per ingentes spatiosa terras
 Hæresis duris trabæata cristis
 Sentiet fortem, peritura magno
 Hæresis ictu.

Ibis in duræ fera monstra Lernæ
 Hercules alter, quotiesq; vastum
 Corpus attollet, dabis æstuantes
 Corpus in ignes.

Horret & Python, maculosa centum
 Terga qui signis vehit, & minaci
 Sibilans vultu vomit impotentes
 Squameus iras.

Ponet & torvos Acheron furores,
 Turbidus cæno, vel aqvosa quando

Bella

198 BENEDICTI à S. IOSEPH

Bella confurgunt, sinuantq; vastos
Flumina montesq;

Cedet & Ditis, neq; dissolutos

Eumenis crines, geminaq; pestes

Et Minæ & Diræ patientur acres

Tollere vultus.

Ibis informem positurus Orcum,

Qui vel immanes iacit ore flammæ,

Vel venenatis animas verendus

Subiugat armis.

Quâq; Cocyto propior voraces

Tænarus monstrat malefidus oras,

Et Chaos, & quâ Phlegeton rapaci

Imminet undâ.

Quâ vel infernas Stygis inter umbras

Theseum duræ cohibent catenæ,

Poma quâ captat fugitiva sicco

Tantalus ore.

Ibis, & sacræ geminare palmas

Haud fines Romæ, novus in paternis

Scipio terris, novus in Latinis

Scævola campis.

Fallor? an certo mea vota demùm

Fine subsultant, Io? iam virentes

Laureas nectis, validoq; fracta

Hæresis ictu.

Iam Tibi primi rudimenta belli

Lau-

Laurus
Arripis

A
Frus

Q Vâr
Dil
Mente

Cor tib
Impeti
Et meo

Perfida
Credid
Candic

Non a
Non v
Non a

Laurus implevit, metuendus orco
 Arripis palmas, tumulumq; cæcis
 Erigis umbris.

ODE V.

Ad Ferrerium Vulpium.

*Frustra amorem pascis, qui non
 adfers.*

Quam tuus mendax amor est, vicissim
 Diligi dum vis, memoriq; nescis
 Mente complecti, quam adhibes malignas
 Sæpius artes.

Cor tibi constat validi subinde
 Impeti sævis odij favillis,
 Et meos audes, quibus abdicasti,
 Querere amores?

Perfidæ nunquam sua vela Scyllæ
 Credidit navis. Renuunt amicum
 Candidi mores dubijs studentem
 Vivere votis.

Non amat Cæsar, quoties aperto
 Non videt ferri populi favore:
 Non amat Troas, si aliquando vastrum
 Sentit Vlystem.

Nec

190 BENEDICTI à S. IOSEPH

Nec tibi fidum fore crede pectus,

Quod vacillanti referas amore :

Est ibi censor tacitæ revisens

Ostia portæ.

Ut lubet fingas ; scio quisquis odit ,

Ac amat quisquis , scio ; nec bipenne

Diligo pectus , biforem nec unquam

Diligo frontem.

Tu mihi monstra , quod amor fidelis

Te regat mecum , statuamq; certum

Fæderis pactum , variante non me

Distrahe sensu.

Ista num puro tibi dico corde ,

Quod modi tales , vapidæq; profunt

Nil similtates : bene ama , si amantem

Poscis amicum.

ODE VI.

A D

ANDREAM SUBVALLIVM.

Nullus ANDREAS crucis absq; mole,

Nullus ANDREAS populi favores

Sic habet pronos , ut iniqua nunquam

Sæviant aura.

Est & Ægeas nimium severus

In DEI Iudex famulum , parati

Sunt

Sunt statim clavi, tremuliq; pendens
Machina ligni.

Lætus ANDREAS tamen inter istos
Semper angores, quia scit supremi
E Iovis dextra nebulas, & omnes
Surgere nimbos.

Quidquid affligit, dolor, & molestus
Pectoris mæror veniunt ab illis
Naminum regnis, hilariq; miscent
Tristia sudo.

Gratior quò quis superis, probatur
Per procellosi vada sæpe ponti:
Sordidos, terræ genitosq; nullus
Vexat amaror.

Firma Te virtus quia, fama prompto
Te quia illustris comitatur axe,
Invidens ex nunc fremebunda ducit
Prælia livor.

Hæc sed ignavas nisi dura nõrunt
Et minus notas lacerare mentes:
Quisquis est fortis, reicit, datumq;
Ridet ad ictum.

Sat tibi, magnæ superestq; famæ,
Ponderat dum plus melior; maligna
Ora non claudes, nisi solvis uno
Omnia risu.

A D

STANISLAUM
IABLONOWSKI,
Castellanum Cracoviensem,
Supremum Exercituum Ducem.
*Gentilitium IABLONOVIAE DOMUS
Insigne adornatur.*

IBo! ibo Vates, quò IABLONOVIIIS
Pes ducit armis. Ibo! seqvacibus
Armata quo præit Thaliæ
Planta tubis, subitoq; grandes
Ingressa calles ultrò superstitis
Sat pulchra dat vestigia gloriæ,
Insignis & famæ decorum
Sternit iter, patrijsq; præfert
Proh! quanta ceris fulmina bellici
Alumna Martis. Falx ubi vindice
Armata ferro, pullulantes
Si qua parit mala gleba vepres,
Exscindit, atras & Lacheses truci
Minatur hosti. Crux ut Heraclio
Semel triumphalis superbam
Non levibus Babylona bellis

Attri-

Attrivit, ac in Cosroa inhospitum
Compressit Euphratem; à gravidis ita

Nec nunc super sedet trophæis:

Sed rabidum modo dura tellus

Obtrudat hostem; barbaricas statim
Compefcit iras. Et Soleæ decus

Dotale non fistit, sed omnes

Ire moras iubet, evolanti

Par quando nimbo cum Selymo vagos

Praet Diorea, turpe putans levi

Hæere cum Niso ruinâ,

Aut positam titubante calce

Subire metam. Nec popularibus,

Pes, vena pleætris; quem Patriæ basim,

Quem fulcrum, & ingentem columnam

Sarmaticus veneratur Orbis.

Pes, quem superbis verticibus gravem

Audacioris cruda frequentius

Arena Bellonæ cruentè

Per medias stupet ire cædes.

Pes, quem Polono non benè limite

Ambire tentes; quò Tanais suos

Evolvit æstus, quò Britannum

Mercifluis mare ditat undis,

Et quò decoris Seqvana flexibus

Baltisq; multo frigidus Æolo

Dimanant; excurrit, Lechææ

194 BENEDICTI à S. IOSEPH
Grande decus referendo gentis.
Ibo ! ibo Vates , qvò IABLONOVIIIS
Pēs ducit armis. ibo; sed impigræ
Vix penna suffectura plantæ
In medio stetit ipsa cursu.

ODE VIII.

CERTAMEN

Honoris Pontificij ,
Cum meritissima Senectute Viro,

ILLUSTRISSIMO DOMINO ,
D. CASIMIRO SZCZVKA,
*Nominato Episcopo Culmensi & Po-
mesania.*

Hon. Qvamvis tardus Honos, emerito
tamen
Captandus senio. Culma dat Insulâ,
Oblatum CASIMIRE
Promptâ fume Pedum manu.
Szc. Annosumne Senē Purpura, vel sacer
Invitet vetulam Scipio dexteram?
Fractos cūi senio ægrè
Sustentat baculus pedes.
Hon.

LYRICORUM LIBER IV. 109

Hon. Nil obstat senium, quod meritis vi-
get,

Nil obstat fragilis sarcina corporis :

Dum non languida virtus,
Nullam ruga facit moram.

Szc. Dum vixi vegetus, Præsuleis eram
Ornandus trabeis : nunc miserum la-
Exeditq; senectus, (bor,

Quid cum istis mihi Fascibus?

Hon. Si velles vegetus, magnificis Tuum
Ambirem ultrò caput cingere tanijs,

A quovis generosus

Sed Tu transiuga Culmine

Szc. Si sprevi vegetus, quid parer Senex
Tam duro gravidum pondere manice?

Lassis quidve licetis?

Ingens ponis Honos onus?

Hon. Non est pondus honor, functa labo-
ribus

Dum cervix meritas accipit Infulas :

Illi maxima moles,

Cui nullo merito Infula.

Szc. Illos ornet Honor, qui cupidis nimis

Aspirant studijs : nulla mihi fames,

Nullus crescere fervor,

Dulcis, quam teneo, quies.

Hon. Sed fit sæpè, quibus gratus Honos,

Honos

Iz

Illos

BENEDICTI à S. IOSEPH

Illos ob nimium despicit ambitum,
Contemptimq; repellit,
Quos ardens cruciat fitis.

Szc. At nunquam senio mens fuerat meo,
Ut canis cuperet fulgere crinibus,
Mortem vera senectus

Non quenquam reputat gradū.

Hon. At respexit Honor, vidit & indolem
Vltrò se tacitis volvere nubibus :

Crimen ; ni ista nitentem

Gestet cæsaries Mitram.

Szc. Quis me sepositis extrahit angulis,
Ac angusta Senem ducit in atria ?
Nix infusa capillis ?

Et Coæ studeant Tyro ?

Hon. Ignoras agiles Principibus manus,
Longas siq; velis dicere ; maximi
Tangunt SCVTA IOANNIS

Tantum culmen & ingerunt.

Szc. Agnosco Dominæ Sydera Gratiaë,
Et pronus veneror. Vividioribus
Verùm tanta coruscet

Vellem Gratia brachijs. (pit

Hon. Legem magnanimo vis dare Princi-
Clarè Sceptra vident , quos trabeant
Votis Roma secundis (Viros.

Ad tantum stimulat decus.

Szc.

LYRIGORUM LIBER IV. 197

- Szc. Votis ergo Tybris, Romæq; calculo
 Subscribit veteri provida quercui?
 Ah! nescit cariem, quam
 Fessis sentio viribus.
- Hon. Est tinctura novæ pulchra modestiæ,
 Ad laudes proprias & meritum, pu-
 Quò vitas magis, amplis (dor.
 Hòc Tu dignior Infulis.
- Szc. Virtus eximijs vel sine fascibus
 Campum semper habet, nec titulis e-
 Privatus quoq; circus, (get.
 Magnæ sufficit indoli.
- Hon. Virtus eximijs vel sine fascibus
 Illustris fateor: splendidius tamen
 Semper nacta theatrum,
 Alto admota cacumini.
- Szc. Non est svave decus, sollicitudinis
 Quod plenum, validus remigium pe-
 Istis absq; theatris, (tat.
 Laudatum dabo Roscium.
- Hon. Peccat, qui renuit; Gratia Principis,
 Et Romæ properans urget ubi favor:
 Palmis Culma supinis,
 Dum justas adicit preces.
- Szc. Si sic Roma jubet, si Clypei favor
 Regnantis; cupidis si precibus petit
 Supplex Culma; senile
 Flecto tanto oneri caput. O-

198 BENEDICTI à S. IOSEPH
ODE IX.

A D

PETRV M ROSTKOWSKI,
Varmiensem Canonicum, Custodem
Culmensem, Abbatem Mogilni-
censem.

*Dum vacante Sede Episcopatus Cul-
mensis, Administrator electus, brevi
ad eiusdem Episcopatus Infulam,
Avunculum suum, CASIMIRUM
SZCZUKA, Nominatum Epi-
scopum, ex literis accepisset.*

IO! quid est hoc? quod tibi tradidit
Vix perlegendam cursor epistolam,
Latante sic vultu receptos
Multoties relegis libellos.
An Scuta iunctis Regia Gratijs
Duxère currum? Tequè suo super
Vmbone sumptum, purpuratis
Vltrò parant redimire vittis?
An Culma multa deinde panegyri,
Ex Administri munere publicos
Indicit applausus, in unum
Iuncta videns coijsse sensum,

Sic

LYRICORUM LIBER IV. 199

Sic Vota Fratrum, ut de proprijs Tibi
 Quis remittens spiritibus, pari
 Par quisq; cederet, vacante
 Imperium regimenq; sede.
 Nil est quod exhinc insolitis Tua
 Tantum resultent pectora plausibus:
 Majora Tu semper mereris,
 In peregrè cui visitatis
 Polita terris emicat indoles,
 Et illa Virtus, quæ Themidis sacræ
 Probata quinq; bilanci,
 Ad meritos gradus est honores.
 Tamen triumphas, nescio gaudia
 Ad tanta quali percitus entheo,
 Pectusq; dulcedo pererrat,
 Ac hilarem jubet esse mentem.
 Io! ter io! forsitan insonas,
 Ad Pomesanam SZCZVKA quod Insulam
 Vltrò requisitus, colendo
 Admoveat sua Rastra Culmo.
 Io! ter io! si prior incipis,
 Seqvente nec nos negligimus chely
 Cantare millies idem io!
 Et fidibus, cytharisq; lætum
 Iuvare festum. Non quod Avunculus
 Ascendat Hector, non quod ad Insulam
 Affinis eluctetur ortus,

200 BENEDICTI à S. IOSEPH

Non quod ad eximiam vocetur
Sangvis propinquus deniq; Purpuram;
Sed orba possit Culma quòd optimo
Gaudere Patre, non profano
Quod resonent elementa plausu,
Venisse prisca tempora sæculi,
Quæis non petita, sponte sed obvia
Ruunt Tiaræ, & esto canam,
Sed meritam decorant senectam.

ODE X.

A D

STANISLAVM DONHOFF,
Capitaneum Koscierzynensem,
Palatinidam Pomerniæ.

A Chille quantum Theffalico Thetis,
Beata tantum Te Genitrix suâ
E prole gaudet, magna magnæ
Progenies STANISLAE Matris.
Spartana nutrix Peliasos Tibi
Quærit Chirones, sub quibus indolem
Ad summa formes, prodeasq;
Digna Tuo Soboles Parente.
Materna nec jam pectora pallidi
Torquent timores, ut Phrygijs ubi

Sævi-

Sævitur armis, Te relinqvat
 Fæmineæ Lycomedis aula.
 Sed eruditi post juga Pelij,
 Et Hippocrenis flumina, Thracium
 Assignat Hæmum; ibi reducto
 In teretem calamo mucronem
 Monstrabis orbi, quàm docili nihil
 Menti repugnat, laurigero priùs
 Studere Phæbo, post severi
 Signa seqvi graviora Martis.
 Sic Te mariti conscia fæderis,
 Enixa Natum Magna Parens, Tui
 Sic illa non oblita Patris,
 Vt medijs quibus hic, ijsdem
 Te poscat altam quærere gloriam,
 Et Martiales ingerat impetus,
 Post ducta de libris theatra,
 Vt rigido studeas Gradivo.
 Te Patre functo, dignum & Avunculo
 Monstra Nepotem, cumq; Pijis Tuam
 Formabis in Scholis juventam,
 DONHOFIIS superadde palmis.

ODE XI.

I;

AD

A D
PETRUM DUNIN,
 Societatis I E S V.

NI Cygne pennis ultrò Tuis meam
 Olim excitâsſes candidior Chelym,
 Regniq̄ ni Primas moneret
 Ad Nomium properare Phæbum;
 Fortaſſe deſes ſterteret entheus,
 Neglecta buxus forſan inertibus
 Hucusq̄ dependiſſet uncis,
 Nec nitidam mea Muſa lucem
 Vidiffet unquam. Sed monitis ubi
 Res acta mecum, meq̄ Heliconia
 Vtcunq̄ reſpexit Thalia,
 Vela dedi, petijq̄ lento
 Tentanda lembo Caſtalidum freta.
 Tu PETRE DVNIN ille Cayſtrius
 Hortator Ales, Tu Cycneis
 Ad cytharam volitare pennis
 Impulſor ingens. Qvas referam bonis
 Grates Magiſtris? vel tumulo levet
 Se Magnus ANDREAS, meiſq̄
 Non reſidem fidibus det aurem.
 Cantabo ſummas OLSZOVII prius,
 Deinde dotes dulcis Olor Tuas,

(Nec

(Nec erubescet pro Sodali,
 DVNINIO cui digna Mater
 Prognata Cycno.) Sæcula defluent
 Millena, tantum nec parient Virum,
 Qui literatos sic faventer
 Cecropias foveatq; puro
 Amore Divas. Non tituli, neq;
 Primatialis Purpura culminis,
 Fortuna non ingens, & amplæ
 Divitiæ potuère magnam
 Ab eruditæ pectore Palladis
 Movere mentem. Plus studijs dedit
 Librisq; scribendis, disertæ
 Eloqvij, calamiq; venæ,
 Quàm fert superbæ mos opulentia; ;
 Primiq; si quis Principis inclytam
 Spectabat Aulam, penè doctam
 Obstupuit coijisse Delphum.
 Dum nullus adstes, nec lateri comes
 Admissus, in quo vel schola Tullij,
 Vel os Demosthenis, supremam
 Non agerent ubicunq; pompam.
 Condita nunquàm mensa alio sale,
 Quàm qui profundis de sapientia
 Prodit fodinis, postq; sumptum
 Prata cibum peramæna lati
 Traxère campi. Quisq; ibi proprij

204 BENEDICTII à S. IOSEPH

Promebat amplas ingenij dapes :

Svavesq; discursus, secundam
Symposij subiêre mensam.

Tu verò qvantus docte DVNIN amor,
Lojolianæ qvando modestiæ

Insignis actor, Purpurati
Herculeâ veluti catenâ

Pectus trahebas OLSZOVII. Nihil
Facunda promptit lingua, Carystium

Qvod non Apollinem sonaret,
Omnisciam saperetq; mentem.

Locuta nunqvàm Svada disertius,
Qvàm Tu locutus ; seu sacra fulminans

Conscenderes in rostra præco,
Seu mediâ loqvereris Aulâ.

Tu, quidquid olim Tullius eloqvens,
Qvidquid Qvirinus lusit Horatius,

Vel Strada vester, vel Lechæi
Sarbievius stupor ille mundi

Ex erudito protulit entheo,
Proferre doctus, non sine maximo

Gentis Lojolianæ honore,
Eximio Olszovijq; plausu.

Et hæc stupendi me attonitum dabant
Miranda Cycni. Vox Tua classicum,

Illudq; doctrinæ theatrum,

Ad Latiam mihi circus ingens

Omni-

Omnino famam. Sic volucrum solent
 Pulli minores, vel teneras adhuc

Probare vires, se vel uda

Tollere humo, cupidisq; sursum
 Levare plumis; quando Aquilam vident
 Secare latis æthera passibus,

Ipsasq; vel subinde nubes

Non temeris penetrare pennis.

Sic ille primò naviculam levem

Discit minori credere flumini,

Dum spectat, ut verrit peritus

Cæruleum Palinurus æqvor.

Exempla ni nos præstita provocent

Maturioris sapiùs ingenî;

Sopitur indoles. Achilles

Æmonio careat Magistro,

Et iste langvet, segnis & in nigris

Hebescit antris. Omnibus est via

Proclivis ad lucem, præeunte

Sed face opus: detur ære signum,

Et pugnæ amorem sumit equus statim,

Totusq; fervet, dum tubicen cavo

Dat classicum cornu, monetq;

Concha novi fremebunda belli.

Quod scuta castæ præfero Palladis,

Quod utor arcu, quod vel Apollinis

Porto pharetram, quod sonoris

Castalidum recreer fluentis,

Quod

206 BENEDICTI à S. IOSEPH
Quod me Latinis infero vatibus,
Ut prima primi gloria Principis,
Secunda sic Cygni, mihiq;
Assiduo recitanda cultu.

ODE XII.

AD

CASIMIRVM IOANNEM
SZCZVKA,

*Dum in Culmensem Episcopum
consecraretur.*

ET sic trecentis dives adores
Conspirat in Te blandus honor, diem
Simulq; dicit, vindicemq;
Pro solito sibi more litem
Intendit. Eheu! nè fuge concitis
Secutus alis ille vel ultimam
Conscendit Arcton, & sub ipsa
Pennigeris volat astra remis,
Nescitq; cursûs ponere terminum,
Ni conseqvatur; quem nec inhospitus
Sistit Bootes, nec profundis
Oceanus remoratur undis.

Io!

LYRICORUM LIBER IV. 207

Io! triumphat, Victor, Honor, Tuos
 Premitq; passus: gemmiferis Io!
 Inibat coronis, ac amicè
 Præsuleâ redimit Tiarâ.

Formosa virtus per tacitas enim
 Lippire caulas nescit, & inscias
 Hiare per sortes, sed ipsas
 Pegaseo properat volatu
 Ad usq; Gades, & super invias
 Enixa nubes, fertur in arduos
 Subindè cælos, ac Honoris
 Arbitrio manet inter amplos
 Secura fasces, quos neq; turgidis
 Horrenda flabris Cyclas, edax suo
 Non Caurus afflatu, maligno
 Non violet Boreas furore.

ODE XIII,

AD

STANISLAVM BONIFACIVM
 KRASINSKI,
 Capitaneum Stumensem,
 Palatinidam Pïocensem.

Monet

208 BENEDICTI à S. IOSEPH

Monet diserti Corvus Apollinis,
 Avu sc̄q̄ Mavors, Herculeam potens
 Hortator ad clavam, ex utroq̄
 Fama Tibi referenda cornu,
O ! Nate magni Sangvinis, & Tui
 Corona Patris. Non decet inclytam
 Torpere stirpem, quò Volucris
 Præpetibus Tua ducit alis,
Huc perge felix, profer & indolem
 Ad summa natam. Docta modò haud rudè
 Adaptet ægidem Minerva,
 Lecti animum recreentq̄ libri:
 Post dum vocabunt classica, grandior
 Et crescet ætas, impiger alitem
 Conscede bellator caballum,
 Teq̄, Tuoq̄ Parente dignam
 Ordire scenam: mox celeres Honor
 Iunget quadrigas, Teqvè curulibus
 Portabit in celsis ad illas,
 Qvas Proavi tenuère, metas.
Ego ista vates fatidicis Tibi
 Propono votis, cum ruditas prior
 Calcatur hostis, mensq̄ magno, &
 Ingenium properat volatu.
Si tanta vernæ flore puertia
 Impubis audes, quanta sequentibus
 Deinde non audebis annis?

Dum

Dum famulus Tibi subjuganti
 Se sternet Ister: quando ab Avo Tibi
 Relicta torvum Clava Borysthenem
 Confringet, & Corvus Paternis
 Quando vehet super astra pennis?

ODE XIV.

AD

FRANCISCVM WOOD,

Theauri Regni Notarium.

*Nihil in mortalium rebus ad suam
 pulchritudinem sic exactum, quod
 non fatiget contemplantem.*

Pulchrum nil adeò, nil adeò bonum
 Fert mortale genus, quod cupidam sui
 Servet semper orexim,
 Et non sit sinè tædio.

Humanis oculis intuitus prior
 Objectas facilè laudat imagines:

Mox idem satiatus,
 Vifas spernit imagines.

Nil extrà positis pulchriùs urbibus,
 Quas vel Sosa suo circuit alveo,

Vel priscis Tyberinus
 Amnis stringit amoribus:

Has

210 BENEDICTI à S. IOSEPH

Has tanto studio spectat ab ultimis
Lustratum properans advena finibus,
Celfas aspicit arces,
Et pomposa palatia.
Primò aspecta placent, mox oculus satur,
Contemptis reditum præparat arcibus,
Fastiditq; , quod ante
Longis quæsierat vijs.
Aulæis paries Phocæicis nitens,
Et dives Tyrij copia muricis,
Accersit peregrinam
Ad se deniq; palpebram.
Fucò tincta tenet purpura Punico
Captivos oculos : lana brevi & color
Afrì desipit ostri,
Phænissæq; labor Tyri.
Invitant niveis lilia vestibus
Et factâ varium germen in arbore ,
Narcissusq; rubescens,
Ac mixtæ violis rosæ:
Nil verno potuit jugere gratius
Umbrosq; dari nil topiario :
Hæc, pupilla sequenti,
Transit pasta semel, vice.
Et quamvis breviter regna, vel Africa
In pictis tabulis cernimus æqvora,
Fastiditur & Orbis
Parvo visus in otio. Nobi-

Nobis
Hæc F
Nil l
Hu
Sola æt
Human
Qvic
Pr

L
In ma
IOAN
me
t

PAup
Ref
Vt Ti
Inter
Clau
Deflu

LYRICORUM LIBER IV. 217

Nobiscum tacitâ mente revolvimus
Hæc FRANCISCE simul. Nil adeò bo-
Nil hucusq; beatum (num;
Humanae obvenit indoli.
Sola æterna suum nonnisi limitem
Humanae statuent sollicitudini;
Quidquid quæritur extrâ,
Primo despicitur die.

ODE XV.

Lugens Pauperum Chorus.

*In mesto egenis discessu CASIMIRI
IOANNIS SZCZUKA, Episcopi Cul-
mensis & Pomesaniae, ad Pon-
tificiam Cathedram Varša-
viâ moventis.*

Pauperum furdi nisi vota cæli
Respuant, multâ prece supplicamus,
Ut Tibi firmæ diuturna nentur
Stamina vitæ.

Interest, multos numeres ut annos,
Clausa cûi nunquam manus, irrigante
Defluit rivo, generosa largi
Æmula Nili.

Impi-

212 BENEDICTI à S. IOSEPH

Impigri sed quò properant jugales ?

Quovè festinæ cojere rhedæ ?

Deferis forsan Pater indigentem

Optime turbam.

Sit dies felix alijs, Tibiq;

Fertili sedem posuisse Culmo :

Sit dies felix, subit ut merentem

Scipio dextram.

Flebilis nobis domuiq; nostræ,

Flebilis nobis penoriq; nostro,

Quando præsentî caritura supplex

Palpebra Patre.

Mille post vivent, neq; CASIMIRVS

Alter, in nostros ita liberalis

Surget aspectus, miseros ut omni

Protegat horâ.

Tu Tibi demis, quotiès egemus,

Tu Tibis demis quotiès benignam

Poscimus dextram, velut alluentem

Area fontem.

Tu Tibi demis quotiès patentes

Imus ad valvas ; neq; pompa grandes

Poscit impensas, modo desitutos

Pascat egenos.

Ipsa, quæ tanto fabricata sumptu,

Ingemit moles, inopumq; ad usum,

Structa pomposè renovant acerbum

Tecta dolorem.

Dùm sui spectant abitum Parentis,
 Dùm sui arreptum Domini recessum
 Cogitant, fixum memoriq̃ volvunt
 Marmore vulnus.

Si rudis moles, minimèq̃ vivens
 Indolet saxum; quid hiulca nobis
 Corda dùm spirant? reprimentnè summum.
 Vivida luctum?

Muta non pauco gemitu perorant
 Saxa; nos læto maneamus ore?
 Mens ubi mæret, lachrymasq̃ pleno
 Elicit imbre.

Sed quid effufis ita deprecamur
 Et viam, & captum lachrymis recessum?
 Prompta pervadent iter evocatis
 Carbasæ ventis.

Ibis & nostri minimè reducent
 A via planctus? modò Tu Paternam
 Sic manum serva, stipem vt & remotis
 Mittat ab oris.

Sol fatigatas etiam qvadrigas
 Vrget, immensum qvoties per orbem
 Volvitur, nigras qvotiesq̃ pergens
 Dissipat umbras.

Currit & parvam revidet bidentem,
 Matris an puro satiata lacte:
 An pecus demùm tenuit petitam
 Lassâ quietem. It

214 BENEDICTI à S. IOSEPH

It per immensas spatiando fylvas,
It per abstrufum nemus, & virentes
Respicit frondes, placidâq; lustrat
Omnia fronte.

Vult & halantes peragrare campos,
Vult & hortensem revidere glebam,
Cuncta scrutatur, minimâq; præfens
Prospicit herbæ.

Svadet interdum violenter acrem
Pigra nox somnum, properusq; cursum
Pofcit à Phæbo Pyrois, citumq;
Temo regressum.

Sol abit pulvis redeundo nimbis,
Sol abit primum revocando manè;
Interim pendet vigili ad relictam
Lumine terram;

Et videt, si quæ violæ vel hyblæ
Proprij langvent habitu caloris;
Occidens vix dum, subito relictis
Providet hyblis.

Sic fuum mæsto comitata Solem
Nostra paupertas gemitu, supinas
Elevat dextras, qverulis moleftans
Sydera votis.

Ibis, ast nostro SZCZVKA Magne damno,
Vltro currentem capiesq; Mitram,
Orba gaudebit vigili proboq;
Præfule Culma.

Nos ta
Nos t
Flemu

Tu ve
Qvid
Sarcin

AN

PAU
Sic
Vt

Disce
Non e
Co

Et fol
A mu
Or

LYRICORUM LIBER IV. 215

Nos tamen nostrum memorando Patrém,
Nos tamen nostros repetendò planctus
Flemus, humentes lacrymas, nec ullus
Comprimet æstus.

Tu velut Titan abiens, quid æger,
Quidvè mendicus petat, ac modestis
Sarcinæ poscant precibus, retorto
Aspice vultu.

ODE XVI.

ANTISTITIS ILLUSTRISSIMI,

Verus in Pauperes amor.

Pauper turba luges, interea mihi
Sic commota tuis viscera luctibus,
Ut vester dolor in me,
Et totas veniat fibras.

Discedo, levium non sitiens opum,
Non ditis cupidus portitor Infulæ:
Commissi violentam

Urget cura viam gregis.
Et sol se roseis subtrahit axibus
A mundi facie; non ideò tamen
Orbus redditur Orbis,
Si fulgens abeat jubar.

Non

216 BENEDICTI à S. IOSEPH
Non desunt vigili lumina lampadi,
Aspectum esto rapit, servit adhuc Phanes,
In summoq; refulgens
Terram respicit infimam.
Nec vos sollicitis plangite questibus,
In nostro positus ROSTKOVIUS loco;
Vos me credite Solem,
Hunc Solis radium sui.

ODE XVII.

A D

VENCESLAUM SZCZUKA,

Culinæ Regni, & S. R. M. Le-
gionis Præfectum,
Vavelnicensem Capitaneum.

*Pulchrum heroica virtutis testimo-
nium, triginta aliquot prælijs
bellatorem interfuisse.*

Natalis ortus si nisi nobilem
Probat Nepotem; si nisi sanguine
Nasci Palatino decorum,
Patritijs redimiq; cunis

Si sola tantùm fama, superflua
Est scena pompæ; non ego nobiles

Dedit

Dedignor ortus, arroganti

Non ego Progenies vetustas

Proscindo nervo : sed sibi in hostium

Qui tingit amplam sanguine Purpuram,

Hic Nobilis mihi. paternis

Se tumidè nisi sublevantem

Perstringo ceris sæpius Icarum.

Ambage quavis absq̃, Vir est, rigeus

Arena quem probat ; probatum

Reddit atrox pugilemq̃ campus.

Pulchrum; Parentum non mediocribus

Gaudere gestis si poterit Nepos :

Sed pulhrius ; præter Parentes,

Si proprijs quoq̃ fulget actis.

Sanguisq̃ longè nobilior, teres

Qvo mucro fulis tingitur hostibus :

Non ille ; qvo natalis hora,

Et teneræ maduère cunæ.

Nunquàm superbi Nobilitas agat

Sic plena fastûs ; ut nisi fascijs,

Lucina quas lavat, tumescens

Prociduum sibi credat Orbem ?

Major vetustæ fama Propaginis,

Si bella tractat : major, & asperas

Si per cicatrices avitæ

Vt Domui, sibi sicq̃ grande

Pandit theatrum. Te LVCIIIS parùm

218 BENEDICTI à S. IOSEPH

Prodisse, vel nil, proderit ignibus,
Ni castra cum RASTRIS Gradivo

Confocias meritura Marti. (plex

Non quòd SZCZVKARVM non faciat tri-

Ad gloriosam COLLIS originem;

Non quòd superstitem venustent

R A S T R A minùs SZCZVCIANA
stirpem.

Sed quòd requirunt non in agresibus

Hæc RASTRA pratis, belligerantibus

Arare sed campis, novoq;

Ipsa petant nisi castra cultu.

Addi Paternis Stemmatibus putans

Dùm SZCZVKA quivis; si Patrios suâ

Virtute collustrat Penates,

Barbaricoq; rubet cruore.

Hinc quanta fortis gloria pectoris,

Te quina plusquam prælia sexies

Subisse Bellatorem, & arma

Impavido tenuisse corde,

Totamq; solis papilionibus

Fovisse vitam; non sterili manu

A CASIMIRO usq; ad IOANNEM

Continvas numerando palmas.

Nec Chocimensem belligerâ Tyram,

Istrumq;, tantùm stringere dexterâ,

Sed arma quòd profert IOANNES,

Huc comites adhibere peltas.

Al

Alter cruentam si videat semel
 Heres arenam; jam sibi vel Tyrum,
 Vel Bactra debellata credit,
 Nec Geticum repetit sequenti
 In verè campum. Tu quoties tubis
 Conchisq; dantur classica; protinus
 Ad arma procurris, domandum
 Assiduò properans in hostem.

ODE XVIII.

OLORIS DUNINI,
 Bello, pace, legationibus meri-
 tissimi,
 Honoribus Illustrissimi
 ALITIS.

AD

PETRUM DUNIN
 è Soc: JESU,
Relatio Lyrica.

DOMum & vetustis portor in atria
 Fumosa ceris; hùc celeres move
 Thalia passus, & dicati
 Si qua manet tibi cura Vatis,

K 2

Men-

220 **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Menti profundosingere spiritus,
Qvâ non agresti carmine nobilem
Elucter ad nidum, CYGNVMq;
Haud humili celebrem Camæna,
Non ad Caystrum, non vitrei supra
Ripas Cayci devolat hæc Avis,
Ad vile non pendet fluentum;
Ad gelidum potiùs sed Hebrum
Stativa ponit: non alios amans
Formare cantus, qvàm reboantibus
Qvi machinis constant, tremendis
Qvivè fremunt lituis fragores.
Vt Dana liquit littora, Lechicæ
Ad stagna Vandæ progeniem suam
Sedemq; contulit, simulq;
Armifonum voluit Gradivi
Subire currum. Vectus ab Alite
Mars noster isto, per juga montium,
Per tesqva, per rupes acutas,
Sangvineos adeoq; campos.
Et lingua qvamvis famineo fuit
Succisa ferro, non ideo tamen
Aut desijt loqvi, aut adunco
Arma ferox crepitare rostro.
Qvi de polito marmore providis
Postqvam locavit Cælitibus domos
Prope octies denas, profuso
Ac Superos veneratus auro ;

Ad

Ad arma totus, totus & arduum
 Defertur Hæmum, despiciens lacu
 Hæreere cænoso, nec alas
 In rigidis numerare castris.
 Non odit unquam bellica strenuas
 Arena mentes, quin magis uberes
 Profert triumphorum maniplos,
 Quando videt generosa promptis
 Instare bello pectora passibus :
 Sic non Olori Mars meritis sacra
 Invidit in signis trophæa ;
 Sed rigidè rutilante Scuto
 Hastâq; fortem muniit Alitem.
 Aleq; tectus fulminei satis
 Umbone Martis, Pomeranos
 Per tragicas properando cædes
 Secutus hostes, ut politis fugam
 Armis inirent, castraq; divite
 Onusta prædâ destitutam
 Defererent fugiendo Puscum.
 Amat sequentes laurea laureas
 Præmissa, palmam palma prior parit,
 Stragesq; præludit secundæ
 Auspicio meliore stragi.
 A Pomeranis Pannonicas itum
 Adversus Urbes, Hungaricis ubi
 Princeps requisitus Coronis

222 BENEDICTI à S. IOSEPH

Et viduo CASIMIRUS ostro.
 Hic militares duxerat ordines
 Turmasq; CYGNUS, Principis huic suam
 Fortuna credidit carinam,
 Sollicitos trabiumq; remos.
 Quidcumq; demum Lechica frigidulis
 Bellona conchis intonuit, Viros
 Regni necessitasq; fortes
 Ad clypeos habilesq; contos
 Vocavit, illuc non trepidis Olor
 Festinus alis iverat, acriter
 Non ore tantum,, verum & ære
 Sarmaticas animando mentes.
 At grande crimen, sub galea cui
 Si canet ætas, non itidem memor
 Regnantium thronus labores
 Aut modicè facit, aut supino
 Sopit veterno. Miles in asperum
 Excurrit hostem, non proprium dolens
 Fudisse sanguinem, rudiq;
 Vendibilem faciens metallo
 Vitam frequenter, dummodo præstitis
 Condigna sumat pensa laboribus,
 Stipendijs tam, quam recepto
 Vilem animam recreando nummo.
 Qvos verò plenâ nutrijt amplior
 Lucina mammâ, qvos vel opes Patris

Matrisq; fortunæ petito
 Non tulerant eguisse pane;
 Hi bella tractant, ut fluitent novæ
 Per alta famæ, purpureis Honor
 Ut veſtet inſignes quadrigis,
 Punicæis cumuletq; fertis.
 Hos intuetur palpebra Principum,
 Hos providentis lumine Gratia
 Ut reſpicit, ſic ſæpe digno
 Pro meritis veneratur oſtro.
 Non ſpe lucroſæ Veſter OLOR ſtipis
 Ad bella promptus, cūi ſatis eſt, ovans
 Si per Palatinas curules
 Pegafeo properat volatu.
 Hinc Scipiones, hinc Patrij dedit
 Sigilla Regni Lechia, Martias
 Hinc illa Clavas promerenti
 Deposuit retulitq; Cycno.
 Ornata Virtus ſepoſitâ neqvit
 Condi ſub urna, nec piceis Olor
 Se nubit umbris, aſt Iberi
 Hesperias petit ultro portas,
 Et ſacra Romæ ſub Capitolia
 Legatus intrat, non ita ferrei
 Auriga Martis, ut diſerti
 Excutiat juga docta Phœbi.
 Probata Gentes Svada per exterâs,

224 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Cygnosq; , Sais Pallas eburneo

Applausit ore, quod recisâ

Tanta canat sapiatq; lingvâ.

Sed de vetusto hucusq; strepens ego

Olore Vates, quam Tibi Signifer

Buscensis olim, nunc Senator

Digne Lubacoviensis inter

Castella terræ prompsero barbiton?

Quæ fila tanto digna traham Viro ?

Cum Filio Parens recentes

Quando vides properare fasces.

Non sat quaternos plus decies sequi

Rauci per annos murmura classici,

Non sat superstitem relictæ

Ex Proavis studuisse famæ ;

Ni fæderatos sollicites polos,

Et templa Divis è solido struas

Superba saxo. Filiusq;

Grande Tibi columen Parenti,

Quem veste vidit testum adamantinâ

Vienna Martem, quem valido globus

Accessit ictu, militaris

Quove suo Duce gaudet ordo.

Nec SVENTOSLAI penna Sodomiris

Non nota terris, cûi propriam Themis

Reducta commisit bilancem,

Inq; sinu requiescit alto

Secu-

Secura somno, cūi vigor ingeni,
 Doctrina, blando suavis amānitas
 Vultu renidens, & trecentæ
 Cūi animum subiere dotes.
 Verūm quis ausus me temerarijs
 Hūc ire pennis? remigibus præit
 Quo Cygnus alis, & canoro
 Attonitas trahit ore Nymphas?
 Nil vile sistrum, nil tenui iuvat
 Arundo cantu; cūm modulamine
 Ipse, ipse suaviore Cygnus
 Æthereas bene mulcet aures.
 Tu PETRE plestrum fume DUNIN, Tuſ
 Dignumq; carmen profer ad Alitem;
 Me sat Cayltriæ Volucris
 Vel minimas tetigiſſe laudes.

ODE XIX,

A D

MARTINUM KATSKI;
 Palatinum Kijoviensem,
 Artilleriæ Regni Generalem Præfe-
 ctum.

I Mus? vel acres segnis adhuc mora
 Distendit ausus? cedite Lentuli

K 5

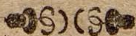
Et

226 BENEDICTI à S. IOSEPH

Et lenta qvos virtus alacri
 Non patitur properare gressu.,
 Ægrèq; tardum languida promovet
 Tæstudo passum. Pulverem Olympicum
 Tu miles ingressus fatigas
 Fulmineo pigra monstra cursu;
 Nimboq; compar & Selymum, & citos
 Præis Dioces, nescius ad levem
 Hæreere cum Niso ruinam,
 Aut positam titubante calce
 Tardare metam. Per salebris graves
 Tu sæpe calles, per gelidas nives
 Volas Alexander Polone,
 Difficiles neq; frangis Alpes
 Mordaci aceto, sed gladio. cui
 Est pro Paterna non Leo tessera
 Sed Cervus haud segnis, Nemaos
 Qvi superat tamen & Leones.
 Tu Martiali vividus impetu
 In Tauricani cornua Bosphori
 Descendis audax; Tu Gelono
 Perpetuas inimicus hosti
 Moliris iras, duraq; Martium
 In colla ferrum, vel Mareotica
 In membra distringis mucronem
 Letifero bene notus ictu.
 Qvod si nitrato pulvere, plumbeâ

Vel

Vel sæva nactus prælia grandine,
 Tormenta quod si, machinæq;
 Sulphureo reboant tonitru;
 Quam Tu Tonanti par ubivis Iovi,
 Quam sæpe fractis aggeribus, cavis
 Infundis & Martem cavernis,
 Et pluvios jacularis ignes.
 Hinc quâ voraci profluit impetu
 Garumna præceps, Seqvana quâ suos
 Distendit amnes, ac furentem
 Præcipitat Rhodanus fragorem,
 Vel Bætis ingens, vel Tagus aureo
 Dives metallo, saxea nobiles
 Gadesve quâ spectat Pyrene
 Herculeis memores columnis;
 Hac Fama promptis provehitur rotis
 Et KATCIANIS laudibus attonat,
 Cervumq; Bellonæ sacratum
 Ac rigido canit esse Marti.
 Remugit orbis, lætaq; concavis
 Resultat echo rupibus undiq;
 Nec sylva, nec vallis retorto
 Non resonat fremebunda plausu.

228 BENEDICTI à S. IOSEPH
ODE XXI.

A D

ADALBERTUM
BARTOCHOWSKI,
SOCIETATIS JESU.

Dum Orientis Victori

JOANNI III.

POLONIARUM REGI,

A salvata Vienna reduci eruditissi-
mum Panegyricum,
Fulmen Orientis intitulatum, in lu-
cem publicam edidisset.

Fortuna magni maxima Principis,
Si Martiali quod parat impiger
Mucrone nomen, hoc futuros
Ferre potest remanens in annos.

Nam nil triumphus, nil validis juvat
Oppressus armis hostis, in unico

Si palma, quæ die parata,
Hæc alijs sterilefcit horis.

Trophæa quamvis magnifico manent
Erecta sumptu, quæ Herculeas probent
Fuisse vires, ac in illo

Fusa loco trepidasse castra.

Ta

Tamen trophæis imminet ultimus
 Quandoq; casus. & Parijs licet

Constructa de saxis theatra

Sæpe gravem subeunt ruinam.

Ni penna scribat, quod gladius suo
 Signavit ictu, ni calamus notet,

Quod mucro fortis exaravit

Sanguineos recolendo campos,
 Inanis omnis fabula gloriæ,

Agerq; tantum mole cadaverum

Tumescit unus, dissolutis

Mox pereunt monumenta truncis.

Molita quantum Roma suo potens

Olim Trajano! dum Capitolium

Vel duxit obvium, vel altas

Phidiaco statuit labore

Manuq; moles; dum spolijs graves

Currus trecentis vinxit adoreis;

Arcus triumphales, & ære

Dum solidos posuit colossos.

Hos apparatus magnifico satis

Sumptu paratos si cupide sequens

Inquirit ætas, præter unos

Non reperit ruderum lapillos.

Exstincta magni gloria Principis,

Sepulta Romæ magnificentia;

Quod Plinius scribente penna

De Ausonio retulit Trajano,

Hoc

210 BENEDICTI à S. IOSEPH

Hoc est Traiani. cætera barbaro

Oblivionis pressa jacent situ ;

Et Roma & orbis de peractis

Immemores reticent triumphis.

Achillis unam vidit imaginem

Magnus Macedo, se lachrymis statim

Perfudit, indolens, Homero

Se domiti caruisse digno

Scriptore mundi. Hinc, qui dominū Tyri,

Marisq; rubri, divitis Asia,

Delinearet penicillo,

Sollicitis studijs Apelles

Quæsitus: ingens gloria Principum

Reddi perennis si cupit, eloquens

Hanc penna scribat, posterisq;

Præla ferant repetenda lustris.

Quam Te beatus Sarmatiæ suo

Scriptore Princeps : Purpura nobili

Quam BARTOCHOVII colore

Tincta fatis, Clypeiq; vincens

Regnantis Umbo quam calami micat

Nitore docti. Non ita Plinius

Suum Trajanum, ut BARTOCHOVI

Tu Lechicum celebras IOANNEM.

Ut orsa tantum Svada loqui Tua,

Mirata quævis machina bellicis

Instructa nimbis, protinusq;

Attonitæ tacuere conchæ,

Dum

Dum penna caput scribere grandium
 Stupenda prorsus pondere sensuum,
 Styliq; majestate tanta,
 Ingenij Latijq; cultu,
 Ut ipse nolit vel Cicero loqui,
 Nolit disertus scribere Plinius,
 Tu quando salvatam IOANNE
 A Lechico loqueris Viennam,

ODE XXII.

A D

A L E X I V M

à CONCEPTIONE B. M. V.

*Dum Author à Præposito olim Scho-
 larum Piarum Generali
 Infulae Cracoviensis imprimendæ
 licentiam obtinisset.*

D I S T I N C T A gemmis vix melius potest
 Habere posthac Infula scrinium;
 Quam quando de assensu paterno
 Prompta premens subit ultrò prælum.
 Laudem meretur, qui calamo, integro
 Se monstrat orbi, non itidem minor
 In laude successor, qui ad istam
 Est aliquis stimulator auram.

Nec

232 BENEDICTI à S. IOSEPH

Nec præla solum plumbea seruiant
Scribentis uni deniq; nomini;

Et præla qui permittit, unam
Indubiè referet coronam.

ODE XXIII.

A D

DIVUM AUGUSTINUM

HIPPONENSEM ANTISTITEM,

Pelagianorum, Manichæorum, po-
tentissimum hostem.

ET feriantem non finit Herculem

Antæus ignes ponere Martios,

Et angve succrescens Medusa

Stricta tuæ vocat arma pennæ.

Ibis minaci fortior Hercule

Divine Perseu, & colubri minas,

Iræq; , spumantescq; rictus

Magnanimo prohibebis ictu.

Nondum Latinis quippe securibus

Accisa collum subdidit Hæresis,

Adhuc reluctatur, tumentes

Grandis adhuc movet Hydra cristas.

Spretisq; plures non semel ictibus

Instaurat iras, & male perfidis

In-

LYRICORUM LIBER IV.

233

Instructa technis Africanas
 Peste premit violente terras.
 It Africanus Perseus æmulos
 Adversus hostes, quâ calamo, piæ
 Quâ voce lingvæ, virulentam
 Insequitur reprimitq; labem.

ODE XXIV.

A D

Religiosam Scholarum Piarum
 IUVENTUTEM.

Nulla Apelli dies sine linea.

FAvete lingvis, carmina posteris,
 Dicam futuris carmina sæculis,
 Quæ CALASANTINÆ notanda
 Assiduo repeto juventæ.
 Prave supino segnis in otio
 Tractatur ætas, heu CALASANTIA
 Assurge pubes nata magnum
 Ingenijs referare campum.
 Labore pulchros rectius improbo
 Mercemur annos : FABRICIO jugum
 Quantas maritavit coronas ?
 Et virides nisi dextra palmas

Metit

234 BENEDICTI à S. IOSEPH

Metit quietis nescia langvidæ.

Ignaviores pigra cui otia

Strinxere nervos, per reclines

Ille jacet nisi bucco valles.

Hac arte plenæ maxima possident

LOIOLIANI culmina gloriæ ;

Hac arte vos famam, superstes

His studijs fabricate nomen.

ODE XXV.

AD

STANISLAUM

MAZOPOLSKI,

S. R. M. SECRETARIUM.

FRontem senectus subsilit, in dies

Anniq; vergunt ; non tamen obsit

Langvescit indoles senectâ,

Immò magis veneranda vivum

Promit vigorem. Sic reverentia

Major vetustis quercubus, integras

Quæ possident vires, nec ullum

A carie metuunt periculum.

Matura magnæ non nocet indoli

Ætas, ob ipsam canitiem gravi

Honor

Honor Camillo, Roma felix,
 Quando senes sequitur Catones.
 Victor Darij non alio Tyrum,
 Lateq; sparsam milite Persidem
 Possedit, Euphratiq; duras
 Imposuit domito catenas,
 Quam dum receptus sub Macedonicas
 Nullus phalanges, in galea cui
 Adulta non caneret ætas,
 Quivè grauis senio verendos
 Non ferret annos. Illyricos eo,
 Et Sogdianos robore terminos,
 Medosq; Alexander subegit,
 Inq; rubros penetravit Indos.
 Res magna nunquam perficitur, nisi
 Provediorum consilio Senum,
 Speret triumphales, caterva
 Si fuerit veterana, palmas.
 Sed quas Senectæ non temerarius
 Appono laudes, has venerabili
 Assume STANISLAE vitæ.
 Iudicij gravitasq; morum
 Et innocentis plena modestiæ
 Illa illa laudem postulat indoles,
 Rerumq; praxis, quâ occupatum
 Cor KRASINI retines IOANNIS.

236 BENEDICTI à S. IOSEPH

ODE XXVI.

A D

IOANNEM IOSEPHVM

CASIMIRVM

TARZO.

Palatinidam Lublinensem,

In primo ad Scholas accessu.

TE velut magni sobolem Parentis,
Te velut magnæ sobolem Parentis,
Non minùs lætum, Schola læta panis
Excipit ulnis.

Hic dies nonum Tibi pandit annum ;
Hic dies nostram vehit ad palæstram :
Palladem tracta, ruditasq; primus
Occidat hostis.

Annibal vix dum fuerat novennis,
Æmulæ indixit fera bella Romæ :
Est Tibi campus schola, Tu futuris
Prospice palmis.

Quanta crescentis documenta laudis !
Ad scholas horrent alij ; sereno
Tu volas vultu, reprimisq; quemvis
Fronte pavorem.

A si-

LYRICORUM LIBER IV.

237

A sinu Matris, gremioq; Patris
 Abripi haud uni grave Pufioni,
 Ista Tu nunquam trepidante fers di-
 vortia mente.

I per oppressam Rudium phalangem,
 Et Tuo magnum recrea Parentem
 Sæpe profectu, videatq; doctum
 Mater Achillem.

Firma spes nobis, quia post peractum
 In scholis dignè studium, sub acris
 Signa Bellonæ, validiq; perges
 Classica Martis.

Tunc scient omnes, Tibi quod paratur,
 Et Tuæ quantum Domui theatrum :
 Hinc & hinc postquam fluet in Paternam
 Fama SECURIM.

ODE XXVII.

AD

PETRV M FRANCISCV M
 à CONCEPTIONE B. M. V.
 Scholarum Piarum

GENERALIS SECRETARIUM.

ID Rumor ad nos sæpe strepentibus
 Deduxit alis ; quod Capitolio
 Tu digna Romano theatra,
 Et tragicas perhibendo scenas

No-

238 BENEDICTI à S. IOSEPH

Nomen parasti, non sine comici
 Plausu laboris. Sic animi solent
 Ad magna nati, nec supinam
 Nec refidem retinere mentem.
 Sublimis ut quis conscitus ingens,
 Futura prudens cogitat, & libris
 Scriptisq; se testatur Orbi,
 Non dubius melioris augur
 Post fata Famæ. Dramata Senecæ,
 Duceo tragædum plus ego Senecam;
 Quam dum Neronem, & per Neronem
 Ausonium moderatur orbem.
 Silent triumphi, quos domitis tulit
 Pompejus Afris; quæ veteri dedit
 Theatra Romæ, hæc in alma
 Nunc etiam celebrantur Urbe.

ODE XXVIII.

A D

ANDREAM
 NAGORSKI,
 SUBDAPIFERUM BUCENSEM.

Non parva gloriæ Parenti pars bono
 Cernere, quos genuit,
 Non deviantes Filios.

Non

LYRICORUM LIBER IV. 239

Non parva gloriae bonis pars Filijs,
 Quo praestit Genitor,
 Hoc ire per vestigium. (hunt,
 Venarum aquae secum indolem semper tra-
 Hanc sapiunt ubivis,
 Quocumque tantum fluxerint.
 Et sanguis excellens ad ortus respicit
 Saepe suos, propriam
 Originem considerans. Tuam
 Quam Tu beatus prole NAGORSCI
 Quando pari studio
 Servat paternos spiritus.
 Bellona STANISLAO ahenam cassidem,
 Terribilem clypeum,
 Hastamque tortam tradidit.
 Nupsisse Marti diceres fortem DEAM,
 Sic cataphractus Eques
 Mavorte praestat pectore.
 Quem non sagitta vulnerans, non grandinis
 Sulphureae pluvia
 Ullo retraxit praelio.
 Per ferrum & ignes, & per enses Noricos,
 Non timidus volitat
 Per mille strages Optio.
 Nec non IOANNES signa IUBOMIRII
 HIERONYMI subiens
 Pari resultat spiritu.

Mens

240   BENEDICTI à S. IOSEPH
Mens acris illi, quodq; militem decet,
Primus inire manu,
Postremus ensem ponere.
Tertius amœna Scuta sequitur Palladis,
Inq; Pij's varias
Scholis meretur Laureas.
Utq; ense Fratres, eloquente SAMUEL
Et stylo, & ingenio
Uni laborant Patriæ.
Pulchrum senectæ nobili solatium
Et gladio, & calamo
Claris potiri Filijs.
Pulchrum NAGORSCIO tot annis oblit
In vetulis vegetos
Spectare ramis furculos.
Segnis Parentes sæpè strangulat nepos,
Dedecus & Domui
Fædo propinat exitu.
Hic Palladi Martiq; serviens Trias
Et Domui & Lechia
Omni meretur tempore.

B E N E D I C T I

à Sancto

I O S E P H

Scholarum Piarum.

E P O D O N

LIBER VNUS.

O D E I.

A D

ELISABETAM ŽOSIAM,

VLADISLAO ŽOS,

PALATINO MARIÆBURGENSI,

Skarſzeviensî, Pokrzywnensî, Latovi-

censî, CAPITANEO,

Defideratissimo Mausolo,

Superstitem Arthemisiam.

*Inter eclipses oritur, qui illustris
moritur.*G Rande tormentum, quoties amatus
Conjugem reddit Viduam Maritus,

In domo cogit quotiesq; mæsta

Cernere signa.

L

Corda

BE

242 BENEDICTI à S. JOSEPH

Corda quæ firmo cojère nexu
Sæva mors quando dirimit, cruentus
Pectoris licetor, nimiq; sæva

Ansa doloris.

Sed tamen quisqvis meminit malignis
Hanc DEVM legem posuisse fati,
Ut ferant nunquam diuturna nostræ

Stamina vitæ,

Indolet, certum lachrymisq; ponit
Tempus, ut longo gemitu dolentem
Sauciet mentem, timet, & cadentes

Temperat imbres.

Te VLADISLAI meminisse, pulchrum
Integri semper documentum amoris:
Sis memor, tristis posito sed omni

Turbine planctûs.

Non eget tantis lachrymis, sereno
Læta quem spectat Cynosura vultu:
Et polus panis cui præparatus

Obviat ulnis.

Inter eclipses oritur, peractis
Qvi nisi illustris moritur triumphis,
Nec mori damnum est, ubi destinatis

Reddimur astris.

Ius in hunc nullæ tenuête Parcæ,
Læve nec nevit Dea cruda filum,
Sola cûi virtus præit ad futuram

Vltro salutem.

Sic

Sic tuus Conjux etiam per atrae
 Pressa calcando ruit arma mortis,
 Quem polo Rectum, memoranda cælis
 Reddit honestas.

ODE II.

AD

CONSTANTIAM
 LOSIAM,

Palatinidem Mariæburgensem,

*Dum statim à morte Parentis sui col-
 lecto omni Virgineo ornatu, maternis
 pedibus aduoluta, eximia pietate &
 innocentia petit, ut possit diuende-
 re, congregato inde peculio ani-
 mæ Parentis suffragatura.*

Virago fortis, & tuo CONSTANTIAE
 Nomine nobilior
 Magnæ voluptas LOSIAE
 Spartana Te Mater? Laconnè vel Parens
 Eximiam sobolem
 In hoc nutritiuit sæculum?

L 2

Qvo

244 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Quo sumptibus non parcitur, corpus modo,

Putre aliquando nihil,

Et esca verax vermium,

Exhauriat totum Padum, cunctas Tyri

Divitias & opes,

Et fulva Gangis littora,

Insignis ostro dum puella prodeat,

Aurea purpuream

Vestemq; neçtat fibula.

Nodantur in aurum nitens crines vagi,

Vt Zephyris, levibus

Sic vana ventis carbasa.

Aurata collum sepiunt monilia,

Sqvama caput rutila,

Et laxas, onyches, togas.

Nec luxui parçit pedum fastus tumens,

Dum crepidas ligulis

Ornat superbè gemmeis.

Tu nata Virgo sæculo tam prodigo,

Nec duodennis adhuc

Ab his abhorres moribus,

Constantiæ vel Innocentiæ novo

Nomine digna cani,

Major Lacæna quâlibet.

Prostrata pedibus Matris unicum petis,

Sollicitè reliquæ

Quod deprecantur Filia,

Orna-

Ornatus omnis ut Tuus vendi queat,
 Lugubre quando peplum
 Parente sumptum mortuo,
 Ac inde collectum peculium in sacra
 Auxilijs animæ
 Tradi paternæ postulas.
 Non cultui parcit tuo Mater pia,
 Enumerat pretium
 Iuri relinqvens Filia.
 Stupenda virtus in tenella Virgine!
 Omnia prostituis
 Functo Parenti seruiens.
 Hæc tanta pietas optimæ fat uberes
 Elicuit lacrymas,
 Summumq; Matri gaudium.
 Vel ipse nigrâ prospicit tumba Parens,
 Tamq; animum tenerum
 Sux stupet Constantiæ.
 At rumor hujus ad me dum venit rei,
 Non taceo; memori
 Sed cuncta pando carmine.

ODE III.

AD

IOANNEM ANTONIVM
L O S,Capitaneum Pokrzywnenscm,
Palatinidam Mariæburgensem.

O! magna magnæ Gratia Gratia,
Ocelle Matris, firma domestica
Columna DÆBROVÆ, ac imago
Eximij rediviva L O S i.

Acerba nuper mors Lechico Patrem
Subduxit orbi: Flevimus, & Tuis
Matrisq; lamentis profundi
Addidimus fluxivos doloris.

Cùm Tu superstes, cum docilem Parens
Ad quæq; format maxima Filium,
Spes certa, quòd reddes Parentem,
Quòd Proavis, Abavisq; dignum
Ages Nepotem. Nobilitas juvat,
Nasciq; magno Sangvine; sed tamen
Plus præstat indoles, superbos
Et superat melior penates

Omnino virtus Hâc duce maximi
Crevêre Gracchi, crevit & Hercules;

Tu

EPODON LIBER VNUS. 247

Tu deinde cresces, ac Achillem
 Magnanimo perhibebis ausu.
 Tunc læta Marris pectora non leues
 Ducent triumphos, cum poterit suum
 Spectare subsultans IOANNEM,
 Ut rigidi modò signa Martis
 Ille, ille ducit fortiter, ut modò
 Adest Equestris Nuntius ordinis,
 Ut vel Palatina curuli
 Ad Lechicum vehitur Senatam.
 Aggratulabor tunc & ego meo
 Fortasse Vates lætior entheo,
 Quòd ista prædixi, futura
 Quæ solidi statuere cæli.

ODE IV.

AD

PETRUM
 SUSTINOVIVM

Multa sine crimine patientem.

*Reliqua decora utcumq; didiceris, pati-
 entia nonnisi per exempla instillatur.*

*S*partana virtus vix aliter potest
 Quandoq; disci; ni doceant prius

L4

Exem-

248 BENEDICTI à S. IOSEPH

Exempla Majorum, peractæ

Cumq; alijs aliquando scenæ.

Spartana virtus est patientia ;

Hanc PETRE nemo possidet: indiget

Res arte ; nam natura longè

A simili refilit decore.

Thebanus olim Miltiades suo

Ad bella ductu non ijt: excitent

Prius Themistoclis trophæa,

Tunc rigidum subit ille campum.

Posses molestam pauperiem pati,

Posses misellæ liba paropsidis ;

Vt quisquis aut lingvâ procaci, aut

Innocuam lacerat liturâ

Mendace famam, jam stomacho ferox

Bilis movetur, jam refugis abis

Ad arma viribus, frementis

Impatiens remanesq; pugnat.

At erigendus sæpè animus ; furor

Non iste primam Te, neq; pugio

Hic me secundam cuspidato

Insequitur penetratq; ferro.

Fuère plures, quos eadem rudes

Palæstra postquam vidit, in optimos

Formavit Athletas, virorum

Non modicos statuendo casus.

Quousq; tantum vivimus, in dies

Re-

Recens ferendi materies datur.

Quicumq; non passus, putandus

E miseri nisi fæce vulgi.

Vnum levamen, si veniunt mala,
His non reniti. Fit levius jugum,

Quod leniter fertur : paramus

Non steriles, patiendo, palmas.

ODE V.

AD

TYLMANVM

à GAMEREN

GAMERSKI,

S. R. M. & Illustriss. MARESCHALCI

Regni Architectum.

Decet Dynastas nil aliud magis
Quàm thaumaturgos quærere Phidias ;

Pulchrumq; , non rudes Apelles

Si dominis remanent in Aulis.

Fecere magni semper id Hæctores,

Et clara summis Nomina purpuris :

Fecere Alexandri, bonosq;

In pretio tenet Architectos

Quicumq; dives, nec nimis indigæ

250   BENEDICTI à S. IOSEPH
Ex sorte plebis. Qvod LVBOMIRIO
Dignum MARESCHALCO est, ubiq;
Eximias locat ille moles,
Grandiq; sumptu summa palatia,
Et digna tanto nonnisi Principe,
Qvæ Regiam solis, superbas
Qvæ superent Babylonis arces.
Iam verò qvot non eminet ædibus
Erecta Padvano ANTONIO Domus ?
Non qvanta, sed qvalis, stupendâ
Atq; fidem superante pompâ.
Et hæc supremi laus LVBOMIRII
Qvod tanta præstet, deq; rudi situ
Immensa ponat tecta, longo
Indubiè memorandus ævo.
Tibi ARCHITECTO non tamen eripit
Hanc ille famam, præcipuè Tuâ
Qvod arte, Te qvod & Magistro
Tam celebres statuatur ædes.

ODE VI.

A D

A D A M U M
R O S T K O W S K I,
Præpositum Varſaviensem.
Vladi-

Vladislaviensem, Plocensem Cano-
nicum.

*Dum Regio beneficio Prælaturam
Varsaviensem obtinuisset.*

VT fama, sic & grande fatis decus
Summis probari Principibus, quibus
Non quilibet cordi, nec omnes
Irriguo recreantur amne.
Diu rogari munificus solet,
Ut manet, imber: sæpe diu genu
Necesse flectat, Gratiarum
Qui faciles sibi poscit aras.
Plerumq; lanx est, dextera Principum,
Quæ sæpè strictè ponderat, ut cui
Fortuna largienda, vel non:
Qui meritis gravis est, benignæ
Hic experitur munera Gratiæ;
Exile pondus rejicitur, neq;
Agnoscit aut frontem serenam, aut
Propitios hilaresq; vultus.
Sed ista debent immeritæ nisi
Sufferre vires: respiciunt, suo
Stringuntq; pectori favores,
Dum meritam reperere mentem.

252 BENEDICTI à S. IOSEPH

Non hæsit in Te Gratia Principis,
Dignum notavit quando per omnia

O! docte ROSTKOVI, fovente

Quin potiùs gremio sinuq;

Complexa magnam protinus indolem,

Et his revinxit fascibus. Aureo

Quippe imbre dignus, qui per omnes

Ne minimùm sterilefcis annos.

Ascende felix! nec tamen ultimum

Hunc esse honoris credito limitem :

Prædico vates, quod nitebis

Præsuleis aliquando Vittis.

ODE VII.

A D

S E V E R I N V M

S Z C Z V K A,

Canonicum Culmensem.

Forsan severi territa Nominis

Horrore buxus non poteris novos

Formare cantus, plectra forsan

Nil cupidæ recinetis auri.

Sed nil severi nubila Nominis

Vos oro tangant. Vidi ego, quod nisi

Hic candor & Rectum triumphant,

Quod probitas teneat quietam

Ad-

Addicta sedem: blanda sonantibus
 Quin Musa chordis carmina tempera,
 Buxusq; dulcis, barbitosq;
 SZCZVCIACVM resonante Nomen.
 Innata quanquam dexteritas Viri
 Est sæpè magni, gessit ut ardua
 Et magna postquam, malit omnem
 Egrediè meruisse laudem,
 Quàm audire turgens. Nil resonantibus
 Externa prodest tibia plausibus:
 Virtute censeri, supremus
 Semper honos, meritiscq; vera
 Laus æstimari. Nil cytharæ sonent,
 Nil molle plectrum, nil Bercynthiæ
 Et tibiæ, chelyscq; , virtus
 Non vacuas canet ipsa laudes.

ODE VIII.

AD

CASIMIRVM
 P A C,

EQVITEM MELITENSEM,
 M.D.L. Supremum Notarium.

ET Malta novit nil aliud, nisi
 Vel Martiales quærare spiritus;
 Igna-

254 BENEDICTI à S. IOSEPH

Ignava vel si mens inersq̄,
 A proprio remove portu.
 Et PACIORVM non alijs potes
 Sangvis morari sedibus, aspera
 Qvàm bella qvæ tractant, ferumq̄
 Assiduè meditantur hostem.
 Inventa postqvam per Latias Tibi
 Exulta Musas, & peregrè simul
 Lustratus orbis, bellicosæ
 Castra statim placuère Maltae.
 Nec acta remo res, sed ahenæ
 Vbiq̄ conto; pro levioribus
 Vexilla velis, proq̄ proris
 Herculeæ valuère parmæ.
 Spectavit heros Insula LILIO
 Nocere spinas nil Mareoticas,
 Spectavit, ut Ducum propago
 Littavici sobolesq̄ Martis
 Inter frementis littora Nerei,
 Et Melitensis regna Propontidis
 Interritus stabas, merendo
 Non teneas CASIMIRE palmas.
 Vicina palmis LILIA; bellicis
 Propinqva semper classica PACIIS,
 Ex LILIO & nunc PACIANO
 Malta novam sibi speret herbam.

ODE IX.

A D

LAURENTIUM
WODZICKI,

Pocillatorem Varſavienſem.

*Novum fanoris genus DEO ſenera-
ri: dare quod acceperis, ne luculen-
tius recipias, quod dederis.*

L. Argiens promptè manus, irriganti
Quævè decurrit ſimilis fluento,
Deficit nunquàm, parat imò plures
Prodiga gazas.

Nam quod offertur Superis, benigni
Illico reddunt Superi, nec unquàm
Se ſinunt vinci, quia plura poſſunt,
Plura rependunt.

Filij tolli pòterunt, & omnes
Sanguinis venæ, Superis profuſa
Dextra dat quidquid, manet, ac ſuperſtes
Durat in ævum.

Sæpè cisternas videas fugatis
Aridas undis; videas lacunam
Sæpiùs ſiccam, quod aquas avaro
Detinet hauſtu.

256 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Qvò fluunt fontes magis, & propinquos
Irrigant campos, magis auctiore
Defluunt alto, faciuntq̃ plenis

Flumina ripis.

Largus in cælos, velut æqvor unum
Semper effundit recipitq̃ semper;
Qvæ dedit, rursùs repetit trecenta

Omnia fructu.

Virgo qvam è puro veneraris auro
Ponderis magni statua **WODICCI**,
Non sinet vinci, referetq̃ dite

Munera censu.

Pauperum mensas quotiesq̃ misso
Pane sustentas, etiam pro ijsdem
Est vades Numen, vacuamq̃ nunqvàm

Perferet arcam.

Numini quidquid dederis, refundet
Largius Numen, referata nunqvàm
Dextra stringetur, quia prompta prompta

Præmia dextræ.

ODE X,

AD

**DOMINICVM IGNATIVM
WINKLER.**

Supremum Thesauri Regni Notariùs.

Nil

*Nil de tempore prodigit, qui curas
Pietate temperat.*

Fortuna nobis parcius nihil dedit,
 Quam spatia pauca temporis.
 Auro æstimanda cuius hora quælibet,
 Fulvoq; Gangis gurgite.
 Natura nostra sed nihil scelestius
 Caro profundit tempore :
 Dies & anni transeunt, acti breuem
 Intrâ theatri limitem.
 Nec vita quidquam pensi habet, negotijs
 Quamvis trecentis obruta.
 It otiosus sæpe homo ! lustrans forum
 Urbis plateas circumit.
 De crastino totusq; pendet, nescius
 Quod manè mortem prospicit.
 Ætatis est quidquid retrò, mors jam tenet
 Tempusq; transit aureum.
 Curas bonus Pietate Vir dum temperat,
 Nil prodigit de tempore.
 Immensa virtus, sed recenti sæculo
 Aut exul, aut hospes nisi :
 Magno tamèn Notario domestica
 Ipsiq; culta à fascijs.
 Procede felix, pariet ipsa laureas,
 Sublime quæ cælum parit.

Non

258 BENEDICTI à S. IOSEPH

Nō minuit, auget sed adhuc hæc opes Dea,
Nomenq; reddit inclytum.

Quæ Principes ornat, fovet Provincias
Fortiq; custodit manu, (mum,
VINKLERIANAM provehet simul De
Hoc Vate dico Spiritu.

ODE XI.

AD

ALBERTVM STANISLAVM
CHROSCINSKI,

Regiæ Camerae intimū Secretarium.
Cum Lucani Pharfaliam versu vernaculo
eruditissimè concinnatam, luci publicæ
commisisset.

*Literis & scriptis suis Vir doctus ef-
ficat, ut mortalitas sua finire pos-
sit, non vita.*

TE Musa mater, Te genitor dedit
Apollo Vatem, cui ita Delphicæ
Stravère se laurus, ut ultrò

In virides abeant coronas.
Sic arma Cai Cæsaris, & simul
Cognata multo sanguine prælia,

Sen-

Sensu repræsentas Polono,
Sarmatico recinisq; pleetro.

Vt si Lucanus surgeret, & novam
Spectare vellet Pharsaliam, Lecho
Correptus entheo Latini

Defereret juga trita Pindi.
Mos iste magnis ingenijs, suæ
Studere genti, cumq; idiomate
Possunt domestico referre,

Nolle alias adhibere lingvas.
Mos iste summis ingenijs, stylo

Parare famam, seq; sequentibus
Monstrare sæculis, perennem
Perq; libros reparare vitam.

Suis premuntur cætera finibus,
Fortuna, vires, firmaq; sanitas,
Roburq; corporis recedunt,

Et miserâ tumulantur urnâ.

Ipsæ perennant nonnisi literæ,
Ex eruditæ fama; profluens

Labore mentis perseverat,

Et remanet satis æviterna,
Æterna si non. In miseris patet
Terra ipsa mortes, per tumidas Domos,

Per regna, per gentes, cruento

Sæviti atrox Libitina ferro.

Totumq; quidquid nascitur, horrido

Perit

260   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Perit tumultu. Non Parijs cinis
Tutus sepulchris; instat atrum
Marmoribus tumulisq; Fatum.
Vis sola docti non perit ingenâ
Per eruditas difflua paginas:
Theatra nutant; literarum
Stant solido monumenta fulcro.

ODE XII.

AD

**IOSEPHUM
LUBOMIRSKI,
CURIÆ REGNI MARESCHALCÛ,
S. R. I. PRINCIPEM.**

¶ **E**lociores quis mihi spiritus
V **C**oncessit alas? quis furor igneus
Sublime per nubes, & altum
Quæ superis dedit ire regnis
Fortuna Vatem? Iam mihi frigidi
Transacta cursu culmina Caucafi,
Iam cessit Hæmus, & nivolas
Æoliæ superavit arces
Decorus error. Iam mihi Tybure
Excessit ales penna, per Appulas

Iam

Iam vectus ocre, sisto tandem
 In Lechicis vetus hospes oris;
 Et Te Paternæ gemma Propontidis
 Flumenq; canto. Non Helicon magis
 Præ SRENIAVA, non amæni
 Castalidum potuere vati
 Placere fontes. Hic CALASANTIIS
 Est ripa Musis, hic quoties Tui
 Crystalla spectamus fluenti,
 Nil aliud nisi gratiarum
 Spectamus Altum. Lechia Martium
 Experta flumen, nec petit Indicos
 Subinde Ganges, ditiores
 Quandoquidē SRENIAVA vester
 Ostendit Hermos. Curre per aurei
 Longæva felix sæcula fluminis,
 Nos LYBOMIRSCIVM perenni
 Obsequio celebremus amnem.

ODE XIII,

A D

IOSEPHUM
 LUBOMIRSKI,
 ABBATEM TINECENSEM,
 S. R. I. PRINCIPEM.

Iam
 T VI faventes Fluminis alveos
 Et larga cantem rectius ostia, Im-

262 BENEDICTI à S. IOSEPH

Immensa quàm Nili profunda,
Aurifluig; sinus Hidaspis.
Ut nostra tantùm pauperies Lechos
Ingressa calles, protinus alterum
Experta Gangem, SRENIAVÆ
Munificas reperitq; ripas.
Quem Thressa sensit sub Chocimo Pharos,
Periculosis quèm reducem Lechus
Agnovit in rebus Camillum,
Larga PODOLINII fluenta
Direxit in nos. Mox similis Patri
Et Thaumaturgo non minor Hercule
GEORGIUS RESSOVIENSES
Propitius patefecit undas.
Impressa magnis tanta Nepotibus,
Insculpta magnis gratia Filijs,
Ut PODOLINII faventem &
Ressoviæ fateamur amnem.
Nam quid Supremus Scipio Lechici
Director Orbis? quid Lechicæ cui
Concreditur clavis saburræ?
Ni Hesperijs Tagus est arenis?
Hoc fonte manat gratia, quæ Pias
Amore magno prosequitur Scholas,
Hoc nostra paupertas fluento
In tenui vehitur carina.
Et Tu Patrona non deeris manu,

Præ-

EPODON LIBER VNUS. 463

Praclare tanti Pelee gurgitis,
Et Tu CALASANTINO opimus
Non deeris Benefactor Orbi.

ODE XIV.

A D

ANTONIUM ANDREAM
KRZESIMOWSKI,

ABBATEM COPRIVNICENSEM, S. O. C.,
per Poloniam Commissarium, &
Vicarium Generalem,

*Dum Viatorem Christianum iteratò
lucti publicæ commississet.*

Q Vis me per æquor, per nimias jubet
Qvis ire flamas? quis per inhospitas
Viator ignotum cavernas
Difficili facit ire passu?
Et cum per Vrbes, per varios quoq;
Imus receptus, ille vel integro
Ab orbe divertit, Deumq;
Et superas nisi svadet auras,
Viamq; cœlum versùs. Inutilis
Non iste trames, non KRZESIMOVII

Du-

264   **BENEDICTI à S. IOSEPH**
 Ductoris ignavusq; tractus,
 Sed Pieras, sed honesta virtus
 Qvò quemq; poscit ducere. Barbaras
 Labore vano carbasa tendimus
 Stulti frequenter ad Mycænas,
 Et madido nimis æstuosas
 Sudore Syrtes visimus, interim
 Qvam sæva torvæ bella Propontidis
 Instant peregrinis, stetitq;
 Qvam tragico via sumpta damno.
 Alter remotas Hesperia domos
 Scursor intrat, transit in exterum
 Et sæpe curiosus orbem
 Magnificas specularo Thebas.
 Sed inde crescit, qvanta domestici
 Iactura nervi, dum Patrium nepos
 Dissolvit ac absunit aurum,
 Exq; adito nihil auget orbe.
 Et sancta rarò respicitur Sion,
 Et alta cæli regia defidi
 Aditur haud menti, nec unquam
 Æthereæ revocantur oræ.
 Tu KRESIMОВI ductor ad inclytam
 Nunquam dolendo tramite Patriam,
 Tu ducis ad cœlum Viator
 Eximiaq; Sionis arces.

ODE

ODE XV.

AD

CASIMIRUM
ZELIGOWSKI,
Pincernam Braclaviensem,
Notarium Theſauri S. R. M.

Dum cum Tartaris conſtigens, & è
ſummo periculo evadens, votum
MARIE de Gratijs Varſaviæ
depoſuit.

Virgo, quæ Caſtrorum acies frequenter
Dicitur Nobis; Tua vota pronò
Accipit vultu, proprijsq; poni
Gaudet in aris.

Martij poſtquam cupidus duelli
Ad rigoroſæ data ſigna conchæ
Mente Bellonam, validum ferebas
Pectore Martem.

Thrax pharetratis violentus alis
Caſtra conſcribens micuit ſevero
Illicò ferro, Pharijsq; cepit
Prælia telis.

Prodigus vitæ ruis in furentem
Mox ZELIGOVI generoſus hoſtem,
M Comi-

266 BENEDICTI à S. IOSEPH

Cominus stricto sinuascq; multa

Vulnera ferro.

Hinc & hinc ardent nimio calentes

Impetu dextræ, numerus sed inde

Et cruentatis numerosa præstant

Agmina peltis.

Quid tot & tantas ageres phalanges

Miles adversus? duo sæpè magnum

Herculem terrent, quid ubi frequentes

Excipis hostes?

Virgo quæ Thressam dominis cõdercet

Calcibus Lunam, placuit potentem

Robur in Thracem, dubijsq; certa

Anchora rebus.

Illa diffusas Dolopum sarissas

Pressit admoto domitrix cothurno,

Illa flagrantem medio Camilla

Iuvit in æstu.

Illa vel fractis metuenda telis

Diffluas hostis tremefecit alas

Illa concussum penitus duellans

Reddidit Hæmum.

Tu tuam tantæ Dominæ salutem,

Tu tuos tantæ Dominæ triumphos

Gratus adscribis, venerando sacram

Virginis aram.

ODE

ODE XVI.

AD

AMICUM

Iniquis inuidiæ moribus expositum.

*Pulcherrimum est, scire inuidias, &
posse spernere.*

INvidos nunquàm fugit ille morfus,
Quem sua virtus tenet in palæstra :
Ut quis est recti studiosus, acres

Invenit hostes.

Sed nimis parvum retulit profectum,
Ferre qui effrenes rabidasq; lingvas
Nescit, & stictæ minimam pavescit

Cupidis umbram.

Non levis magnos gradus ad triumphos
Scire mordacis fremitum furoris ;
Fama sed longè melior frementes

Temnere rictus.

Fortis id signum specimenq; mentis,
Nil ad undosos trepidare fluctus,
Assilit sanè scopulum fremens, nec

Concutit unda.

Nubilis Phæbus tegitur subindè,
Non tamen purum minuit nitorem,

M 2

Firma

168 BENEDICTI à S. IOSEPH

Firma stat lampas, sua suntq̄ claro
Lumina Phæbo.

Impigrum vexant culices caballum
Et vagæ muscæ, tamen ille gressum
Promptius profûs glomerat, levesq̄
Despicit ictus.

Sic ad immensum stimulat decorum,
Quidquid adversis remoratur armis,
Magna mens tangi poterit, nec atro
Cedere nimbo.

Sæpè formosum redijt serenum,
Infolens postquàm tonuit procella,
Lassa prout venti quoq̄ mitigatur
Sæpius ira.

ODE XVII.

AD

CAROLVM AFFAITA

Gnesnensem, Varmiensem Canonicum

*Dignitas pramium est probitatis,
non temporis.*

TE Gnesna quamvis CAROLE tardiùs
Princeps honestis cinxit adoreis,

Te Varmie licet sacratis

Lentus honor cumulavit aris;

No

EDOPON LIBER VNUS:

269

Nocet probatæ nil tamen indoli,
 Quæ magna per se. Præmia temporis
 Non dantur, at virtus honoris
 Erigitur probitasq; palmis.
 Fuere multi, quos properis Honor
 Accessit alis, quos trabeæ quoq;
 Summæq; Purpuræ subinde
 In tenero subiere flore
 Vitæ virentis. Sæpe at inutiles
 Truncos videbis, sæpe sed hispidos
 Spectabis, explodesq; fungos,
 Quos aded properis stupebas
 Enare remis. Nobilius decus,
 Quodcunq; tardis provehitur rotis,
 Ilex diu quercusq; crescit,
 Innumeris sed habenda lustris.
 Arundo se se proripit, & citò
 Implet staturam, sed nec arundinis
 Est tanta fama, quanta quercus,
 Quæ varijs adolescit annis.

ODE XVIII.

A D

CASIMIRUM
 DVNIN GLVSZYNSKI,
 Canonicum Vladislaviensem.

M₃

Dum

270 BENEDICTI à S. IOSEPH
Dum post Stanislaum Kraiewski Cu-
stos Loviciensis denuntiaretur.

DEfunctus etiam subfilit KRAIEVIUS
Datam Tibi Custodiam.
Vivusq; fidum quem colebat Castorem,
Suo lætus fert in loco.
Et iste RADIOVII magni favor,
Post optimum, dare optime.
Laus purpurati Principis, quos unicus
Affectus olim strinxerat;
Hos morte ne quidem pati ipsâ dividi,
Vnumq; nomen reddere.
Dulcescet & funus pio KRAIEVIO
Dum funeri accines Olor
Vtrôq; lætus se eriget tumbâ suâ,
Tam candidam spectans avem.

O D E XIX.

A D

IOANNEM CHRYSOSTOMVM
GOLEMBIOWSKI,
Ord. Erem. S. Augustini Sac. Theol.
Doctorem, Ecclesiastem Regium.

Stupenda dicam! quæq; Oriens prior
Non vidit unquam: Sceptra Chrysofomi
Ama-

Amare suggestum, ac ab ore
 Veridico, simul & diserta
 Pendere svadâ. Non ea Præfulis
 Fortuna quondam visa Bisantij,
 Eudoxiam postquam hic, & aulam
 Assiduum sibi sensit hostem,
 Qvin & Dynastæ sæpius impio
 Furore moti, prælia barbaro
 Movère ritu, mella quamvis
 Ac liquidum loqveretur aurum.
 Ingratus hospes, libera veritas
 In regiarum limine sediam;
 Verumq; qui dicit, paratas
 Indubiè subiturus iras.
 Hinc septa multo tecta satellite,
 Ne tanta celsis sistat in atrijs
 Intretq; Virgo, ne superbas
 Diva loqvax agat inter arces.
 Privatus ut quis, sustinet in suis
 Illustre Numen sedibus, ad thronos
 Si vellet ire, Principesq;,
 Mille Deam remorantur hastæ.
 Tu quæ futuris scena nepotibus
 Ecclesiastes Regie, pro Sacris
 Cui veritas rostris, decorum
 Eximiè peragit theatrum.
 Sunt quæis malignè vel simulatio.

272 BENEDICTI à S. IOSEPH
Vel turpe claudit labra silentium,
Tu vera pandis: sed IOANNES
Sarmaticus dubium stupenti
Relinquit Orbi: lausne ea Principis?
Qvi tanta dici sustinet, an tua?
Qvi liberè sic dicis, omnem
Eloquio perimendo naxum.

ODE XX.

*Damnatur ad curas, qui ad regimen
elevatur.*

R Ideo vanos hominum labores:
Fæda regnandi quibus est cupido,
Cum nihil gignit nisi turbulentas
Purpura curas.
Plurimis illud placet **EMINERE**,
Et gubernatrix hominum corona,
Nec sciunt quantis diadema sœvit
Pungere spinis.
Æstimat, qui nescit adhuc, potestas
Summa quam magnis agitùr procellis,
Qvi probat tantum citò nauseatas
Ponit habenas.
Omnium est planè famulus, supremos
Se putat quisquis retinere fasces,

Servi-

EPODON LIBER VNUS.

273

Servitus quædam, regimen protervi
Maxima vulgi.

Cuncta privatus sibi vult licere,
Nil gubernanti: benè stertit omnis
Subditus, longo recreans quieta

Membra sopore.

Qui præest, custos sit oportet Argus,
Totus insomnes peragatq; noctes,
Crimen est lasso quoq; ferre paucum

Corpore somnum.

Optimè quidquid facies, malignus
Vertit in pejus tua facta livor,
Ipsa subjectus reputat nocivum

Mella venenum.

Heu coronatæ pereant catastæ,
Viximus nuper sine fastuosis
Fascibus læti, tetricas nec unquam

Duximus horas.

Blanda regnandi trahat esca vanas
Rectius muscas, mihi firma mens est
Nolle pomposum, grave nolle duro
Pondere sceptrum.

ODE XXI.

A D

M 5

IA-

IACOBUM SZCZUKA,
Canonicum Cracoviensem,

Dum feralis Nuntius venisset de
morte Casimiri Szczuka optimi
Antistitis.

*Senes, Iuvenes, neminem atas im-
munem facit: & cum nati sumus,
subijcitur huic tributo.*

Nuntius nostras inopinus aures
Involat tristi cecidisse Fato
Præfulum gemmâ, tacitasq; SZCZVKAM
Ducere noctes.

Heu! nimis crudæ fera pensa Parcæ!
Heu nimis duros Lachesis furores!
Tam citò rumpi sinuosa dignæ
Stamina vitæ.

CVLMA sexcentos etiam per annos
Viveret tanti studiosa RASTRI,
Sæva falx CVLMAM, tragicosq; RASTRÛ
Percutit ictu.

Nescio quis non ad atrox recentis
Non fleat mærens pelagus charybdis?
Flet mihi buxus, rapiturq; multo
Tibia planctu. Nec

Nec tibi tantæ strepitus ruinae,
 Nec tuis tanti sonitus fragoris
 Non ciet fletum, renovatq; fixis
 Vulnera telis.

Sed quid immiti miseri dolore
 Ad parentalem gemimus cupressum?
 Vita cum sanctæ fatis acta, lætam
 Porrigit herbam.

Tarda seu velox subiisset hora,
 Firma funesto SZCZVKA meta Fato:
 Vixit, at certum meditatus omni
 Tempore finem.

Mors senes audax, juvenesq; stricto
 Infilii ferro, paribusq; magnos
 Parca seu parvos truculenta semper
 Obruit armis.

Nascimur quotquot, simul & tributa
 Pendimus certæ miseranda morti,
 Induat vivens chalybem, severo
 Subiacet æri.

Nemo non atri juga sub Charontis
 Tendit, ad dandum properatq; censum,
 Mille ad immitem miseramq; mille
 Ostia Lethen.

Vnicum tanti gemitus levamen,
 Quod sit in nostris manibus, decora
 Morte vel pravâ volumus peractam
 Claudere scenam.

276 BENEDICTI à S. IOSEPH

Funus haud novit, cui vita nullo
Mergitur cæno, cui firma mentem
Occupat virtus, teneriq; cura

Regnat honesti.

Funus haud novit CASIMIRVS, esto
Corpus obscuras abiit sub umbras,
Spiritus vivit, medijsq; se se

Ingerit astris.

Interim trinas pudeat sorores,
Sic quòd abruptum secuere filium,
Vivit, & vivet dirimente felix

Forcipe SZCZVKA.

O D E XXII.

PRINCEPS HYMENÆUS,
MAXIMILIANI EMANVELIS

COMITIS PALATINI RHENI,
Vtriusq; Bavariae Ducis, S. R. I. Archidapi-
feri, & Electoris.

&

TERESSIÆ CVNEGVDIS

SERENISSIMÆ
POLONIARVM PRINCIPIS.

COrda seu isto coitura nexu,
Regna seu isto socianda vinclo;
Phæbe da plausum resonasq; tange
Pollice chordas.

Fi

Filias Regum Lechiæ maritis
 Vidimus pridem caluisse flammis,
 Nec SIGISMVND0 licuit beatam
 Cernere scenam.

Ad VLADISLAVM revoluta Quartum
 Pompa desponsæ fuerat Sororis,
 Cùm IAGELLONIS data Neoburgo
 Virgo Leoni.

Tertius sceptri Lechici IOANNES,
 Prima nostratis CASIMIRA pomi
 Elocant faustâ propriam BAVARO
 Sorte TERESSAM.

Mitra cum Sceptro veniunt in arctum
 Prosperè nodum : Genitam Parentes
 Fæderant vivi ; quid habent remotæ
 Lætiùs oræ ?

Sangvinum stirpes ab utrinq; certant,
 Semper Augusta coeuntq; Cunæ :
 Nexus hic unus propè fæderatum
 Efficit orbem.

Thracijs clarus spolijs BAVARVS
 Hæc paludati Soboles Gradivi :
 Quid, novo Pallas nisi copulatur
 Lechica Marti ?

Hercules nollet redivivus Heben,
 Peleus nollet Thetidem marinam,
 Tanta si prisco thalamis Amazon
 Viveret ævo. Mars

178 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Mars statim ferret Rhodopen, Apollo
Delphicam Lesbos, Patriamq; Delon:
Ille gemmato Clypeo, iste prompto
Cederet arcu.

Alteri verùm DEÀ nostra Sponso
Cessit, & cedit, Lyrico fragore
Regiæ quidni canimus revincta
Serta puellæ?

Vandalus Rheno stipulatur, atq;
Maximi Europæ fluvij secundo
Defluunt secum recreantq; vasta
Regna susurro.

Certa spes Nobis, quia post peracta
Fæderis tanti thalamiq; festa,
Et Salus, & Pax niveo subibit
Oppida curru.

Tu Tuo Virgo referes Parenti
Veneris postquam Boicas in arces,
Quod Tibi largis pretiosa manant
Tempora gemmis.

Tu Tuæ Virgo referes Parenti,
PRINCIPI vives ubi juncta Sponso,
Melle quòd nòrunt Tibi delibuti
Currere rivi.

Interim Lechi canimus, quòd isto
Corda non tantùm sed & ipsa pacto
Regna conspirant, veniuntq; in unum
Maxima fædus. Ode

Ejsdem

SERENISSIMIS
NEOSPONSIS,

Dithyrambus.

pRome tædas, nuptiales
 Dulcis Hymen prome flammas,
 Profer ignes, & nigrantes
 Dulcis Hymen pelle nubes,
 Prome tædas, nuptialis (mina
 Pompa lætos poscit ignes, læta poscit lu-
 Io! tellus! io! lætos
 Blandus Hymen promit ignes.
 Io! svave sibilantes
 Fama lenis tollit alas,
 Pellit umbras, & molestas
 Si qva nubes fixit arces, mæsta pellit nubila.
 Ibitis per purpuratæ
 Verna Sponsi regna Floræ:
 Vos inaurat ditiori
 Delicata Chloris auro.
 Vos marito flore Pæstum, (piter
 Amne Vanda, rore cælum, sole donat lup-
 Pax sereno vecta curru
 Sors alacri prompta passu.

Comi-

280 BENEDICTI à S. IOSEPH

Comitalisq; conjugatum,

Faufitalisq; tollit axem.

Blandiori perflat ore

Aura campos, & fragranti tempus instat or.

Astra clamant, Sponse vive: (dine

Terra clamat, Sponfa Vive:

Prata clamant Sponse Vive:

Stagna clamant Sponfa Vive:

Sponse Vive, Sponfa Vive

Astra clamant, regna clamant, longa cl-
(mant sæcula.

ODE XXIV.

A D

Non degenerem Magnæ

TARNOVIORVM FAMILIÆ

NEPOTEM.

Pallasnè vel Mars parietibus suos

Fixit triumphos? quæ video sacram

Descripta per Domum trophæa?

Quæ Patriæ simulacra gentis?

Dum Martiali Vividus impetu

In Tauricani cornua Bosphori

Ille ille desævit, Boruffo

Ille graves inimicus hosti.

Moli-

Molitur iras, duraq; Barbari
 In colla ferrum, vel Mareoticis
 Defigit in membris mucronem
 Sanguineis metuendus armis.
 Quis ille verò Ductor in arduam
 Excurrit Vle? creditis? inclyto
 Io SEBASTIANVS ausu
 Sarmatici redivivus orbis
 Camillus & Mars. quando Aquilæ truncem
 Ferociori robore nobiles
 Pugnamus in Moschi Draconem,
 Et validis inimica fortes
 In corda pugnis imus, & impigro,
 Vt quemq; Virtus excitat ardua,
 Tentamus annisu potentes
 Intrepidi penetrare muros.
 Quis ille verò? quis novus Hercules?
 Cui clava plusquam Marmaricos gravis
 Sternit Leones, & superbas
 Si qua movent fera monstra cristas,
 Deponit ultro, surgit & in novos
 MARTINVS ausus, PETRVS & impiger
 PAVLVS, STANISLAVSq; grandes
 Persequitur NICOLAVS hostes.
 Inde inde magnæ quos toga Palladis
 Accenset armis, quos vel ad Infulas
 Enixa Virtus, vel beata
 Præsuleis radiare vittis

For-

282 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Fortuna fecit. Numinis integros
Nosco IOANNES, & meritis graves,

Quos orbis in Cruces Polonus
In Patrias retulit Curules.

Ego ista vates, ut Tibi grandibus
Præire possim solibus, & simul
Per tanta testari decora

Pulchra Tuæ monumenta mentis.
Magnisq; magnum pagina colligat
Avis Nepotem, quem medij tenent
Hinc Plausus, hinc Honor, Paternis
Inde Domus radiosa ceris.

ODE XXV.

A D

ADALBERTVM. DONHOFF,
Episcopum Premisliensem,
Supremum Regni Cancellarium.

DEcora Virtus semper in uberes
Crescit triumphos, vœtus Ethesij
Assurge, dum Tibi virentes
Dexteritas parit ipsa lauros.

Te pulchra virtus, Te melioribus
Nutrita factis vita, per unicos
Portat resultantem decores,

Quos tumidi neq; penna Cauri, Nō

EPODON LIBER VNUS. 283

Non fluctuantis flumina Nerei,
 Non Auster, ingens non Notus, arduis
 Elidat alis, sed venustæ
 Aurifluis comitentur annis
 Vbiq; dotes. Sic Lechicus Tibi
 Favit IOANNES, Sarmatiæ Tibi
 Sic vota subscripsere, firmo
 Sic statuunt Tua facta jure.
 Te lætus Hæmus, Te juga Caucaſi,
 Gadesq; noſcent. Tu niſi gemmeis
 Nutritus annis, ad ſupernam
 Præſul ovans remeabis Arcton.

ODE XXVI.

A D

P E T R V M

à Viſitatione B. M. V.
 Scholarum Piarum.

ILLi loqvaciſ carmine tibiæ,
 Illi ſonoræ peſtine barbiti,
 Adire Te debent, decenni
 Sedulitas Tua qvos labore
 Formavit olim. Me niſi priſtinus
 Amor, recentes ſuſcitat in PETRI
 Abire laudes; & vel illa
 Norma Tuæ ſat honeſta vitæ. Sex

N6

184 **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Sex Iustra planè sub CALASANTIO
Vixisse nostro, nec minimum pigræ
Dedisse momentum quieti,
Ac tenero reticere magnas
Pudore dotes, hoc tumidâ mihi
Præ buccinantis voce superbiæ,
Hoc mille præ conchis, suasq;
Plus placuit reboante buccâ
Vbiq; nugas. Sic age, fulgidi
Quousq; vitam contulerint poli,
Silente Te loqvar, fidelis
Assiduò referamq; testis.

ODE XXVII.

A D

Dignæ olim memoriæ
ADALBERTVM STAWOWSKI,
Episcopum Petreensem,
Suffraganeum Gnesnensem.

ERgò trecentis ante laboribus
Quæsitus ultrò Præsuleas vagus
Vectabo vittas? & merentes?
Non potero redimire crines?
Ergò seqvacem STAVOVIVS suis
Depellet Hastis? qui fugientibus

Per

EPODON LIBER VNUS.

235

Per saxa per ferrum seqvaces
 Vito rotis, celeriq; pennâ.
 Et colla Tauri LESZCZYNII & Caput
 Et concitatas Quadrupedis jubas
 Movi coronaturus altam
 Auspicio meliore mentem.
 Sed parva feci : viribus omnibus
 I Gnesna I magnæ iusta fer indoli
 Et dona ! nec tantam modestis
 Stare facem patiare tectis.
 Dixit : cõactis cùm meritas Honor
 Votis reponit STAVOVIO Infulas,
 Mentemq; sat diu rebellem
 Præfuleis cumulat Tyaris.

ODE XXVIII.

A D

STANISLAVM BOGLEWSKI,
 ABBATEM PLOCENSEM,
 Gnesnensem, Vladislaviensem,
 CANONICUM.

*Dum peractis apud Scholas Pias Spi-
 ritualibus exercitijs, ad primam ho-
 stiam DEO offerendam se di-
 sponeres.* Ne

Per

NE tantùm Patrijs Scævola pro focus.
 Ducat magnanimo prælia pectore,
 Sacris consecrat aris
 Ingentem quoq; spiritum.
 Non inter Rhodopen, non Acherontica
 Intrà Tænarij tecta Palatij
 Securè latitabis
 Atris styx fera vultibus.
 Hastis missilibus provolat ultimos
 Longi **BOGLEVIUS** Ditis ad ordines,
 Calcatamq; Sacerdos
 Magnus Typhionem premit.
 Cui nec Marmarico Cerberus impetu
 Clausis terribilis nec Domus ostijs
 Nec nigri furor Orci
 Magnam destinet indolem.
 Implebitq; novis Victor adoreis
 Romanas acies, quæ vel in igneæ
 Surgunt castra Megæra
 Regis signa vel inferi.

ODE XXIX.

A D

EVNDEM.

Dùm lustratâ Italiâ & peragrâta studio-
 rum causâ Vebe, in Patriam rediret.

Pallas

EPH
focis
tore,
ronica
s
dines,
etu
studto-
ret.
Pallas

EPODON LIBER VNUS. 287

Pallas? an noster Patrijs decorus
PRÆSVL in Ceris, manibus Sariffas
Missiles torquet, validisq; ternam
Viribus hastam?

Pallas! an PRÆSVL! colubris minacem
Gorgonem torvis domat, & superbas
Deprimit cristas, neq; fulminantes
Sustinet iras.

Quâ suis tantum metuenda signis
Rusticas ducit Ruditas Phalanges,
Victa flet marens, & iners feroces
Damnât arenas.

Interim doctæ studiosa mentis
Fama per latum vaga currit orbem,
Dicit & pugnas, domitosq; dicit
Præsulis hostes.

Præfuli laurus viridesq; serpent
Per comas frondes, & adhuc corollæ
Ambient crines, venientq; plenis
Pæsta rosetis.

ODE XXX.

AD

MARIAM de GRATIIS,

In Varsaviensi Scholarum Pirum
Basilica fauoribus illustrem.

Thre-

Threifia sic quondam Harpalice fuit

Collecta nodo Virgineos sinus

Castè fluentes, & pudico

Tecta genu, atq; oculos nitentes

Suffusa, spumans sub pedibus cui

Serpens, vel agris de Lybicis aper,

Suspensa cûi simul pharetra

Leve simul jaculum, terefcq;

Gestatus arcus; ni Harpalicên adhuc

Supra videri Threijciam velis

O Gratiarum Virgo! formâ

Mænalias superans Dianâ.

O Virgo qualem te memorem! Tibi

Mortalis haud vultus: Dea Cælitum

Vel prima Nympharum repressi

Exuvijs celebris draconis.

Armata velis non capreas, aut

Damas fugaces insequeris, nigrum at

Pythona, qvi monstrum universo

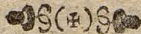
Et nimius fuit horror Orbi.

Sis Sancta miles Numinis, & Tuam

Agnoscat omnis Lechia gratiam,

Pestemq; fatalemq; morbum, his,

Quas retines, prohibe sagittis!

ODE XXXI.

De minima Schol. Piar. Religione.

VTcunq; torvam mobilis induit
 Fortuna larvam, decoquitur suis
 Fortuna technis, & doloso
 Qvas posuit malefida vultu
 Inanis artes; occidit ad suas
 Inanis artes, nec timet asperas
 Fati procellas, ipsa virtus
 Quem placidis sinuavit alis.
 A tetriori non semel acrius
 Emissa Averno per **CALASANTIAM**
 Grassata tempestas carinam,
 Et tonuit temulenta multo
 Procella flatu, sed sequitur nigra
 Vt incalescens nubila Phosphorus,
 Solesq;, lætiorq; Phæbus
 Sæpè trucem comitatur Austrum;
 Sic nos procellis è medijs redux
 Phæbus serenis stipat Ethesijs;
 Pulsâq; tempestate lætam
 Pulchra vehit Cynosura frontem.
 Eheu in ipsis fata periculis
 Favère nobis invida, funera
 Per ipsa crevimus, tenellæ

N

Ne

290 BENEDICTI à S IOSEPH

Nec nocuit fragor ille plantæ :
Septemq; Romæ collibus altiùs
Defulminatam protulimus caput,
Et mille vexatus colubris
In validos adolevit armos
Iste Iste partus. Teutonicas neq;
Tantum per Alpes fiximus arduæ
Trophæa famæ, quò feraces
Sardus opum trahit usq; campos;
Quò bellicosas provehit impiger
Hetruscus arces, ivimus, ivimus,
Nulliq; pulchriora nostræ
Non dedimus monumenta famæ.
Nec Scylla tantis æmula passibus
Nos à Sicano detuderat sinu,
Scyllamq; naufragasq; Syrtes
Egredimur, Siculosq; nostram
Ad usq; portus figimus anchoram.
Iam magna Rhenus nomina Patrijs
Æternat undis, & refusis
Ire negans vaga lustra rivis,
Vbiq; nostris fertur adoreis.
Iam Varna plenis defluus alveis
Hære nescius per ipsum
Eluviem meditatatur orbem.
Quis & Polonis exul in arcis
Non indecoræ stemmata gloriæ

Ignor

Ignoret? & noster reclini
 Sarmaticas veneratur amne
 Subinde palmas Vistula, sedimus
 Plebeia non turba, aut vaga, sedimus
 Non vulgus ignavum, sed amplas
 Sparsa cohors Lechiæ per oras.
 Adhucq; plures ibimus, ibimus
 In Regna & urbes, ibimus ultimas
 Post usq; Gades, quò remota
 Cimmerios vehit Vrfa currus:
 Quò Nilus ingens, quò Mareoticus
 Assurgit Orbis, quò mare barbarum
 Baltisq; Cimberq; & trecentos
 Longa vehit Genoesa fines,
 Nos canus Atlas, nos sciet ignei
 Arctoa solis Regia, maxima
 Devexa nos noscent, & ipsos
 Fata dabunt superare calos.

ODE XXXII.

A D

MARCUM MATCZYNSKI,

Palatinum & Generalem Terra-
rum Russiæ.

*Dum munificentissimus Fundator
Varesij sumptuosissimo opere Ba-
sili.*

N 2

*silicam, & Collegium Scholis
Pijs erigeret.*

O Lim potentes ad sonitum Iyræ
Stetère muri, nunc iterum novus
Si surgit Amphion, ab ipsis
Vivificat sua pleetra muris.

Postquàm levatam de Pario licet
Spectare molem marmore, Virgini

Altumq; sustolli colossum,

VARESIIS pia dona templis.

Tunc prompta per se fertur in alites

Testudo passus, tunc cytharam placet

Pulsare, Lesboâq; magnum

MATCZYNIVM celebrare buxo.

Humana celsas sæpe superbia

Educit arces, sæpè palatia

Grandesq; structuras profuso

Ædificat penus ampla sumptu.

Sed quas superstes vel tumulet Nepos

Inerte stertens segniss in otio,

Vel ipsa temporum vetustas

Icariam trahat in ruinam.

Quæ templa Divis erigimus, boni

Nutare nunquam templa sinuat Dij;

Stant tecta, stant turres, & alta

Stant

Stant solido tabulata nexu.
 Quid dùm Latinas ponè statim Scholas
 E liberali constituis sinu,
 Quid dùm Inuentuti docendæ
 Non steriles adhibes Magistros?
 O quanta MARCI gloria, vel sine
 Consorte, pulchro nomine fertilis
 Gaudere Patris, totq; planè
 Quantus honor numerare Natos,
 Quot sunt Alumni. Nil magis adiuuat
 Ad plena veri stemmata nominis,
 Quàm per Scholasticam Inuentam
 Magnificam cumulare famam.
 Hic sunt Athenæ, de quibus inclytos
 Sperare quondam Magne potes viros
 Fundator: hic est Sparta quædam
 Egregiæ referata pubi.
 Isthinc Achilles, ac Agamemnes,
 Isthinc Camilli cum Fabijs, graves
 Isthinc reassurgent Catones,
 Hinc veteres venient Metelli.
 Vt quis Scholarum pulverem Olympicum
 Egredius olim per stadium novæ
 Virtutis ibit, seq; forti
 Associans comitem Gradivo
 Accinget enses, regna per hosticæ
 Grassando Trojæ; castraq; sedulæ

Ut quis supergressus Minervæ,
 Se Patriæ poterit probatum
 Monstrare Consum : dicet, ad omnia
 Non usitata culmina gloriæ,
 Ad summa quævis ac honores,
MATCZYNIAM soleam paratum
 Fuisse calcar ; dicet, & ultimo
 Narrabit orbi, se Accipitris Tui
 Pennis alacribus vibratum
 In medios volitasse cælos.
 Dicet secundus, quàm placidis Tibi
 Regale **SCVTVM** fertur Ethesij :
 Miranda quam virtus in aulis
 Ad niveos tenet usq; canos.
MATCZYNIANO dicet ut Aliti
 Addicta claræ limina Regiæ,
 Cum corde qui Regis videris
 Perpetuum pepigisse fœdus.
 Hæc quisq; dicet, dicam ego, maximis
 Pernix ut Ales sanctus honoribus,
 Clavim, Palatinas Curules
 Ut paribus vibrat ille pennis.
 Sed quò canori me trahit entheus
 Fervorq; plectri : jam video trabes,
 Iam cardines poni, stupendi
 Iam video juga summa templi.
VAREZIANAS jam video Scholas

In non profanam crescere machinam,
 Fervere classes, congregatas
 Iam video juvenum catervas.
 Hi plura dicent, fiet adultior
 Cūvis ut ætas, nec ruditas semel
 Excussa permittet taceri
 MATCZYNIÆ monumenta dextræ.

ODE XXXIII.

A D

ANDREAM ZYDOWSKI;

Vexilliferum Cracoviensem.

Quidquid ANDREA loqueris, rosarum
 Plena prorumpunt subito canistra,
 Mel inest verbis, & ab ore purum
 Defluit aurum.

Fabulis addam Iovis è cerebro
 Palladem natam, Tua Musa proles,
 Ex Tuo passim generosa prodit
 Vertice Pallas.

Seu Themis sacras Tibi credit aras,
 Seu Palatini vocat aula Craci,
 Tu Craco Consus, Themidiq; promptis
 Signifer alis.

N 4

Lechi-

296 **BENEDICTI à S. IOSEPH**
Lechicus quidquid meditatur Orbis,
A Tuo totus prope pendet ore :
Penduli Lechi, Lechiaq; Equvester
Pendulus ordo.

Tu coronatas quoties ad aures
Fers paludato Tua verba Regi,
Scuta suspendit, positisque svadam
Suspicit armis.

Tu Lechis alter Cynèas, disertam
Bloqvens promiss quoties Minervam :
In Tuum Cives, validasq; verbum
Elicis urbes.

CALASANTINÆ quia verò genti
Prodigo manat Tua dextra fonte,
Heu quid ad tanti referemus omnes
Ostia Nili.

Me vadem pono, quia quisq; nostrum
Ad Tuas promit celestima ripas,
Paupères dum sic refoves benigno
Littore Musas.

ODE XXXIV.

A D

ANDREAM CHELSKI,
Vexilliferum Sandomiriensem.

P Vilusne Martis vis Lechici cani,
Vel bellicosi Theseus Hercules, Nil

EPODON LIBER VNUS.

297

Nil plectra quærun, sat virile
 Si poterunt resonare Nomen.
 Virile quanquam nomen ad integros
 Nil dat triumphos, bella gerat manus,
 Pectusq; pro muro retundat
 Armigeras Cilicum phalanges.
 Tunc dextra talis, tunc validam probat
 Herodæ pectus, tunc mihi belliger
 Alterq; Mavors, quem peracta
 Cum clypeo manifestat ætas.
 Non Lydus Hermus; non tepidæ Tibi
 Placere Baiæ debuerant, cui
 Arrisit Hæmus, proq; fulvo
 Cultus erat SRENIAVA Gange.
 Hinc vorticosis quod LVBOMIRSCIVM
 Se milit undis Flumen, eò Tuus
 Erupit ensis, seq; forti
 Inferuit Rubiconis amni.
 Sensit repugnans arma Borysthènes,
 Et sensit Ister, Threycij canes
 Latrare quod possent, nec unquam
 CHELMSCIADI nocuisse Lunæ.
 Brevi Ducalis grandior Hercules
 Sub signa clavæ detuleras Tuæ
 Portenta virtutis, Ducisq;
 Magnanimis soleis inhærens,
 Per Bactra, vasti per freta Bosphori

N 5

Per

Nil

208 BENEDICTI à S. IOSEPH

Per ipsa crudæ pectora Thraciæ,
 Per regna, per campos, ruentem
 Non dederas titubare ficam.
 Vienna vidit, vidit & undervis
 Collectus hostis, quomodo plurimæ
 Hinc indè confluxère turmæ,
 Et soleam, rigidamq; Luna
 Stipante Falcem Barbaricus dein
 Expavit ardor, signaq; sub pedes
 Ivere vestros, CHELMSCIVMq;
 Suppositis coluère peltis.
 Rigente verùm sub galea cui
 Non canet ætas, quivè satis putat
 Bis ter vè quòd vicit; potentem
 Non ego eum reputabo Martem.
 Vacare virtus vera nequit, semel
 Pugnâsè non sat, continuos amat
 Arena bellatrix Camillos,
 Herculeosq; petit labores.
 Robustus acri militiâ puer
 Vt arma sumpsit, pugnet, ad ultimos
 Quòdusq; non pertinget annos,
 Nec residui minimam quieti
 Concedat horam. Quondam habuit suos
 Sic Sparta Cives, sic habitus Lacon:
 Iuventa ut assumpsit, severa
 Non posuit galeam senectâ.

Nec

Nec Tu supino visus in otio
 Germane Martis, qui rutilum semel
 Accinctus ensem, perseveras
 In Lechico veteranus Hæmo.

ODE XXXV.

A D

IOANNEM SZYMANOWSKI,

Tribunum Varfaviensem.

VNUS de Equestri Tullius Ordine,
 Orator Orbis Sarmatici, meam
 Auscultat ad Lyram, benignâ
 Et cytharam simul audit aure.
 Nolo loqvacem tangere barbiton,
 Ni SZYMANOVI commemorem Tuas
 Excelse laudes, Teq; magnis
 Annumerem Lechiæ colossis.
 Vt dextra pugnat pro Patria, gravi
 Instructa ferro, sic etiam bono
 Et lingua communi parata
 Penè aciem statuit, novaq;
 Molitur arces: Iurgia Civium
 Praviq; mores, non ab aheneo
 Tollenda sunt semper mucrone;
 Iudicium melius subinde

N 6

Votumq;

300 **BENEDICTI à S. IOSEPH**

Votumq; prudens prospicit arduis
Lapsisq; rebus. Lechia publicos
Proindè conventus in unum

Sapè locum vocat, & medendis

Cives requirit Lechiadùm malis.

Prout cuiq; recti dicitur amor, boni

Inserviunt Cives, & unam

Prospiciunt Patriæ salutem.

Neganda nulli palma, sed unicè

Qvam tu trecentis plenus adores,

Qvas ultro Princeps, qvas Senatus

Magnanimæ sacrat ultro menti.

Tibi trifulcis lingua tonitruis

Instar Periclis fulminat, & necem

Non ense, non armata ferro,

Sed resono minitatur ore.

Tibi ruentis grandinis in modum

Immensa sandi copia, strenuè,

Qvæ recta sentit, dicit, omnem

Eloquio refecatq; nævum.

Sententiarum pondus, & aureæ

Dulcedo svadæ, sanctiùs ut loqui

Divina non posset Minerva,

Nec gravidus tonuisse Nestor.

Implebis orbem voce; & ad ultimas

Vocalis Echo perveniet plagas,

Vultuq; majestas & oris

Cecropiâ premet usq; samâ.

ODE

ODE XXXVI.

A D

IOANNEM WOLCZYNSKI,
Dapiferum Mielnicensem,
S. R. M. Theſauri Notarium.

Non quòd miſter Principis aureum
Diſponis imbrem, non quòd & optimi
A corde Regnantis, fideli
Obſeqvio reſeras herilis
Addicta felix atria pectoris;
Sed innocenti quòd pietas Tuum
Addicta candori, perenni
Obſideat ſtatione pectus:
Hoc Muſa cantat. Rariùs hæc videt
Exempla tellus, ut quibus aulica
Alludit aura, ſe modetiſtis
Inſinuent pietatis aris.
Noverca quædam, vel Libycas ſuprà
Acerba Phædras Aula, tenellulæ
Caſtæq; virtutiſ, tyranno
Exagitat truculenta corde,
Quoſcunq; ſpectat de famuliſ probos.
Vt quis malignæ non timet aſperam
Nutriciſ iram, mille major

302   BENEDICTI à S. IOSEPH
Hippolytis, vacuumq; non fert
In orbe nomen. Sic Tibi Curia,
Regalis ostrum sic placet atrij,
Vt irremissâ puriores
Mente colas Pietatis arces.

ODE XXXVII.

AD

ANTONINVM STEPHANVM

MDZEWSKI,

Ex Ordine Prædicatorum assumptum
Episcopum Calamatensem,
Suffraganeum, & Custodem Luceorientem,
Ac Deputatū Indicem ad Tribunal Regni.

NVnquam relucet pulchrius Infula,
In eruditum quàm data verticem.
Ornatur, haud ornat, magistram
Quando tenet redimitq; mentem.

Tiara libro pronubâ, pronubi
Libri tiaræ, nobilius pedum
Quod doctra tractat dextra, prudens
Quodq; rei moderatur usus.

Hinc illa sedes Præsulibus data,
Cathedra recto dicitur ordine,
Quod Doctor & non vile vulgus
Præsuleis adhibendus aris.

O quanta vastæ Tu Luceoria
 Ex erudito pectore gloria,
 Natale cum præter cacumen,
 Ingenio studijsq; doctam
 Infers Stagiram. Subvenit Angelus
 Et ille THOMAS, quo Angelico Tua
 Doctore florere rostra,
 Ac varijs patuere regnis.
 Hucusq; sanctam credimus Insulam,
 Quousq; doctum possideat caput;
 Assumat ignavos, dolendum!
 Ipsa suo perit in nitore.

ODE XXXVIII.

A D

DAMASCENVM LVBIENIECKI,
 Ordinis Prædicatorum,
 Sac. Th. Doctorem.

*Alia nobiscum labuntur & pereunt:
 virtus, eruditio, & ex eis fama
 perennant.*

Est qui fluente dives auri gurgite,
 Migdonijs opibus,
 Multaq; turget purpura.

Sunt

304 BENEDICTI à S. IOSEPH

Sunt & superba ditiorum limina,

Arsaraciq; Lares

Fulgore largo splendidi.

Alter colossos, vel theatra suscitât,

Hosceq; de domito

Parat trophæorum strues.

Ex Purpura, Parijs hic ex & ædibus,

Ex spolijs alius,

Reddi perennis postulat.

Hos apparatus mors nigro pulsât pede,

Lustraq; post aliquot

Omnis perit perennitas.

Devota Virtus, literis partum decus,

Quos tenero gremio

Fouente vel tenent sinu.

Hi per stupendos gloriæ campos volant,

Inq; animis memorum

Semper perennant cordium.

Innata pietas, limpidi vena ingeni

Angelicoq; fatis

Mens militans diu THOMÆ

Te magne Doctor maximis jungunt Viris,

Hesperiaq; scholæ

Et Galliarum pulpita.

Tum lauræ Doctoris æstimabilem

Principibus faciunt,

Et Prædicatorum Ordini.

Immen-

EPONDON LIBER VNUS.

305

Immensa nutant saxa, fortunæ ruunt ;

Gloria parta libris

Cunâtis diurnat sæculis.

Scientiæ posteri suo olim tempore,

Quanta LVBIENECIIS

It fama cum scientijs.

O DE XXXIX.

A D

ANNAM WODZICKA,

Pocillatricem Varfaviensem.

ET Tu mariti conscia fæderis,
WODZICIANÆ nupta Propontidi

Dicenda per me, Gratiarum

Deq; tribus numeranda Divis.

O grata grati filia Nerei,

O ter beati Sponsa WODICII,

Quocunq; dimanat maritus,

Tu simili pietate largo

Affundis amni. Nec Tibi vestium

Est tanta, quanta est cura, famelicus

Ne pauper incedat, sacræq;

Ne nitido spolientur aræ

Quandoq; cultu. Sunt, inopi quibus

Detracta templo pensio, turgidos

Vestit

306 BENEDICTI à S. IOSEPH

Vestit lacertos, sunt tyrannæ
In proprios Cyprides maritos;
Quæ sæpè villas, sæpè boum greges,
In delicati tegmina corporis,
Pompamq; , lascivumq; cultum
Extenuant, vacuasq; reddunt
Consortis arcas. Tu melior Tui,
Nec vana narro, Penelope Viri,
Distingvis auro, divitesq;
Pingis acu tunicas egenis
In dona templis. Sic age, proflui
In sacra & aras æmula Conjugis;
Quòd Numini datur, trecento,
Credè mihi, redit omne fructu.

ODE XL.

A D

AUGUSTINUM

à S. Ioanne Baptista,

Suum olim in humanioribus literis
Professorem.

Ingrata buxi tibia; barbiti
Inersq; nervus, si reticet Tuum
Subinde Nomen, quo vocante
Castalios aditabat amnes.

Nun-

EPODON LIBER VNUS.

307

Nunquam Chironi denegat inclytam
 Ingens Achillis laurea gloriam,
 Doctore quod tanto Leonum
 Marmaricis alitus medullis.
 Victor Darij vel medios quoque
 Inter triumphos sat meminit, cui
 Olim magistro, se suasque
 Debuerit studiosus artes.
 Et me Latinis jungere Vatribus
 Quod Musa tendat, Rhetoricis loqui
 Possim quod est rostris, modestam
 Eloquio, calamoque coner
 Tentare famam; sedulitas Tua
 In me docendo fecit, & impiger
 Ille ille fervor, quod priores
 Reddideras properare nifus.
 Silebit & nunc, qui minime Tui
 Memor laboris: me vel ad ultimos
 Sepone limites, Magistri
 Non steriles recitabo curas.

ODE XLI.

A D

IOANNEM GAUDENTIVM
 ZACHERLA,
 Consulem Cracoviensem.

ER

Est & potentum splendor hic urbium,
 Est Civitatum maxima divitum
 Fortuna, si quandoq; doctos
 Possideant numerentq; Cives.

Nam quid potenti cingimus oppida
 Augusta muro, quid solidas quoq;
 Tuemur arcès, & repertis
 Effugijs, stabiliq; cinctos

Subinde vallo ponimus aggeres :
 Abrupta tanquam valla, vel aspera
 Munimen addant saxa, celsæ
 Præsidium faciuntq; turres ;

Et non valentes consilio viri,
 Doctiq; Cives. Nil laterum juvat
 Compago, nil cautes, fragrosæ
 Nil faciunt sine Cive rupes.

Fuere Thebæ, Bactraq; grandibus
 Turrata saxis, quin Babylon fuit
 Tyrusq;, muris illa, vasto

Ista freto fatis inter omnes
 Secura gentes. Sed Babylon nisi,
 Sed Bactra firmis fortia manibus,
 Thebæq; tamdiu steterè,

Quamdiu eas potuere docti
 Formare Cives. Occupat inclytas
 Disordo Thebas, Perficiis furor
 Bacchatur in Bactris, & ecce

Cum

EPODON LIBER VNUS:

309

Cum fluuijs scopulisq; magnæ
 Volvuntur urbes. Consilium quia
 Ab eruditjs quod potuit dari
 Subinde Civibus, rejectum,
 Indomiti nimioq; spretum
 Fragore vulgi. Mænia Civibus
 Stant sæpe doctis, Roma Catonibus
 Et Tullijs, quibus sepultis
 In subitam properat ruinam.
 Hinc quanta Craco turris, & uberi
 Arx es Vavello, Metropoli decus
 Quantumq; Tu ZACHERLA nostræ,
 Cujus ab ingenio, proboq;
 Manent beatæ consilio Domus:
 Sub lege cuius pacificas timet
 Togâq; non unus secures
 Et placidos Catilina fascēs.

ODE XLII.

AD

ANNAM TYRAWSKA,
 Abbatissam Ordinis S. Francisci Cra-
 coviæ ad S. Andream
 Virago sancta, cuiq; par Amazoni,
 Filia grata DEO,
 Et grata Mater cætui.

Qvo

310 BENEDICTI à S. IOSEPH
Qvo Te Dearum, nescio, ponam loc ?

An Charites mediam
Puras vel inter Grantias.

E fulgidis non prædico penatibus,
Non ab imaginibus,

Magniq; nexu sanguinis.

Devota Christo famyla despicias Natalium

Omne decus, patriam
Nihil pensans originem.

Nec Virginalem publico modestiam,
Iudicium sapiens,

Industriam prudentiam.

Pandora Tu præsentis es vel sæculi,
Vel Themidis soboles,

Vel vera Palladis soror.

In pristinis quæ quærerem Divis bona,
Omnia Tu superas,

Et prisca vincis Numina.

E singulis quas non recenset dotibus,
Te venerabor ego

Magnam Dearum Principem.

Fortuna posita, sanguinis spretum decus,
Te potiùs celebrant

DEO sacram Viraginem.

Vestalis ipsa Virgo Clara disserat,
Virgineusq; chorus

De Matre Te quid sentiant.

ODE

EPODON LIBER VNUS.

317

ODE XLIII.

A D

IOANNEM SLIWICKI,
Thesauri Regni Notarium.

*Vacillat fortuna, nisi innitatur
virtuti.*

FELICITAS vacillat ingens, & gravi
Omne ruit strepitu,
Virtute quod non nititur.
Vidi locuplete divites peculio,
Innumeris opibus,
Aurique plenos pondere,
Vidi, superbis qui nisi palatijs,
Magnificis domibus
Omnem dabant potentiam,
Subsellijs alter, supremis fascibus,
Purpureisque togis
Niti decorus quæsit.
Et nulla virtus in tumente spiritu,
Nec probitatis amor
Rudi splendens in indole.
Felicitas his cuncta, debilis basis,
Exiguum columen
Summæ potestas gloriæ.

NI

312 BENEDICTI à S. IOSEPH
Ni fulciat virtus, ruunt quævis bona,
Interitusq; manet
Excelsa fortunæ juga.

Sic Tu fovente Fortunam tractas manu,
Vt gremium pietas
Virtusq; pectus occupet.
Fac sic, & ibit prospera in sædus Dea,
Ex probitate novum
Dum spectat & probat decus.

ODE XLIV.

AD

IOANNEM WINKLER,
Theauri Regni Notarium.

VT Tui nunqvàm meminisse Fratris
Est scelus summum mihi, sic amica
Invicem nolunt reticere carum
Plectra IOANNEM.

Summa germanum probitas, & ingens
Pectoris candor probat è beatis
Civium Regnis, animusq; puri
Plenu honesti.

Degener nec Tu, similisq; planè
Castori Pollux, properas iisdem
Passibus Recti bene constitutam
Ducere vitam.

Vive

EPODON LIBER VNUS.

313

Vive sic Pollux, velut ille Castor,
Et palam fiet, quia non opaca
Vos teget nubes, Patrij gemella
Sydera cæli.

ODE XLV.

AD

IOANNEM FRANCISCVM
à S. PETRO, Scholarum Piarū,
Præpositum Generalem.

BEATA, quæ Te Præpositum canet
Testudo Patrem, nec minus & mea
Beata buxus, Mutinensis
Nomen ubi cecinit IOANNIS :
Sed Vaticanæ nobilior chorus
Plaususq; lingvæ, quæ licet unico
Applaudit in verbo, uniuersas
Exuperat pene sola laudes.
Diviniori proxima Numini
Orbis Potestas, dum referat suas
Panegyri claves, dat ampla
Mille panegyribus theatra.
Est tanta summi Clavigeri chelys,
Vt una vel vox chordaq; buccinas

O

Obtun-

374   BENEDICTI à S. IOSEPH

Obtundat omnes, suppressatq;
Multiloqvæ strepitum Camænæ.

Hujus foveris munifica satis
FRANCISCE dextrâ, ripaq; plurimis
Fundata scutis, luculenti

Sufficiens opus est favoris.

De Purpuratis quid referam togis ?

Vt Cardinalis sæpe tuas Tyrus

Excurrit in laudes, Tuarum

Vtq; frequens pluit imbre laudum.

Sub Te supremo Præside pristinas

In nos resumit Virgo puerpera

MARIA curas : Vaticanum

Et studio meliore Mater

Inflexit orbem, quatenus in suas

Conspiret omnis Clerus adoras,

Et Roma quatenus profundo

Subijciat sua vota cultu.

Sub Te supremo Patre, scholasticus

Politur Orbis, famaq; lätius

Excurrit, & Nomen Piarum

Quotidie amplius est Scholarum.

Sed ista vates exiguis ego

Attingo nervis, grandius omnium

Loqvetur, & canet Thalia,

Eximij studiosa Patris.

ODE XLVI.

A D

ALEXIM

à Conceptione B. V. M. Scholarum
Piarum,

Exgeneralem, & Generalis Assistentem.

Primas ALEXIN non sine publico
 Plausu curules in CALASANTIO
 Gessisse cælo, vel supremum
 Consilijs animare clavum
 Per quina plusquam lustra penultimus
 Si nescit orbis, discat, inhospitis
 Canatq; terris, in futuros
 Sollicite referatq; fastos.
 Ego loqvacis carmine tibiæ
 Cantabo vates, quomodo Pauperum
 Te cætui junxit, suâq;
 Noster adhuc Patriarcha sacræ
 Inauguravit militiæ manu.
 Heroa virtus egregias amat
 Tenere mentes: quisq; fortis,
 Fortem adhibet pariter phalangem:
 Placet potenti Theseus Herculi:
 Non otiosas exigit indoles,

O 2

Qvos

316 BENEDICTI à S. IOSEPH

Qvos Filius magni Philippi
In proprijs videt esse castris.
Et Tu Iosepho non popularibus
Egente turmis, miles ad omnia
Paratus, invictum tulisti
Auspicio meliore pectus.
Infixa Patris traxit ad inclytas
Imago palmas, per sapientiam
Multamq; virtutem Piarum
Grande decus statuens Scholarum.
Inclinat ætas, firma sed indoles,
Rerumq; praxis fertur in obvios
Semper triumphos, vividumq;
In senio referat theatrum.

ODE XLVII.

AD

ATHANASIVM

à S. Bartholomæo.

Ex Provinciali Sardinia, Generalis
Assistentem.

QVis eruditi Musam ATHANASII,
Illamq; divini ingenij penum
Describat? & quæ plestra doctæ
Sufficiant aliquando menti?

Vici-

Vicina cælo fama Lygusticum
 Excessit æquor, nec satis Insulam
 Sardosq; pertransisse saltus;
 Ad Latiam volat usq; Romam.
 Ibiq; pulchrum Nomen ad Ausones
 Extendit oras, ac ATHANASIVM
 Per septicollis culmen Urbis
 Grandiloqvo vehit ultrò passu.
 Quæsitâ doctis gloria literis
 Vno teneri non patitur sinu,
 Per Regna, per montes remotos,
 Per varias volat ipsa gentes.
 Mortale ferri quo fragili nequit
 Compage corpus, fertur opinio
 Immensa, doctrinæq; fama
 Se patulo manifestat orbi.
 Sic nos Poloni, quos juga Carpathi,
 Quos non profano Vistula flumine
 Secernit à Sardis, trecentis
 Aqve Tybri iubet esse leucis,
 Te vel remotum noscimus, & Tui
 Implemur omnes pondere nominis:
 Nam fama Te longo viarum
 Prosequitur, celebratq; ductu.
 Et nî propinquum respiceret mea
 Iam Musa finem, non sinerem Tuas

318 BENEDICTI à S. IOSEPH
Impune sic abire laudes;
Nunc tenui nisi tango nervo.

ODE XLVIII.

A D

BENEDICTVM

à S. Bartholomæo,

Generalis Assistentem & Secretarium.

Arcana pulchri gloria Nominis
Semper theatrum postulat; & Tu
Exacta nominis statera
Non vacuum BENEDICTE pondus.
Nam sæpè fadè nomen inutili
Tumescit æstro, si nisi syllabæ
Illustre quid sonant, & ipsa
Facta graves patiuntur umbras.
Et Magni Alexandri arguitur satis
Subinde virtus, nî Babylon simul
Et Baëtra succumbant, Tyrusq;
Nî dominas cadat ante plantas.
Nunquam erubescit Nursia pro suo
Olim inquilino, nec CALASANTII
Tu non adornator theatri
Eximij's BENEDICTE factis.

Insi-

EPODON LIBER VNUS:

319

Insigne nostro Tu columen Patri,
 Ingens levamen Tu Generalibus
 Es semper urnis, grande summis
 Consiliumq̄, decusq̄ votis.
 Secreta quodsi respicitur fides,
 Tenaxq̄ iusti penna silentij;
 Nil pulchrius, quam exinde summam
 Magno animo generare palnam.
 Cantare vellem plura Heliconio
 Decora plectro, lassâ bivertice
 Sed Musa Parnasso, reponit
 Aonias aliquando chordas.
 Monebo Vates, ut reliqui meo
 Pro more cantent, nec faciant pigras
 Transire noctes, oscitantem
 Sed studijs reprimant soporem:

ODE XLIX.

A D

ANGELVM à Concept,
 Ex Provinciali Hetruriæ.
 Generalis Assistentem.

Hic vero supplex Te studiosius
 Submitte nostro barbitos ANGELO:
 Clangore nec debes inertî
 Angelicas resonare laudes.

O 4

Vt

320 BENEDICTI à S. IOSEPH
Vt quisquis olim de Angelico stetit
Apud misellos nos homines choro,
Iam templa, jam prompto dicatas
Obsequio sibi vidit aras.

Vnus Ioannes, qui ex humili suum
Ornare cultu dum parat Angelum,
Monetur, ut non ponat ullum
Angelicæ thymiana sorti.

Sed quis Ioannes? & quis ego? pares
Natura non fert. Illum Aquilæ vehunt;
Testudo me portat, Tuusq;

Lenta licet, iubet ire sacris.
Hetrusca tellus Te meminit suum,
Romana nunc lux suspicit Angelum,
Vel inde, quod præsentem quodam
Intuitu, velut ille primi

Rotator orbis, nunc Asiæ rubras
Metiris oras, nunc premis Africos
Narrator orbis, nunc superbas
Visis adhuc Babylonis arces.

Et Bactra debent historicam Tibi
Sepulta vitam, quod Tyrus, & Samos,
Quod Susa, quod Thebæ perito
Usq; adeo referuntur ore,

Hoc omne docto prodit ab Angelo,
Hæc est beatæ summa peritiæ;
Hoc cuncta noscentis stupendum
Indicium, specimenq; mentis.

BE-

BENEDICTIO,

Quam Seren. IOANNES III. Rex Poloniarum, dabat unice suæ Filie TERE-
SIÆ, KUNEGUNDI, dum Seren. ELE-
CTORI Bavarie desponsata, in viam se
ad suum Seren. Maritum expediret Varsa-
viã, die 13. 9vembr. An. 1694. Cujus Be-
nedictionis, vernaculo idiomate, (ut erat
super imaginem B. M. V. scripta) tenor
additur, & in latinum versum transfertur.

*Błogostawieństwo Krolá Iego Mści,
ná Obrazku Beatissimæ napisané
Elektorowey Iey Mści w drodze.*

die 13. 9vembr. An. 1694.

IUżże tedy szczęśliwie wyjeżdżay iedy-
nie á serdecznie kochána Corko moia, z
Domu Rodzicow, y Bráci twoich. Ociec
Niebieski niech będzie z tobã; ktoremu cię
oddacie w ręce. W rãny zaś Zbawiciela ná-
szego niewinne kládę cię: y pod obronę
Mátki Nayswiętszey iego. Aniofowie SS.
niech cię strzegã. Pátronowie Krolestwã
tego, y Domu nášzego niech cię w swoiey

O s

maia

372   BENEDICTI à S. IOSEPH
mąją opiece : niech ci uproszą dary wszy-
stkie Duchá Świętego. Y abyś oglądáá Sy-
nów twoich á Wnuków nąszych. Toć dáię
pożegnánie żáłośny á serdecznie kocháiący
Oćiec twoy.

IAN KROL.

ODE L.

ERgo jam fausto mea Nata passu
De domo pergas Patris, & tuorum
De sinu Fratrum, Patriæq; charos
Lingve Penates.
Sit via fidus socius, Polorum
Rektor & terræ ; manus illa faustum
Præbeat ductum, Superum beatos,
Quæ regit axes.
Saucium IESU latus innocentis,
Te cavernoso capiat recessu ;
Te Redemptoris foveant cavata
Vulnere Christi.
Mater & Virgo Tibi cum patrono
Adsit Ancili ; tueatur ambo
Te Marianus, solidet Paternum
Ægide Scutum.
Perge, securum præeant fideles
Angeli gressum ; simul insequantur
Fau-

EPODON LIBER VNUS.

323

Faustitas & Pax, faciantq; tuto
Currere calle.

Integrum Divos, Lechiæ Patronos,
Qvos colit Regnum, qvibus & reclinis
Nostra se totam Domus obseqventi
Vertice subdit :

Hi, DEUM pro Te pariter precentur ;
Donet ex illis Tibi qvas sacratum
Gratias Flamen solet è benigna
Spargere dextrâ.

Prole sis felix videas nepotum
Filiôs nostros videas nepotes,
Hoc vovet mærens Genitor precanti
Corde IOANNES.

O 6

AD

A D

B E N E D I C T I
 à S. I O S E P H,
 S C H O L A R U M P I A R U M,
 L Y R I C O R U M
 L I B R O S
 E R U D I T O R U M V I R O R U M

Pôéticè admodulantium

A M I C I A P P L A U S U S.

A. R. P. P E T R I D V N I N
 è S O C I E T A T E I E S V,
 A d L y r a m B e n e d i c t i à S I o s e p h.

O D E.

Q V o u s q̄ p i g r i c o n s c i a n o m i n i s
 T e s t u d o p e n d e s ? S i d e r i A p o l l i n i s.
 A p p l a u d e : C A L A S A N T I A N O
 Q u o d m e r u i t r a d i a r e C æ l o.

L o n g i n q v i o r i v e r u s a m o r m o r a
 T o r p e r e n e s c i t. G r a n d i a q u i n c a p i t
 A u g m e n t a a b a n n i s, & s e q u e n t i
 E t e n e r i s r e v i r e s c i t æ v o.

Q u a l i s p r o f u n d o T i m a c h u s a l v e o
 I m m e n s u s u n d i s s t a g n a t : a t h î c, u b i

Sor-

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 325

Sortitur ortus, tesqva lambit,
Et liquidos Rhodopes qverelis
Ciet lapillos. Infereret suo
Cùm Te Pòétam Melpomene choro,
Primiq; vernantem ligarent
(Mæonij pretium laboris)
Frontem Corymbi; plausimus Entheo
Exordienti: Numine qvem suo
Primasq; Regni, & eruditos
Vir Proceres memorandus inter
Fovit benignè: (qvi sapientium
Vivit medullis in similes amor)
OLSZOVIVS, Gnesnæq; mitras
Pierias meritufq; Lauros.
Iam grandiore[m] poscit adultior
Buxus cothurnum. Cogimur in Tuas
OLOR Pòétarum, Cycneis
Ad numerum volitare pennis
Laudes. Apollo es, vertice Pindari
Dum sinistra pulsas, altior. An Tua
Sub copioso non laborat.
(Digna Cedro redimiri & Auro)
Sententiarum pagina pondere?
Qvantis superbit carmen honoribus,
Cùm sanctiores, vel profanas
Arte togas numerisq; vincis.
Colit beatis dives adores

Volu-

Volumen Orbis, quo Cracias canis
 Antistitum vittas, Vavelli
 Turrigerum gemino cacumen
 Pro Colle nactus! nec Phrygiæ magis
 Labore Princeps ardet acis Mitra,
 Nec fulgurantium renidet
 Igne frequens magis unionum :
 Quàm ditiori Calliopes penu
 Micat metallo! sic ubi cæteris
 Sylvisq; quæsitâq; Lucis
 Et nemorum per opaca Daphni
 Comæ evirescunt: Te melius sacra
 Inaugurabit tænia Apollini,
 O magne Musarum Sacerdos
 Præfuleos recinens Tiaras.
 Neglecta quòd si buxus ab uncino
 Pependit olim, vel Periclis jacies
 Ab ore fulmen, detonante
 In scelerum malefacta, voce:
 Vel mitioris consilij arbiter
 Svades Honestum, cogis ad ardua
 Virtutis, impigras moveri
 Eloquio meliore mentes.
 Te Gandiarum Principis ad pedes
 Damnata quondam Purpura, BORGIAE
 Sortita Præconem, Parentis
 Te minimi Sociorum IESV

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 327

Cætus, renarrant Nomina non rudi
Ad Orbis aures ac oculos manu
Porrecta; Te exornant trecenta
Pieridum BENEDICTE ferta.
Multiplicatis, nam Tibi gloria
Currit quadrigis, sive per Exedras
Orator audiris, bicornes
Sive jugum fidibus frequentas.
Fastigiato sunt quibus emicat
Ab Igne Nomen: Lojoliæ Tibi
Per sera visendos nutrire
Sæcla Pyræ poterunt honores.
Æthæa moles jam minor aspici,
Sepulta mæret sub cinerum rogo.
Sed qui Coryphæos celebrant,
In tenebris jacuere nunquam.

A. R. P. ADALBERTI

BARTOCHOWSKI,

è SOCIETATE IESV.

Ad eandem Lyram Benedicti à S. Ioseph
Scholarum Piarum.

EPICITHARISMA.

Portenta rerum! Taijgeti juga
Placent Melampis, Tygribus Africa;
Delphinus Ægæum, Cythæron
Vultur amat, Crocodilus Algæ Na-

Natale littus. Non Iepus Insulam,
 Non Vrsa sylvam, non Libycum Iovem,
 Non Pardus accusat cubile,
 Non Leo, non Basiliscus antra,
 Non cæca Lynces lustra, nec avios
 Cervi recessus. Quæq; suos amant
 Feræ penates, nec furores
 Oceani, & scopulos acutos
 Balana temnit. Psittacus India
 Deserta laudat, nec luteam Domum
 Hirundo declinat, sed altâ
 Voce canit, celebratq; nidum.
 Nobis, Poloni, sidera patrij
 Obscura cæli. Quærimus exteros
 Orbescq; , Solescq; , & Lycæa,
 Oceanum trepidante remo,
 Mirante prorâ : quod digitis tribus
 A morte ferri nos juvet ultimâ,
 Et per tot undarum timores,
 Ludibrium fieri procellis,
 Pilamq; Ventis. Parcite Sarmatæ,
 Nam vera pando. Plus placet ultimi
 Aurora solis, plus remoti
 Fraga soli, foliumq; Chinæ,
 Plus cæsa sylvæ Pinus Iberiæ,
 Plus rapta Floræ Lilia Gallicæ
 Placent, & (imò saepe) fungus

Quem

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 329

Quem Euboicus properavit hortus;
 Quàm gemma nostro nata sub Hespero.
 O quanta labes! Siccine Lechicæ
 Exhausta Pandora supellex?
 Siccine pauper ager, Ceresq; ?
 Heu Sparta felix Civibus aureis,
 Quàm me Minervæ, quàm miseret Tuæ.
 Remota laudamus Poloni;
 Nostra carent decora alta Vate!
 Nec nos Latinis Vatibus invidum
 Exclutit ævum. Nos quoq; & arduas
 Tranare nubes, & Pelorum,
 Et liquidi super alta Ponti
 Terga, & Corinthum Calliope dedit
 Impune ferri, & gemmea novimus
 Crystalla Mufarum, & recessus,
 Et vitreos Aganippidum amnes,
 Phæbiq; colles. Cur tamen, (heu pudor!)
 Externa Lauro tempora cingimus,
 Et nostra squallent! Huc Camænæ
 Ferte rosas, violasq; Cyrrha
 Laurosq; Cinthi, non popularibus
 Natas viretis. Singula sæcula
 Olim Marones, Persiosq;
 Vix poterant generare. Roma
 (Non fallor) unum novit Horatium,
 Vnum Tibullum. Fertilior tibi

O Leche tellus; tot Marones,
 Tot numerant tua Lustra Vates.
 Nolo Polonam Castalio Thetim
 Præferre Ponti. Nolo Lechi juga
 Æquare Pindo. Te filere
 Fama vetat, memoreſq; Faſti,
 Germane Magni Frater Horatij,
 Devote Muſis à tenero Neſos,
 Et gemma Cyrrhæ. Digne calo,
 Digne dapes ſuperûmq; canas
 Condite metro. Gallicus Hercules
 Non vult videri, ſeu Latio ſonas
 Diſertus amni, ſeu Periclis
 Fulmineo ruis ore tela,
 Seu Te Menandri, ſeu Senecæ juvat
 Ferri cothurno, ſeu Lechici tubam
 Ciere Martis, ſeu Tyaras,
 Et Craciæ decora alta Mitræ,
 Seu quando ſacrâ plurimus Exedrâ
 Fundit pyropoſ ardor, & aurea
 Depromit affuſas in aures
 Lojoliæ monumenta Famæ.
 Qvis Borgianæ Stemmata Gloria,
 Qvis digna priſco pectora ſæculo,
 Rarâq; Majeſtate plenum
 Eloqvium, niveoſq; mores,
 Qvis eruditæ Palladis Atria,

Qvis

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 331

Qvis docta sacrae limina porticus,
Ducesq; cantatosq; Reges,
Æquet Olor Benedicte Vates
Te præter unum? Plura vetant loqui
Iurata magnis sæcula Vatibus.
Adire non potest Tuarum,
Exiguo mea Musa lembo
Trophæa laudum. Non bene sustinet
Parvâ Gigantem, Pumilio manu.
Non Virga Cedros æquat altas.
Cedit Eos, veniente Sole.

A. R. P. STANISLAI
à IESV MARIA
Clericorum Marianorum Immacula-
tæ Conceptionis Præpositi.

NE solus Orbem Sarmaticus, lyræ
Princeps Latinæ, Phæbus obambulet
Sarbievius, Te illi fidelem
Et socium, & comitem, faventes
Dedere Musæ: spes Lechiæ altera;
Lumen Senatûs grande scholastici,
Decusq; maximum Piorum,
Phæbifluens BENEDICTE, Patrû.
I, Fama quo Te nobilis aureo

Per

Per regna, gentes, evehit esledo ;

Inguumq; Parnassi relinqvens,

Pegaseis stimulus alis :

Vltra superbas collibus arduis

Alpes, & ultra culmina Caucafi,

Excelsa splendidis ab indè

Verticibus ferientis astra.

Latere Musas dedecet, usibus

Castæ iuventæ progenitas. Dij,

Quod semen infudère nobis

Castalium, per aprica spargi,

Voluntq; semper crescere. Dedecet

Occulta prudentes Sapiaentia,

Secreta Virtus æstimatur ;

Scire Tuo cupidi fruuntur.

PETRI FRANCISCI

à Conceptione B.M.V. Secretarij

Generalis Scholarum Piarum.

Ad Lyram Benedicti à S. Ioseph.

O D E,

QVò quò in supremas corripior plagas,

Nec visa motu garrula perpeti,

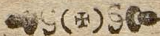
Raucâ silentem voce monstra

Insolitum cecinisse cogunt ?

Vides

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 333

Vides ut alto vertice prouunt
 Nutando laurus, carmina carmine
 Excussa docto, per Polonos
 Profiliunt magis auçta plausus.
 Lesboa fregit, (sensimus) àera
 Testudo, fregit Pierias domos
 Fontesq̃, Thebanus sacerdos
 Ipsa suo movet astra plectro.
 Novus Polonæ jam fidicen lyræ
 In carmen urget barbiton : ut BENE-
 DICTVS latinâ concinendo
 Exhilaret Venusinus arte.
 Adeste Musæ, Pythagoras suis
 Cælestis ignis semina fabulis
 Mutata quæ finxit, Calabro
 Nunc renovat BENEDICTVS arcu.
 Hoc Infulatas Cracoviæ Comas
 Septemq̃ claris gesta trionibus
 Audivimus, suggesta clamant
 Et celebres redeunt cothurni.
 Silete : Sacris junctus oloribus
 Perstringit aures, flumina Vistulæ
 Regalis ut mulcet Pœta,
 Attonito fluit unda passu.

IGNA-

IGNATII à S. STANISLAO

Scholarum Piarum

Ad Lyram Benedicti à S. Ioseph,

Carmen Amicum.

Descendet ultro tergoze Pegasi ;
 Frænosq; reddet Bellerophon tibi ;
 Ibit pedester , servietq;
 Ad stapedem Tibi magne Vates.
 Vos erudita laurea Virgines,
 Vosserta docto ponite vertici,
 Vittisq; frontem vincientes,
 Quæq; suum properet tributum.
 Arcum, sagittas, tela pœticipis
 Alata pennas, Calliope tuum
 Da prima munus ; Tu Thalia
 Da pharetram docilemq; nervum.
 Vix ista dixi, vix loquor : alitem
 Equum lupatis jam premit ocyor
 Pœta strictis, infidetq;
 Aligero bene fixus armo:
 Habetq; plures, qui stadium petant ;
 Montrentq; metas æmulus æmulo,
 Gades remotas, impigrisq;
 Herculeæ scopus est columnæ.

Inter-

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 335

Interq̄ primos primus Horatius
 Tam concitatis passib. emicat ;
 Ut nemo jam sit, prævolanti,
 Qui lyricis pedibus propinquet.
 Inter sequentùm maxima nominum
 Exempla, primus, Tu, quasi proflis,
 Palmamq̄ vèctus tu reportas
 Pegaſco BENEDICTE dorſo.
 Sic Rhætiorum tergora montium,
 Sic confragosi culmina Caucaſi
 Transcendis, Alpes, & Niphaten,
 Carpathicas teris & pruinas.
 Præcurris Euros, vincis & Æolos;
 Lenes at inter lenis Etesias
 Fluis, quæ ad aurem muſſitantes,
 Carminibus tibi colloquuntur.
 Tibi ipſe docto pulvere gymnades
 Fervere vidi, noſco ſcholasticas
 Lauros merentem ; per palæſtras
 Continui fuimus fodales.
 Laborioſas vix opulentiùs
 Vel Hybla dolci paſcit apes thymo,
 Quàm tu audienti, vel legenti
 Mellilegus fueras Hymertus.
 Non fabulatur Græcia comptiùs,
 Non vera ſcripſit Roma fideliùs,
 Referre quàm tu pervetuſtos
 Hiſtoricos, potes ac Pòetas.

Per

Per te locuti dulcia Nestores ;
 Per te profundi grandia Tullij :
     In te locutæ sunt Athenæ ;
     Tu Latio gravis in nitore.
 Hinc ille stillat de calamo favus,
 Facundioris flumina copiæ
     Hinc illa manant, hinc scaturit
     Castalio tibi versus amne.
 Quæcunq; dulci nectare diluis
 Sententiosi fragmina carminis,
     O quàm profundâ ! quàm tenaci
     Ambrosiâ madet ille sermo !
 Horatianum natus ad Aufidum
 Quasi fuisses, limpidus effluit
     Sic versus omnis, syllabæq;
     Sat facili pede se sequuntur.
 Hæc sunt profanæ dogmata gloriæ :
 Ecclesiasten, qui volet, audiat ;
     Dicetq; , vix aurum locutos
     Chryologos, aliter docere.
 Beata quæ tu rostra disertior
 Intras Pericles, percita fervidis
     Vbi figuris, & troporum
     Luminibus tua lingua fervet.
 Armata sacris verba tonitruis,
 Ardensq; docta fulgur ab exedra

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 337

Permulcet aures, & modestis

Fulminibus quatit omne pectus.

Hinc illa mæstis nubila mentibus

Surgunt, & imbres largiùs eliquant

Plenæ doloris, lachrymisq̃

Exsiliunt oculis procellæ.

Si stringis aurem svaviloquentiâ,

Non verba dicis, sed fluit aureo

Catena nexu; quæ deserto

Circuitu ligat audientes.

Vtcunq̃ dicis, non ita perstrepis;

Velut qui inanem verberat æera;

Sclopoq̃ ventos, & crepantes

Absq̃ globo jaculatur auras.

Ad usq̃ fibras pectora conficis:

Quodcunq̃ Svadæ de pharetra tuæ

Telum vibrâsti, nullus exit

Innocuus sine cordis ictu.

Et inde tanti fidere nominis

Apex relucens nescit in abditis

Latere, nescit gloriosum

Se tenebris sepelire nomen.

OLSZOVIANIS inde favoribus,

Primiq̃ Regni Principis aulicam

Colis Pœsim, gratiosus

Præsuleo lateri Pœta.

Cracoviensi tu MALACHOVIO

P

Quæ-

Quædam voluptas : Infula te tua

Episcoporum, ex laureato,

Aût lyricò, facit infulatum.

Viden. ? ut omnes prævalet hæc tua,

Hæc una famæ meta scholasticæ ;

Hæc præ trecentis, hæc lucrandi

Est methodus melior favoris.

Sudata multo sanguine gloria,

Inventa duris fama laboribus

Horam manebit ; cûi per annos

Ingenuæ studuere mentes.

Vbi ille tantus claviger Hercules ?

Vbi illa tandem Martia numina,

Drusi, Camilli, vel Metelli ?

Cum Fabijs ubi Scipiones ?

Nec istud esset, quòd fuerint, palam ;

Ni penna vindex pulvere conditos

Exfuscitaret, ni sepultis

Illa suos revocaret annos.

Quæcunq; mundus, seu diademata,

Ducum coronas, seu cõlit Infulas,

His se coronat mors, & omne

In tumultum caput ire cogit.

Nunquam cupressis tempora laureo

Induta cultu, strinxit inertibus

Mors dira, nunquam vel Minervæ

Diripuit Libitina sertum.

Oblivioso fata silentio
 Audita latè nomina suppressimunt ;
 Plaususq; cessant, & sonora
 Absq; tubis siluère laudes.
 Et tu tacebis, garrula cum tuis
 Sed fama scriptis differet, & licet
 Iam lingua torpebit, filere
 Non poterit liber hic superstes.

DOMINICI

à S. Thoma Aquinate, Schol. Piarū,

Ad Lynam Benedicti à S. Ioseph,

Amicus Accentus.

Semper pruinæ pulchrius albicant
 Atrata circum stagna Mæotidis,
 Corvos & inter nigricantes
 Stat niveus sine labe cygnus.
 Gemmis quid obstant, quidvè corallijs
 Petrosa celsi fragmina Caucaji ?
 Abiectus inter saxa pulchro
 Est adamas pretiosus igne.
 Regina florum quàm bene purpuram
 Evolvit arctis vepribus obsita !
 Nec pugiones carduorum
 Liligeris nocuère campis.

Phæbo quid unquam scorpius obfuit?

Cancer bifulcâ forfice pertinax

Claro Phaneti non totondit

Aurifluos sine lege cirros.

Vibratus inter murmura nubium

Splendor corusci fulguris emicat,

Opacâ nimborum procellâ

Fulminei rutilant nitores.

Et lux diei nocte puerperâ

Prognata crescit, filia candida

Matris tenebrofæ, sub umbra

Fax meliùs jaculatur ignes.

Et Te calentem fortiter Entheo

Pòéfis almæ Parrhafis algida

Inter pruinas educavit

Sarmatico BÈNEDICTE cælo.

Eheu stupendum! flamma sub Arctico

Polo coruscans fortè Trinacria

Incude major, major Æthnâ

Sub gelido radiavit axe.

Perustus ardet fons Aganippidum,

Focoq; largis evomit alveis

Tantos ad æstus credat orbis

Castalij tenuantur amnes.

Pro lacte pastus Nectaris Attici

Succo videris; proq; crepundjs

Laurus Tibi fuère suaves

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 341

Qvas digiti tenuère parvi.
Reptare lentis pufio gressibus
Necdum sciebas, jamq; Pòéticos
Dextrè pedes formare nôsti,
Magnifico gradiens cothurno.
Thalia nutrix ipsa Tibi fuit ;
Stravère cunas Pieridum manus,
Tibi canentes fasciato
In gerulas abière Musæ.
Si quando tangis carmine sidera,
Eous, Æthen & Pyrôis celer
Phlegonq; Phæbei jugales
Ad numeros salière plectri.
Velociori trûditur impetu
Raptus polorum,, sphæra volubilis
In mille circulos reflexa
Ad cytharæ modulos oberrat.
Si doctiori pectine cærule
Describis alti marmora Nerei,
Cadunt procellæ, murmur omne
Composuit taciturnus amnis.
Non jam per undas mellea diffluit
Dulcedò vocis, qvam dedit aureo
Ab ore Syren, palpitantes
Iamq; timent resonare conchis,
Tritones; unus Tu superas Lyrâ
Omnes, nec audent æqvore verticem

Proferre, suffusos pudore
 Antè Tuum pudet ire vultum.
 Si fortè, metris exprimis aëra,
 Ad svavioris sinistra melodiæ
 Tacent alaudæ, præsecatqve
 Dulcisonos philomela cantus.
 Si detonantem grandine ferreâ
 Canis Gradivum, mox litui silent,
 Tormenta compefcunt boatûs,
 Fulmineo gravidata partu.
 Vix non liqvatus stillat ad igneos
 Sermonis æstus in galea chalybs,
 Mollitus & mucro tepescit,
 Atq; rigens adamante Mavors.
 Qvod si curules vel diademata
 Versu recenset, pulchrius emicat
 Virens smaragdus, candicantes
 Gemma nives melius per aurum
 Diffundit; ô quàm pulchrius æstuat
 Fulvis obryzum decolor ignibus?
 Magis pyropus erubescit,
 Sidonio radians in ostro.
 Vocalis Echo per CALASANTIOS
 Sonat recessus, Famaq; buccinas
 Fatigat in Tuæ Camænæ
 Emeritos rûiturâ plausus.
 Et Infulati dant Tibi Vertices

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 343

Plausum Pœtæ, mille panegyres
Dat MALACHOVIVS, foventq̃
OLSZOVVII cineres in urna
Flammas amoris, quo Tua dogmata
Et doctioris regna scientiæ
Semper colebat, tot corymbos
Laurigeræ cumulando fronti.
OLSZOVIANIS FALCIBVS aureæ
Demessuisti Gargara gloriae,
Hinc mille laudum stant manûpli,
Inde graves fluitant aristæ
Honoris alti, vel reverentiæ
Primatialis; quam Tibi detulit
Culmen Tiaræ, dum seqvacem
Te propriæ retinebat aulæ.
Qvem Culma celsis auxit honoribus,
Suspexit in Te candidus indolem
Ætate cygnus SZCZVKA, summam
In calamo veneratus artem.
Qvos uniones addidit Infusæ
Cracoviensi, gemmifer ingenî
Ganges Tui, tot margaritas
Vix numerant Orientis undæ.
Arcana cordis nectare dulcius
Imbuta lactat charta Pœtico,
Camæna suavior legenti
Non fatiat repetita mentem.

Quis ille fervor? rostra calentibus
 Dum sacra verbis oreq; detonant
 Tuo, Pericles alter audis

Grandiloqvo resonans fragore.

Finduntur alto pectora vulnere,
 Cordis resultant Acrocerania,

Duraqve cautes, malleante

Disiliunt trèpidantq; dicto.

Delubra Divùm marmor, & aurèa
 Templi supellex, non secus ac forent
 Aurita, maximè stupefcunt

Mellifluæ documenta lingvæ.

Non tam tenaci compede fragmina
 Ferrata, magnes fortior attrahit,

Nunquam potentiùs rapaci

Arte levat stipulas electrum:

Quàm Tu stupendo mentis acumine
 Trahis potenter corda per improbos

Raptata nævos, & ruentem

In salebras vitij catervam.

Attinge celfo sidera vertice;

Transcende stellas, hïc Tua personet

Buxus canorè, quò faventes

Luce chelyn posuère Divi.

Tuum Favonî nomen in ultimam

Thulen reportent, hoc Tibi Ternio

Fraternus exoptat, vovetq;

Relligio CALASANTIANA. Ven-

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 349

VENCESLAI
à S. Francisco Scholarum Piarum,

Ad Musam Benedicti à S. Ioseph,

Amicus versus.

EVisceratos India findere
Montes avaris docta ligonibus;
Opumq; solers ex profundis
Quidquid Arabs habuit fodinis:
Quidquid per amnes Lydia gemmeos
Piscata, multo sanore vendidit;
Pactolus effert quidquid auri,
Quidquid adhuc tegit & Lycormas;
Id omne censu ditior ingeni
Minerva vincit: divite ditior
Apollo Pluto: Musa dives
Mygdonium licet absit aurum.
Mens erudito vertice condita,
Riphæus est mons, mons velut aureus,
Qvâ literato cum labore
Eruimus pretiosa quæq;
O quàm profundè tu fodis aureas
Artis medullas, in sapientiæ
Scrutator antris, doctiori
Dum calamo BENEDICTE fudas!

P 5

Hinc

Hinc aureorum fragmina sensuum ;
Sententiosi carminis hinc nitor ;

Verbum Latinas omne præfert
Divitias ; sonat & valorem.

Auri fodinas has colis impjger ,
Quibus profundæ fons sapientiæ

Manans refuso perspicacis
Ingenij vehit amne merces.

Non sic ab ipsis deciduus jugis
Ex Noricarum rupibus Alpium

Se volvit Ister, per repulfas
Ire potens sinuosus omnes.

Non sic ab alto lapsa cacumine
Fluenta surgunt, mentis acumine

Vt orta, vasti se refundunt
Eridani vada docta more.

Non sic procellis spumat in aureis
Tagus relinqvens margine divites

Vtroq; ripas, non Hydaspes
Gemmifero spatiatu amne.

Argenteorum gurgite fluctuum
Tot Hermus adfert vix opulentias,

Quot fert profundis eruditas
Marginibus Tua Svada gazas.

Non uniones tot tulit India,
Fæcunda non tot Creta corallijs,

Quot margaritas, quot smaragdos
Quot

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH. 347

Quot teretes loqueris pyropos.
Fandi facultas svaviloquentibus
Rotunda membris; fervidus eloqvî
Quis ille fulgor? verba non sunt,
Sed potiùs pretiosa docto
Electra formas ore, quibus novus
Theſaurus extat; non aliter, velut
Ex ditiori ærario, ſat
Grande decus pretiumq; crescit.
Hac arte Vates hocce peculio
In poſteriorum ſæcula temporum
Enundinaberis perenne
Ipſe Tibi BENEDICTE nomen.

P E T R I ab Aſſumpt. B. M. V.
Scholarum Piarum,

Ad Lyram Benedicî à S. Ioseph.

O D E.

ET nonnè tandem ſqvallida triſtibus
Vmbris recedes nox fera? nubilum
Quæ mittis aſtrum, Mariano
Quæ rigidas facis Orbe noſtes.
Qvid fama pulchris deſſua paſſibus
Vicina non ſtat, quid CALASANTIOS
Monſtrare dedignatur ortus
Aerijs agitata pennis? Ergo

Ergo decoræ nescia gloriæ

Damnanda cæcis Relligio locis?

Ignara nativi nitōris

Ergo suas aget inter umbras?

Hæc, quam perennis plausus in ultimos

Portare fines debuit, abditis

Fatiscet in cunis, coruscâ

Nec poterit radiare luce?

Abscedat umbris æthra ferocior,

Nec clara pulchræ stemmata gloriæ

Obnubat ultrâ, cùm nitentes

Parturiat Pia turba Soles.

Dixi: serenis cùm mihi nubibus

Apparet arcus, qui bene nobiles

Evibrat & faces, & ignes

Luciferas referens ad arces:

Hic ille fufis arcus in ignibus

Splendescis, ex qvō fulgor ad ultimos

Descendit orbes, ille clares,

Ille micas **BENEDICTE** Titan.

Accendis alti lumina nominis,

Quæ spectet orbis Lechicus, & nova

Vt quisq; spectet aucta luce,

Gesta legat numeretq; laudes.

Dixisse vatem falsa, nec arguent

Anni sequentes, vidi ego nobilis

Decora famæ, Mariano

Te

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 349

Te duce cuncta venire mundo.
Adhuc juvenus tempora florido
Pingebat ævo, pectore cum tuo,
Et Phæbus, & Musæ calentes,
Attonitos rapuere vultus
Orbis Poloni; cordaq; Principum
Illecta svavis carmine barbati
Aulas honesti recreabant
Voce lyræ, calamoq; Vatis.
Gavisus ortum tunc CALASANTIO
Titana vivens OLSZOVIVS polo,
Cui pectus in sphæram reclusit
Corde fovens tenerum Pœtam.
Sic Phæbe clares, sidere sic Tuo
Pijs refulges, sic Tua Præsuli
Buxus placebat; sic in ævum
Viva micæ BENEDICTE flamma.
Nunc evibratos arcubus in Tuis
Spectamus ignes, Deliacò nites
Splendore gratus. Seû modestâ
Te cupias sepelire nube:
Te fama prodit: post licet ultimi
Latere tentes culmina Carpathi;
Latere non potes, perenne
Musa cui recitabit jo.
Vbiq; Virtus sole serenior
Inter micantis lumina gloriæ,

Lippi-

Lippire nativum decorem
 Fert animo minùs æquiore.
 Sed se potenti promovet impetu,
 Cælo cadentis fulminis in modum,
 Vmbrisq; pulsis, in serenas
 Se validè movet ultrò luces.
 Quam nec vibrato vertice celsior
 Abscondit Hæmus, nec juba tetrici
 Obvelet. O Etæ, nec refuso
 Sufficiant operire crine
 Soli minantis culmina Caucasi
 Nec mille major Musa decempedis
 Obnubilet, quam gloriosis
 Semper honos comitatur alis.
 Non eminentum Te juga montium
 Æterna celent lux CALASANTII
 Cæli, Mariano perennis
 Stella nitens rutilis in orbe.
 Splendesce felix, promeritis, precor,
 Te Diva virtus lustret honoribus,
 Quem Roma, quem cuncti triones,
 Quem superæ venerentur arces.
 Splendesce cuncto tempore fulgidus
 Splendesce mundo, qui reparas dies
 Classi Piorum; sic coruscans
 Astra poli referaris inter.

Ad Lyram
 B E N E D I C T I
 à S. IOSEPH,
 PAULI à S. P E T R O

Lyrica admodulatio.

Q Vis me tollit in àera,
 Qvò venti rapiunt, aurâq; præpetem
 Qvo defert? medias levis
 Nubes pervolito. Iam mihi devia
 Cedunt culmina montium,
 Lingvo nubiferi jam juga Carpathi
 Præpes, regnâq; Sarmatùm
 Abscedunt volucris, jam mihi regiæ
 Turres, jamq; abeunt Craci
 Erecta ex Pario Pergama marmore,
 Viles & populi casæ.
 Proceras nemorum transfilio domos,
 Sylvarum fluitantia
 Scando colla super, raptus ab impetu,
 Per prærupta, per ardua
 Sublimi volucris tollor, anhelitu.
 Percq; undas rapidi Tyræ,
 Pergo per refugi flumina Vistulæ,
 Inflexumq; Borysthenem,
 Ultra

Ultra Danubium provehor impetu,
 Ultra flumina Nerei,
 Et Ponti tremulos turbine gurgites.
 Tandem Pierij celer
 Parnassi in bifido sisto cacumine ?
 Pindi laurigerum caput
 Scando, Castalius fons ubi garrulo
 Currens murmure volvitur.
 Num rerum dubia ludor imagine ?
 Fallax num species tenet
 Errantem ? roseus Cynthus hic sedet
 Pulsans pectine barbiton,
 Cingit fatidicum Castalidum chorus,
 Circumstant comites novem,
 Adstant Argolico climate proflui
 Vates, Romaq; quos dedit,
 Convexusq; tulit quos globus ætheris,
 Cuncti tempora vincunt,
 Præcinguntq; comam, fertaq; laurea
 Imponunt capiti Tuo
 Illustris gremij lux CALASANTII.

STANISLAI à S. SEBASTIANO
 Scholarum Piarum.

Ad Lyram Benedicti à S. Ioseph,

O D E.

Qvæ

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 353

QVæ scena! Musæ Castalium mare
 Linqvunt, Apollo culmina deserit
 Cynthi, volando, qvò trahuntur
 Voce Tui BENEDICTE plectri?
 Phœbus nepotem Te celebrat suum;
 Fratremq; castæ Pierides colunt,
 Apollo dat lauros, Sorores
 Serta parant Lechico Pòetæ.
 Tacere sacrum Numina barbiton
 Iubent, & arctant ora silentio,
 Dum clara per colles Piorum
 Echo Tuæ resonat Camænæ.
 Parnassus alto vertice subfilit,
 Tui vocatus carmine pectinis;
 Et qvæ nec Orphei canentis
 Fila seqvi voluit, superbis
 Thebana quando mania turribus
 Cingebat: ultrò volvitur ad Tuas
 O Cygne plantas, Teq; solum
 Ferre jugo fatagit bicolli.
 Atro sepultum marmore Horatij
 Thalia tollit de tumulo caput,
 Adoret ut pronus; qvòd ejus
 Plectra mori patiare nunqvam.
 Nam Musâ qvòd non vatis Horatij
 Situ vetusti mortua temporis
 Pennâ seqvaci præstitistis

Sarma-

Sarmatici Lyrices Magistri.
 Argutus olim Flaccè tuam dedit
 Orbi Polono Sarbievius Iyram,
 Quam Phæbus obtulit fovendam
 Arte, manu, studio, labore
 Vati Piorum. Qvi CALASANTIA
 In rupe ludens, nunc diademata
 Regum serenat, nunc Curules,
 Præsuleis modò digna Vittis
 Fundit diserto carmina pectore;
 Ostrumq; pingit flore Pòetico,
 Ducumq; gestis, Principumq;
 Dat meritas Charites tiaris.
 O quot cruenti Martis in area
 Per æstuantem sanguine Nercum
 Fortuna jactans, à beato
 Discupijt Latio decoræ
 Arcere laudis! nec meritâ caput
 Lauro volebat cingere Zoilus.
 Livor, triumphales Gradivi
 Nocte premens rigidâ colossos.
 Sed Tu Polonos Annibales nigro
 Oblivionis carcere, posthumis
 Annis colendos vindicâsti
 Docte Maro, redivive Silli.
 Non unus Hector Sarmaticus Tuo
 Vitam perennem sumit ab entheo,

Non

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 355

Non unus Ajax, Te favente,
Morte caret, quia vate gaudet.
Dum bella scribis, pagina Noricum
Induta ferrum, pugnat in hosticos
Lethi furores, ne Lecheam
Fata queant tumulare famam.
Hinc clara docto nomina lumine
Ecquæ nefasto funere nubila
Sepulta reddent? quæ serenās
Deliaco rutilans Planetâ.
Quis gratiori fidere Craciæ
Arrisit unquam Phosphorus Insulæ?
Quæ gemma MALACHOVIANA
Fronte potest melius nitere?
Quàm de profundo flumine Palladis
Collecta per Te; lumina Præsuli
Hæc sola clarent, quæ fideli
Phæbe dabas BENEDICTE pennâ.
O quanta fulget gloria Cathedris;
Quas Tu coronas! seu pius exedris
Audire Rhetor, seu Scholarum
Rostra premis vigilans Magister:
Vbiq; pleno depluis æqvore
Gemmas, vel acri fulmina Tullij
Sermone fundis, & Iugurthas
Confodiens, & amica recto
Gemmis adornans pectora; fertili

Qvi-

Qviviſt honeſti ſemine pullulat,
 Ab oſe qvem Tuo reſultans
 Neſtareo rigat amne Svada.
 Illa illa verò turba rebellium
 Ferox Gigantum, quæ vitijſ graves
 Attollit Ætnas, ad Charontis
 Antra Tuo ruit ic̄ta telo.
 Python ſceleſtus ſentit Apollinem,
 Meduſa ſentit Te ſibi Perſeum
 Inſtare, qui non Martè, verùm
 Arte domas ſcelerum phalanges.
 Exinde laudis creſcit adorea,
 Creſcunt honores, invida quos Tibi
 Non tollet ætas; nam perenne
 Docta viret pietas in ævum.

PAVLINI à S. ANDREA

Scholarum Piarum,
 Ad Iyram Benediſti à S. Iofeph,
 O D E.

Quidquammè mundo parturijt parens
 Natura rerum? dente ferociùs
 Quod non vetuſto, oblivionis
 Præcipites cadat in ruinas?
 Squallent profundas obruta plurium
 Paſſim per urnas buſta, nec inclyta

Qvis

AD BENEDICTUM à S. JOSEPH 357

Quis novit acta, claruisse

Vixq; sequens retinebit ætas.

Credisne? tandem victima tristibus

Prodimus omnes terrigenæ dijs;

Parendo fatis, destinati

In vacuas remeamus umbras.

Multos iniquæ non tamen impetus

Hic fortis urget, non quoq; detrahunt

Annis sorores, nonq;volvunt

Fila retro sua sæpe Parcæ.

Depressa docti marmore conditur

Non mortuali gloria; stat super

Labantis inconcussa mundi

Damna, gravi cilio verenda.

Determinati nescia limitis,

Scandit minacis nubibus obvios

Clivos Olympi, gloriantem

Herculeis Abylam trophæis.

Non tam superbis atria postibus,

Non tam vetusto turgida stemmate

Protensa surgunt, quin remotas

Fama queat superare Gades.

Sic non inanis jam Tibi nuncius

Rumor per orbem currere spargitur

Ex hinc sequentis lustra sææli,

Nestoreos BENEDICTE menses.

Quidquid disertâ compositum Tibi

Musâ,

Musâ, stupenda mole, perennibus
 Durabit annis, ut labore
 Pierio celebreris orbi ;
 Astris propinquus vertice pendulis
 Pindus resultet, multoties suâ
 Lauro revinctum, vel sagittis
 Palladiæ pharetræ videbit.
 Post jam secundis auribus influes,
 Mentis tenebis, cordaq; vincies,
 Cantare solus audieris
 Signa ducum, populiq; facta.

MAVRITII à S. IOSEPH

Scholarum Piarum,

Ad lyram Benedicti à S. Ioseph.

O D E.

Commenta sunt hæc ; sola quòd edidit
 Latona doctum mater Apollinem ;
 Commenta sunt, quòd educatus,
 In Clarijs sit Apollo cunis.

Commenta sunt hæc : Sarmaticum parit
 Et clima Vates, fatidicâ quoq;
 Figmenta præter, & Polonus
 Progenie Pater audit Orbis.

Vt quid remotis partibus, abditæ
 Per antra Cyrrhæ, seu per inhospitos
 Thymbræ recessus, sumptuoso
 Phociadum simulata scalpro.

De

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 359

Delubra quæram? si mihi verior

Iam non inani nomine Delij

Idea vatis, & verendum

Prototypon BENEDICTE vivas.

Heu quanta summis Sarmatico super

Sita coruscat flamma caloribus!

Cæloq; confines sub axe

Tam gelido jaculatur ignes.

Huc augurantem Numina spiritum

Fudere totum, vel prius amnibus

In eruditis balneandum

Te potius BENEDICTE Musæ

Sumpsêre, primos sterneret anteqvam

Diana pannos, Te prius Enthei

Enutriendum lacte, molles

Thespiadum peperêre cunæ.

Quidquamnè vastis in penetralibus,

Et doctiori condidit in sinu

Minerva Mater gratiarum

Quid gremio sinuavit alto?

Quod non redundet fusiùs integris

In Te fluentis? hinc velut aureo

Scaturit ore Tullianus,

Aonius scatet inde compto

Aptoq; fluxu sermo, liquèntia

Sic mella spargens, non aliter, fores

Hos primus inter, quos vetustæ

Thebaidos numeravit ordo

In-

Inusitatus, quosq; vel insequens
 Notabit ætas; nî quoq; Pindaro
 Auferre palmam censearis

Cum titulo meliore Vates.

Vel hinc tumescet forsitan arduo
 Thebanus ausu? si prope porticum

Regalis aulae palliatus

Constiterit, fabricatus arte

Atheniensi? major an audiet

Exinde multis? si sibi Regios

Vis culta dicendi favores

Contulerit meruisse quondam.

Sed ista quid sunt? si memorem quibus

Grandes avito Nomine Principes

Sub gratiarum Te, Tuamq;

Auspicijs coluere Musam.

Suspexit illam non sine maximo

Favore Princeps OLSZOVIVS Tuus,

Et ne deesset præmiatrix

Præfuleis manus ampla donis

Tanto Pòetæ, Te lateri suo

Aulæq; junxit, quem velut alterum

Vrbanus alter, laureatum

Efficeret citius Pòetam.

Quid est? quòd unam nonnisi Pindarus

Servasset Urbem, cùm Lacedæmona

Desavientem, seu cruentos

(Dum Patrijs truculentus Aris

In-

AD BENEDICTUM à S. IOSEPH 301

Instaret hostis) sopijt impetus

Vt plura vitæ tempora Civibus

Donaret unus, & Paterno

Incolumi referaret annos

Solo secundos; non ideo tamen

Hæc prorogârunt sæcula posthumis

Volvenda fastis, nec futuris

Temporibus recitanda restant,

Quæ nôrit orbis quæq; perennibus

Notentur actis omnia funebri

Absorpta fato, cuncta pridem

Inmemori cinerata busto.

Iam verò quantis Nomina terminis

Tot celsa, per Te non populariter

Protracta vivent, vel rapaci

Nuaquam aliàs peritura fato.

An non superstes gloria Præfulum

Cracoviensi vivet in Insula

Hucusq; semper? nec sagaci

Per senium titubante mundo

Labentur unquam, quos Tua paginis

Insculpfit amplis penna, nepotibus

Servans secuturis, eodem

Tuq; simul BENEDICTE vives

Plausu canendus: Te CALASANTII

Fasti loquentur, seu recinant probæ

Exempla vitæ, seu Tuorum

Q

Com-

Commemorent seriem laborum,
 Quos illa semper sedulitas tulit,
 Nunquam fatiscens: undiq; grandium
 Ex parte quavis pullulabit
 Materies operosa laudum.
 Vel ipse tanti Nominis infimus
 Vivam libenter cultor, & ultimam
 Adusq; vitam filialis
 Vivo memor, moriarq;, pensi.

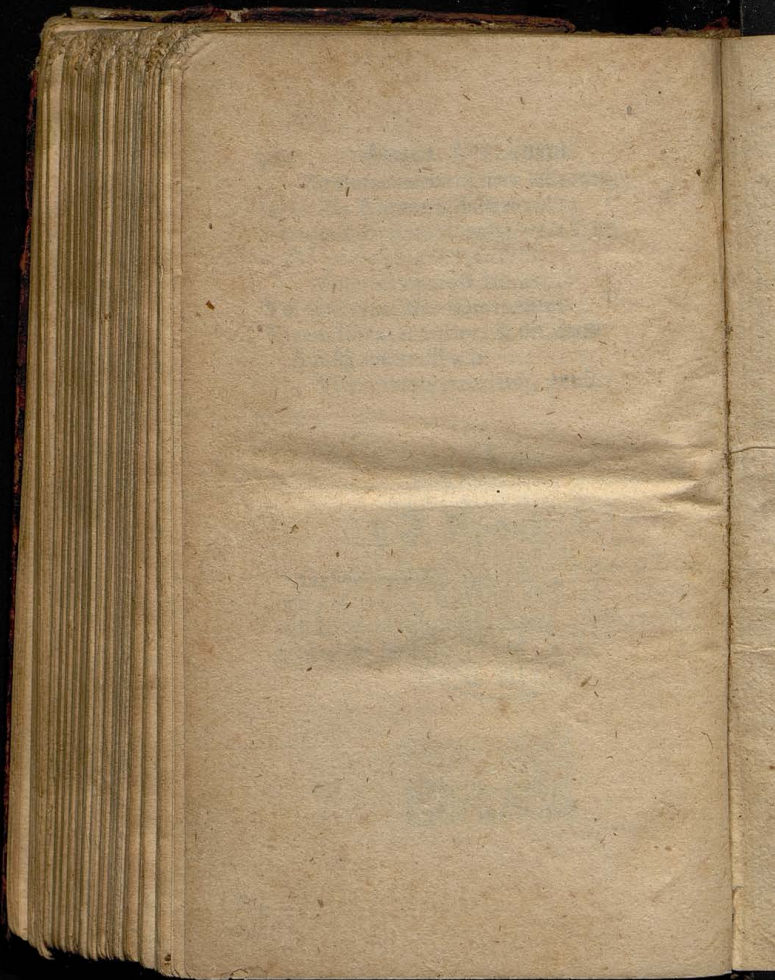

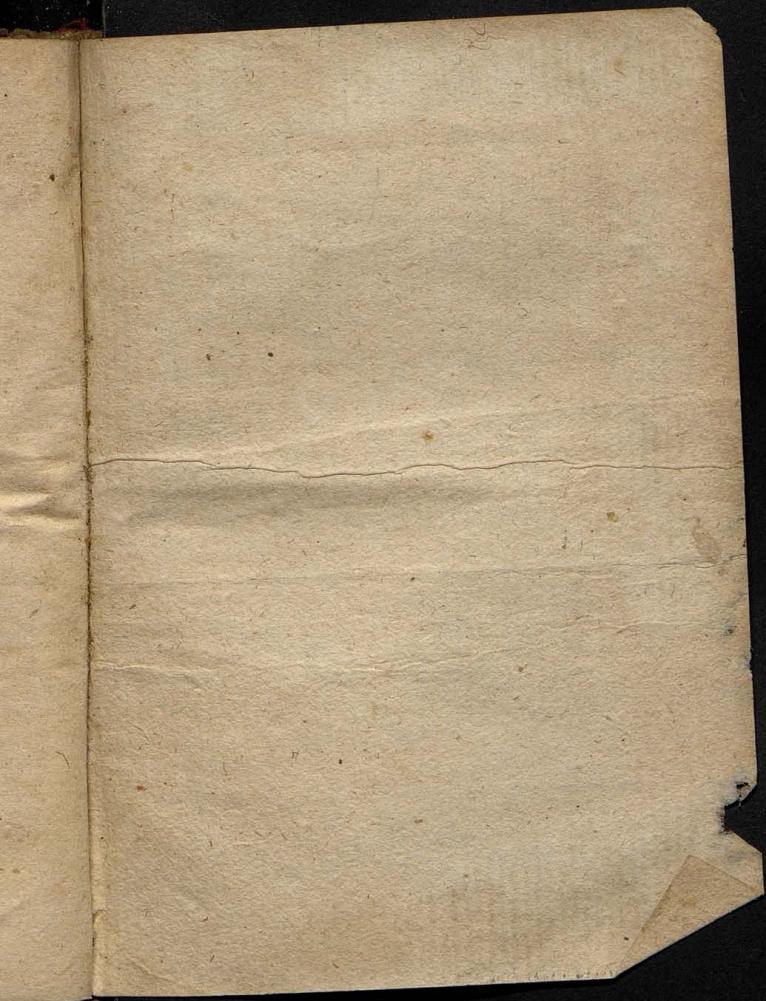
 F. R. A. I. A.

Quædam typographus, quædam admisi
 ego; utraq; in secunda editione, utpote
 jam bene revisa corrigentur, modo conde-
 nata utriq; sunt.

dmifi
pote
ndo-

Doctor

Joseph

Zanichelli

✻ KSIĘGARNIA ✻

ANTYKWARIAT

309970

F

stdr0016224

Biblioteka Jagiellońska

35

